A 469543
www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN · LIBRARIES ·

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

GRÆCÆ GRAMMATICÆ INSTITUTIO COMPENDIARIA.

www.libtool.com.cn

In Uſum Scholarum.

AUTORE

EDV. WETENHAL, D.D.

Nuper Epiſcopo Kilmor. Ardag.

EDITIO NONA.

LONDINI.

IMPRESSÀ, ET *PHILADELPHIÆ* TYPIS ITERUM MANDATA, IMPENSIS GULIELMI SPOTSWOOD, IN VICO, VULGO DICTO CHESNUT STREET.

1803.

www.libtool.com.cn
880.5
W54
1803

Tappan Pres Assoc'n.
9t
7-15-1924

AD JUVENTUTEM

www.libtool.com.cn

LINGUÆ GRÆCÆ

STUDIOSAM

TYPOGRAPHUS.

QUAS aſſiduè regeſtas oportet, O ſeculi ineuntis ſpes vernans, habetis hic recuſas, (utinam fas eſſet dicere repurgatas ſatis) Græcæ Grammaticæ Inſtitutiones. Eas Scholæ inclytæ Weſtmonaſterienſi *acceptas referri voluit hujuſce compendii Autor: Nec quicquam ſibi deberi faſſus eſt, præter brevitatem & lapſus; ſuos intelligit, non præli.*

Declinationum *numerum quod minuerit, in veſtri gratiam id fecit, & aliis quidem juſtis de cauſis: Utinam pari felicitate idem in* Conjugationibus præ-

ſtitiſſet

www.libtool.com.cn

ſtitiſſe licuiſſet; certè quod potuit, præſtitit. Nec tamen hæc omnia memoriter recitanda proponit, ſed memori tantùm intelligentiâ retinenda

Imminutos vobis labores, non imminutâ interim vel percipiendi facilitate, vel præceptorum ſufficientiâ, quòd contigerit, vos gaudete; & Linguæ Græcæ, ſanctâ ipſâ (vulgò dictâ) quodammodo ſanctiori, quippe quâ non Moſes Judææ, ſed J. Chriſtus. Terrarum orbi innotuit, ſtudete; operâ meâ fruimini, ac

Valete.

LITERÆ

LITERÆ

www.libtool.com.cn

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Nomen.	Figura.	Poteſtas, *In Sono.*	*In Numero.*	
Ἄλφα	α	a	1	
Βῆτα	β ϐ	b	2	
Γάμμα	γ Γ	g durum	3	
Δέλτα	δ	d	4	
Ἐψιλόν	ε	e breve	5	[* ϛ 6]
Ζῆτα	ζ ζ	z	7	* Βαῦ.
Ἦτα	η	e, longum	8	
Θῆτα	ϑ θ	th	9	
Ἰῶτα	ι	i	10	
Κάππα	κ	k *vel c Lat.*	20	
Λάμβδα	λ	l	30	
Μῦ	μ	m	40	
Νῦ	ν	n	50	
Ξῖ	ξ	x	60	
Ὀμικρόν	ο	o breve	70	
Πῖ	π ϖ	p	80	[* ϟ 90]
Ῥῶ	ρ ϱ	r	100	* Κόππα.
Σῖγμα	ϲ σ ς	ſ s	200	[* Πῖ 900]
Ταῦ	τ ͳ	t	300	* Σάνπι.
Ὑψιλόν	υ	u vocalis	400	
Φῖ	φ	ph	500	,α 1000
Χῖ	χ	ch	600	,β 2000, &c.
Ψῖ	ψ	pſ	700	
Ὠμέγα	ω	o longum	800	,αχϟγ. 1693.

Ex literis ſeptem ſunt Vocales, duæ longæ, η, ω.† Duæ breves, ε, ο; Tres ancipites, α, ι, υ.
Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ι, υ.†.

† ω Præ ſitiva ei ante·

Ex

Ex Præpoſitivâ & Subjunctivâ fiunt Dipthongi; ſuntque ſex propriae, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriae, ηυ, υι, ωυ· ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

www.libtool.com.cn

Vocalibus & Diphthongis accidunt Spiritus, Accentus, & Apoſtrophus. Spiritus duo ſunt, Lenis [᾿] Aſper [῾].

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis, ſpiritu tenui vel aſpero notatur; ut, ὄρος, mons, ὅρος, terminus. Ὑ ſemper aſpero; ut, ὗς, ſus: Sic etiam ῥ Semivocalis. Quod ſi ρ in medio geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur.

Accentus tres ſunt	Gravis [`] in ultimam tantùm cadens,
	Acutus [´] in ult. penult. & antep.
	Circumflexus [῀] in ult. & penult.

Gravis in omni ſyllabâ intelligitur, ubi nullus eſt Accentus.

Apoſtrophus notat, α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas propter ſequentem vocalem vel diphthongum; ut, κατ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν,

e Conso- nis.

Conſonae 17 ſunt, & vel Semivocales vel Mutae.

Semivocales vel	Duplices, ζ, ξ, ψ.
	Liquidae, λ, μ, ν, ρ· σ eſt ſuae poteſtatis litera.

Mutae, pro ratione ſpiritûs incluſi, ſunt vel	Tenues. π, κ, τ.	Oppoſitae inter ſe	π, β, φ.
	Mediae, β, γ, δ.		κ, γ, χ.
	Aſpiratae, φ, χ, θ.		τ, δ, θ.

Tenues, eliſâ vocali aut diphthongo ſuâ, migrant in aſpiratas, quoties ſequens vocalis aut diphthongus aſpiretur: πτ, κτ, in φθ, χθ, ut, νύχθ' ὅλην· τίφθ' οὕτω.

Ex literis ſyllabae fiunt, ex ſyllabis dictiones; ex dictionibus oratio.

Partes Orationis ſunt octo.

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Praepoſitio.

Numeri tres ſunt, Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus

Caſus quinque, Nom. Geu. Dat. Acc. Voc.
Genera ut apud Latinos.

Articulus eſt, vel { Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, Hic, vel ille. / Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, Qui.

www.libtool.com.cn

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Dat.	Acc.
Maſc.	ὁ,	τοῦ,	τῶ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῆ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῶ,	τὸ,	τὼ,	τοῖν,	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.
Maſ.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν,	ὢ,	οἷν,	οἳ,	ὧν,	οἷς,	οὓς.
Fœm.	ἣ,	ἧς,	ᾗ,	ἣν,	ἃ,	αἷν,	αἳ,	ὧν,	αἷς,	ἃς.
Neut.	ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὃ,	ὢ,	οἷν,	ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἃ.

De Nomine Subſtantivo.

Declinationes Nominum ſunt quinque. Tres Simplicium, & duæ Contractorum. Priores duæ ſunt Pariſyllabicæ, tertia Simplicium, ex quâ oriuntur duæ Contractorum, Impariſyllabicæ.

Declinatio Prima

Complectitur nomina duorum generum, & quatuor terminationum, in ας & ης maſculini, atque in α & η fœminini. Flexio Maſculinorum & Fœmininorum in ſingulari paulò variat, in cæteris prorſus eadem eſt.

Sing. N. ὁ ταμί-ας, G. -ου, D. -ᾳ, A. αν, V. -α.
Dual. Nom. Acc. Voc. -α, Gen. Dat. -αιν.
Plur. N. -αι, G. -ῶν, D. αις, A. -ας, V. -αι.
Sing. N. ὁ τελών-ης, G. -ου, D. ῃ-, A. -ην, V. -η.
In cæteris ut forma in -ας.
Sing. N. ἡ Μοῦσ-α, G. -ης, D. -ῃ, A. -αν, V. -α.
In cæteris ut formæ ſuperiores.
Sing. N. ἡ τιμ-ὴ, G. -ῆς, D. ῇ, A. -ὴν, V, -ή.
In cæteris ut forma in α.

Dativus ſingularis in primâ & ſecundâ Declinatione habet ι ſubſcriptum finalibus ᾳ, ῃ, ῳ.

Subſcribitur

Subſcribitur plerumque ι vel propter *diſtinctionem*; ut, ταμίᾳ in Dat. Sing. ταμία N. A. V. Dual.

Vel propter *deperditionem*; ut, κέραϊ κέρᾳ. Syllabae enim ex qua deperditur ι Subſcribitur.

www.libtool.com.cn

Nomina in πης, της, & Gentilia in θης, ut & compoſita à πωλῶ, *vendo*, μετρῶ, *metior*, τρίβω, *tero*, formant Vocativum Sing. in α brevi; ut, ὦ σύτρατα, ἱπποτάνα, Σκύθα, &c.

Finita in ρα, & α purum faciunt Genitivum Sing. in ας, & Dativum in ᾳ· ut, ἡμέρα, -ρας, -ρᾳ. Φιλία, -ας, -ᾳ.

Litera vel Syllaba pura dicitur, quam praecedit Vocalis vel Diphthongus.

Declinatio Secunda

Complectitur Nomina duarum terminationum, & generum omnium: in ος maſculini & foeminini, & in ον neutrius; ut,

Sing. N. ὁ λόγ-ος, G. -ου, D. -ῳ, A. -ον, V. -ε.
Dual. N. A. V. -ω. G. D. -οιν.
Plur. N. -οι, G. -ων, D. -οις, A. -ους, V. -οι.
Sing. N. τὸ ξύλ-ον, G. -ου, D. -ῳ, A. -ον, V. -ον.
Dual. N. A. V. -ω, G. D. -οιν.
Plur. N. -α, G. -ων, D. -οις, A. -α, V. -α.

Quaedam Nomina hujus declinationis novam pariunt formam, Atticorum propriam, mutando ſcilicet ο purum in ſuam longam ω, & penultimam α vel αι in ε; ut, λαὸς λεὼς, ἀνώγαιον ἀνώγεων, & proinde ſic flectuntur,

Sing. N. ὁ λ-εὼς, G. -εὼ, D. -εῲ, A. -εὼν V. -εὼς.
Dual. N. A. V. -εὼ, G. D. -εῲν.
Plur. N. -εῲ, G. -εὼν, D. -εῲς, A. -εὼς V. -εῲ.
Sing. N. τὸ ἀνώγ-εων, G. -εω D. -εῳ, A. -εων, V. -εων.
Dual. N. A. V. -εω, G. D. -εῳν.
Plur. N. -εω, G. -ων, D. -εῳς, A. V. -εω.

Quaedam etiam quae vocalem ultimam puram non habent, ſequuntur hanc formam, niſi quod † Accuſativum ſing. plerumque in ω terminent, viz. Ἄλως, λάγως, & No-

† Sic & omnia antiquitùs.

& Nomina quaedam Propria. Sic & Ἕως, *Aurora*, Acc. Ἕω.

Sunt & fœminina quaedam in ω & * duo in ως formae mixtae, hoc eſt, in Genitivo, Dativo, & Accuſativo ſingularibus impariſyllabicè flexa & contractionem paſſa: in Duali & Plurali non recedentia à formâ communi in ος: ut, * Αἰδως & ἕως in pl. vix invenienda.

S. N. ἡ λεχ-ὼ, G. -όος -οῦς, D. -όϊ -οῖ, A. -όα -ῶ V. -οῖ.

Dual. N. A. V. ὼ. *&c.* ut Λόγος.

N. B. Per ſingulos numeros idem eſt Nom. Acc. & Voc. Neutrorum, quae pluraliter (Atticis exceptis) exeunt in α.

Tertia Declinatio Impariſyllabica

Novem habet Terminationes, tres Vocales, α, ι, υ, Neutrius, ω Fœminini, & quinque Conſonas, ν, ξ, ρ, ς, ψ, Generum omnium.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τιτᾶν-ος, D. -ι, A. -α, V. ut N.

Dual. N. A. V. -ε. G. D. -οιν.

Plur. N. -ες, G. -ων, D. † -σι, A. -ας, V. -ες. † Vid. regulam tertiam.

Sing. N. τὸ σῶμ -α, G. σώμ -ατος, D. -ατι, A. -α, V. -α.

Dual. N. A. V. -ατε, G. A. -άτοιν.

Plur. N. -ατα, G. -άτων, D. -ασι, A. -ατα, V. -ατα.

Variatio Vocalium & Conſonarum ante -ος, propter incrementum Genitivi, ex Lexicis & uſu edificatur.

Regulae huic Declinationi & impariſyllabicè flexis propriae.

Maſculinorum vel Fœmininorum Acc. Sing. definit in α.

Excipe (1.) Nomina exeuntia in ς poſt ι vel υ (excepto ευς) ſi Genitivum efferant per -ος purum, in Accuſativo vertunt ς in ν· ut ἡ ὄϊς, ὄϊος, ὄϊν· ἡ γραῦς, γραὸς, γραῦν. I. De Accuſ. ſing.

(2.) Gravitona in ις & υς declinata per ος impurum, habent utrumque Accuſativum -α & -ν· ut ἔρις, ἔριδος, ἔριδα & ἔριν· κόρυς, κόρυθα, & κόρυν. Sic κλεῖς, κλεῖδα & κλεῖν· Et Compoſita à πούς· ut, οἰδι-πόδα, -πουν.

Vocativus

II. De Voc. ſing.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo. Excipe

(1.) Nomina in ς poſt ι vel υ exeuntia abjiciunt ς in Voc. ut, Πάρις, βοῦς, Πάρι, βοῦ. Niſi fuerint acutitona in ις & υς, ut, ὦ ἐλπὶς, χλαμὺς. Item ὦ ποῦς, ὀδούς.

www.libtool.com.cn

(2.) Nomina quae declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto -τος; ut, ὁ γέρων, γέροντος, ὦ γέρον. At in -εις, -εντος, vocativum habent per ει & εν; ut, πλακόεις, -εντος, ὦ πλακόει & πλακόεν.

(3.) Gravitona in -ας -αντος, ην -ενος, ων -ονος, ωρ -ορος, & pleraque in ηρ -ερος, Vocativum formant à Genitivo abjecto -ος; ut, ῥήτωρ ῥήτορος, ὦ ῥῆτορ. [Adde Ποσειδῶν -ῶνος, Πόσειδον, & σωτὴρ -ῆρος, σῶτερ.] At omnia in ης -εος abjecto ο, ut, Σωκράτης -εος, ὦ Σώκρατες,

III. De Dat. plur.

Dativus pluralis fit à Dativo ſingulari, abjiciendo δ, θ, ν, τ, & aſſumendo σ ante ι, ut τιτᾶνι -ᾶσι, σώματι -ασι.

Sed -οντι fit -ουσι, ut λέοντι -ουσι· ρι in nominibus in ηρ Syncopen paſſis fit † ρασι· ut, πατὴρ, πατρὶ, πατράσι. Et apud Poetas in quibuſcunque nominibus fit εσι vel εσσι, ut, ἡγεμὼν, ἡγεμόνι, ἡγεμόνεσι, vel -εσσι.

† Sic ἀρνὶ -άσι, υἱῒ υἱάσι. Sed γαςὴρ -ῆρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel ς poſt diphthongum exeuntia, faciunt Dativum pluralem à Nominativo ſingulari adjiciendo ι, ut, κόραξ κόραξι, βασιλεῦς -λεῦσι. Sed κτεὶς κτέσι, ποῦς ποσὶ, οὖς ὠσί.

ν additur εἴκοσι per omnes caſus.

Dativis pluralibus in ι deſinentibus ν additur, ſi vocalis vel diphthongus ſequatur; ut, χερσὶν ἀνίπτοις. Et apud Poetas ubilibet.

IV. De Syncopen paſſis.

Nomina quædam in ηρ -ερος amittunt ε per Syncopen in Gen. & Dat. ſingularibus, & Dativo plurali; ut, πατὴρ, μήτηρ, γαστήρ. Sed θυγάτηρ, Δημήτηρ in omnibus caſibus impariſyllabicis. Similiter ἀνὴρ, niſi quòd pro ε eliſo aſſumat δ; ut, ἀνέρος, ἀνδρός. Huc refer ἄρην ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. eliſâ media vocali.

Declinationes

Declinationes Contractorum

www.ibtool.com.cn

Oriuntur ex poſtremâ Simplicium faciente genitivum per -ος purum. Appellantur Nomina Contracta, quia in eis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam. Fit autem Contractio vel per omnes caſus quorum pura eſt ſyllaba finalis, ut in priore declinatione Contractorum; vel per pauciores, *viz.* Dativum ſing. & Nominativum, Accuſativum, & Vocativum plurales, ut in poſteriori. Ει & εα, ſequente ς, contrahas in ει; at, non ſequente ς, in η. Atticè verò, in α nonnunquam.

Declinatio prior Contractorum

Tres habet Terminationes, in -ης Maſculini & Fœminini generis, in -ες & -ος neutrius; ut,

Sing. N. ὁ † Σωκράτ -ης, G. -εος -ους, D. -εϊ -ει, A. -εα -η, V. -ες.

Dual. N. A. V. -εε, -η, G. D. -έοιν -οῖν.

Plur. N. -εες, -εις, G. -έων -ῶν, D. -εσι, A. -εας -εις, V. -εες εις.

† Subſtantivum appellativum in ης -εος vix legitur.

Sing. N. τὸ τεῖχ -ος, G. -εος -ους, D. -εϊ -ει, A. -ος, V. -ος.

Dual. N. A. V. -εε, η, G. D. έοιν -οῖν.

Plur. N. -εα -η. G. -έων, ῶν, D. -εσι, A. -εα, -η, V. -εα, -η.

Quaedam propria hujus Declinationis in Accuſativo pariſyllabicè flectuntur; ut, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοφάνην. Sic & Compoſita ab ἔτος *annus* in quibuſdam; ut, ἑπταέτεας in Accuſativo plurali.

Poſterior Declinatio Contractorum

Quinque habet Terminationes, in ις Maſculini & Fœminini generis; in ευς & υς Maſculini tantùm; in ι & υ neutrius; ut,

Sing. N. ὁ ὄφις, G. -ιος, D. ιϊ -ι, A. -ιν, V. -ι.

Dual. N. A. V. -ιε, G. D. -ίοιν.

Plur.

Plur. N. -ιες -ις, G. -ίων, D. -ισι, A. -ιας -ις, V
-ιες -ις.

Attica dialectus.

Genitivi Nominum in ις uſitatius efferuntur per -εως -εων & -εων, & caſus contracti per ει, ut, ὄφις ὄφεως ὄφεων, ὄφει, ὄφεις.

www.libtool.com.cn

Sing. N. τὸ σίνηπ -ι, G. -ιος, D. -ιϊ, -ι, A. -ι, V. -
Dual. N. A. V. -ιε, G. D. ίοιν.
Plur. N. -ια, -ι, G. -ίων, D. ισι, A. -ια, -ι V. -ια, -
Sing. N. ὁ βασιλ -εὺς, G. -έος, D. -έϊ, -εῖ, A. -έα
V. -εῦ.
Dual. N. A. V. -έε, -ῆ, G. D. -έοιν.
Plur. N. -έες -εῖς, G. -έων, D. -εῦσι, A. -έας, -εῖς, V
-έες. -εῖς.
Sing. N. ὁ πρέσβ -υς, G. -εος, D. -εϊ -εῖ, A. -υν, V. -
In cæteris ut forma in -ευς. Tantùm in Dativo Plurali -εσι.
Sing. N. τὸ ἄστ -υ, G. -εος, D. -εϊ -ει, A. -υ, V. -υ.
Dual. N. A. V. -εε, G. D. έοιν.
Plur. N. -εα -η, G. -έων, D. -εσι, A. -εα -η, V
-εα, -η.

Et horum (ſaltem maſculinorum) genitivus per εω uſitatior.

Genera Nominum

Dignoſcuntur vel ex Significatione vel Declinatione

Regulae ex * Significatione, Graecis cum Latinis communes ſunt.

* Sed Nomina lapidum pretioſorum fœm.

In primâ Declinatione, genus certum eſt.

In Secundâ: Nomina in ος plerumque Maſculina (exceptis circiter 70 Fœmininis, & paucioribus communibus.) In ν ſemper ſunt Neutra, niſi Fœminarum Propria.

In Tertiâ: Nomina in -αν, -ην, -υν, in -ηρ, -υρ, -ωρ in -ας (excipe -ὰς -άδος fœm. & -ας -ατος neut.) in -ης (excipe -της -τητος fœm.) in -ευς, -ους, -εύς, & -ώς plerumque ſunt Maſculina.

Nomin

Nomina in γξ, ιδὼν, vel ηδὼν, in ιν vel ις -ινος, in αις, ειρ, ις, (exceptis maſculinis aliquot in ις-ιος) τυς, υς, & ας, pleraque ſunt fœminina.

In ορ & αρ, ſunt neutra: ſed ὁ ἔγκαρ, ψὰρ, ἡ δάμαρ.

www.libtool.com.cn

Heteroclita.

Sunt vel, 1. Variantia, 2. Deficientia, 3. Redundantia.

Variantia (1.) *Genus.*

In ſingulari Maſculina ſunt, in plurali Neutra: Ἐρετμὸς, ζυγὸς, τάρταρος. χέδροψ, *Pl.* α. Sequentia pluraliter Maſculina & Neutra: Δεσμὸς, δίφρος, κύκλος, λύχνος, μηρὸς, μόχλος, νῶτος, πυρσὸς, σταθμὸς, ταρσὸς, τράχηλος, χάλινος, *Pl.* -οι vel -α.

In ſingulari, generis ſunt fœminini, in * Nom. & Acc. dualibus Maſculini, ὁδὸς cum compoſitis & πόλις. Sed κέλευθος in toto plurali Fœmininum eſt & Neutrum.

* Atticè omnia fœminina flectuntur

(2.) *Caſum.*

Quædam neutra in αρ, quaſi à nominibus in ας, genitivum formant; ut, ἧπαρ, ὄνειαρ, φρέαρ, *&c.* His adde γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, ὕδωρ ὕδατος, οὖς ὠτὸς, *&c.* Ζεὺς ſic inflectitur. Sing. Nom. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, *&c.* V. Ζεῦ.

(3.) *Genus & Caſum.*

Sing. Nom. ἡ Γυνὴ, G. γυναικὸς, D. -αικὶ, A. -αῖκα, V. γύναι.

Dual. N. A. V. τὼ -αῖκε, G. D. -αικοῖν, *&c.* tanquam à γύναιξ.

Sing. N. ἡ Χεὶρ, G. * χειρὸς, D. -ὶ, *&c.*

Dual. N. A. V. τὼ χεῖρε, G. D. ταῖν χειροῖν.

Cætera regulariter niſi Dat. Pl. χερσί.

* Poetæ in omnibus caſibus in pariſyllabicis adjiciunt ε.

Deficientia (1.) *Caſibus.*

Aptota ſunt Nomina literarum; ut, Ἄλφα. Voc naturales; ut, κοΐ & τεχνικῶς poſitæ. Peregrinæ it dem; ut, Δαβίδ. Quædam denique particularia; u τὸ ὄφελος, χρεὼν, &c.

Monoptota; ut, ἡ δῶς, &c.

Diptota; ut, ὁ λάας, A. λάαν, ὁ λῖς, A. λῖν,

Triptota denique; ut, ὁ καὶ ἡ μάρτυς, A. μάρτυν, Da Pl. μάρτυσι. Nomina quædam propria tres habent te minationes, quæ tamen ſufficiunt omnibus caſibus: u N. ὁ Ἰησοῦς, G. D. V. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν. Θωμᾶς -ᾶ, -ᾶ Neutra quædam unicam terminationem per tres caſus ut, Βρέτας, Δέμας, &c.

(2.) *Numero.*

Duali & plurali carent Nomina propria, uni tantùn tributa. Item ὁ ἀὴρ, ἡ ἅλς, &c. Singulari & Dual carent nomina quædam *Feſtorum*, ut, Διονύσια; *Urbium* ut, Ἀθῆναι. Pluribus ſingularibus propria; ut, Ευμε νίδες, Ἔφοροι. Item particularia; ut, κλέρεια, &c.

Redundantia (1.) *Nominativo.*

Maſculina in ηρ & ωρ· ut ὁ κλήτηρ, κλήτωρ.

Fœminina in α & η· ut. ἄχνα & ἄχνη.

Neutra in ος & ον· ut, τὸ δένδρος & δένδρον. Et plur variorum generum atque aliarum terminationum.

(2.) *In Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad for mam ſecundæ & tertiæ Simplicium; ut, ὁ νοῦς, G. νοῦ vel νοὸς, &c. Alia in ως ad formam Atticorum ſe cundæ & communium tertiæ; ut, ὁ Μίνως, G. Μί νω & Μίνωος; γέλως, γέλω, γέλωτος. In ις ad formam tertiæ

tertiæ Simplicium & ſecundæ Contractorum; ut, Τίγρις -ιδος & -ιος.

Redundantibus accenſenda eſt ingens turba ἑτεροκλίτων contractorum. Ea ſunt vel,

1. Ὁλοπαθῆ, per omnia Contractionem paſſa in declinatione.

Primâ: ut, Ἑρμείας-ῆς, ίου, οῦ. Μνάα ᾶ, άας -ᾶς.

Secundâ: ut, Νόος νοῦς, νόου νοῦ· Ὀστέον ὀστοῦν, έου -οῦ.

Tertià: ut, Πλακόεις -οῦς, όεντος, οῦντος, & plura plurium terminationum. Huc pertinent neutra quædam in ας, quæ in genitivo tollunt τ, adeoque in contracta abeunt; ut,

Sing. N. τὸ κέρ -ας, G. -ατος -αος -ως, D. -ατι -αϊ -ᾳ, A. V. κέρας.

Dual. N. A. V. -ατε -αε -α, G. D. άτοιν -άοιν, ῷν.

Plur. N. -ατα -αα -α, G. -άτων -άων -ῶν, D. ασι, &c.

2. Ὀλιγοπαθῆ, contracta in N. A. V. pluralibus: Eaque vel in υς· ut βότρυς -υες υας -υς, vel in αυς -αος· ut, ναῦς ναες νάας ναῦς, vel in ους, ut βοῦς βόες βόας βοῦς, vel denique in ις· ut. ἔρις ἔριδες ἔριδας ἔρεις.

De Nominativis.

Subſtantiva non rarò pariunt alia Subſtantiva Denominativa dicta è quibus notentur (1.) Fœmineum, (2.) Patronymicum, (3.) Diminutivum, (4.) Amplificativum.

1. *Fœmineum.*

Formatur à ſuo Maſculino, vel ſimpliciter in α vel η, ſervato accentu & numero ſyllabarum; ut Θεὰ à Θεὸς, κόρη à κόρος· vel mutato altero aut utroque; ut, Ὀρεστιας ab Ὀρεστὴς, βασίλεια à βασιλεὺς, &c.

2. *Patronymicum.*

Eſt nomen proprium perſonæ, quod à nomine potiſſimúm patris, interdum avi & matris, derivatur, eſtque vel Maſculinum, quod fit à genitivo primitivi

www.libtool.com.cn

mutando terminationem communiter in ίδης, (in nominibus primæ Simplicium in άδης) & poſt longam in ιάδης· ut, Πριαμίδης à Πρίαμος, Λαερτιάδης à Λαέρτου.

Fœmininum in ις ex maſculinis removendo δη· ut, Νεστορίδης Νεστορίς· Vel in ηΐς, ex recto primitivorum mutando Terminationem; ut Χρύσης Χρυσηΐς.

www.libtool.com.cn

Ionica Patronymica deſinunt in ιων; ut, Κρονίων pro Κρονίδης, utrumque à Κρόνος.

3. *Diminutivum variarum terminationum.*

Vel Maſculinum; ut, ἐρώτυλος ab ἔρως· Vel Fœmininum; ut, παιδίσκη à παῖς· Vel Neutrum in-ιον· ut, παιδίον à παῖς παιδός.

4. *Amplificativum,*

Variorum itidem generum & terminationum; ut παιδὸς à παῖς, χειμάδιον à χειμάς.

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Subſtantivorum.

Habent autem in Nominativo, vel, { Tres terminationes. / Duas / Unam } hæc flectuntur per tres Articulos.

Adjectiva trium Terminationum deſinunt

Maſc. Fœm. *Neut.*

Sed ἄλλο τὸ, τοῦτο, &c. — in { -ος, -η * -ον ad formam 1æ 2æ S.
-ας, -α impariſyl. -αν } ad formam tertiæ & primæ Simplicium.
-εις, -εσσα -εν
-υς -εια -υ ad form. 2æ con. & 1æ ſim. }

In ος, ut, Sing. N. καλ ὸς -ὴ ὸν· G. -οῦ -ῆς -οῦ, &c.

Sed Adjectiva in -ος purum & -ρος, faciunt fœmininum per α· ut, ἅγιος ἁγία, ἀνθηρὸς ἀνθηρά. Excipe Materialia in εος· ut, χρύσεος -έης. & numeralia in -οος· ut, ὄγδοος -όη· Sed ἁπλόος -οῦς ἁπλόη -ῆ.

In ας· ut, Sing. N. πᾶς πᾶσα πᾶν. G. παντὸς πάσης παντός, &c. Sed μέλας & τάλας, Sing. N. -ας -αινα -αν, G. -ανος -αίνης -ανος, &c. A. -αν -αιναν -αν.

Μέγας

Μέγας verò μεγάλη μέγα, G. -άλȣ -άλης -άγȣ, &c. A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. μέγας μεγάλη μέγα. Cætera ac ſi à μέγαλος.

www.libtool.com.cn

In εις ut, χαρίεις -εσσα -εν, G. έντος -έσσης έντος, &c. V. χαρίεν & χαρίεν -εσσα -εν, &c.

In υς Sing. N. ὀξὺς -εῖα -ὺ, G. -έος -είας -έος, D. έϊ εῖ -είᾳ -έϊ εῖ. Sed * πολὺς πολλὴ πολὺ. G. πολλȣ̃ πολλῆς πολλȣ̃, D. πολλῷ -ῇ -ῷ, A. πολλὸν πολλήν πολύ. Poetæ inflectunt ad formam ſecundæ Contractorum per omnia; ut, Sing. N. πολὺς, G. έος, D. -έϊ εῖ, &c.

*Poetæ e[tiam] πολλ-ὴ -ό.

Adjectiva trium Articulorum & duarum Terminationum deſinunt,

Communia, Neutra,

In	* ος	ον	2æ Simp.	ut, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ	ἔνδοξ-ος -ον
	ις	ι	tertiæ Simp.		εὔχαρ-ις -ι
	ην	εν			ἄῤῥ-ην -εν
	υς	υ			ἄδακρ-υς -υ
	† ȣς	ȣν			δίπ-ȣς -ȣν
	ων	ον			εὐδαίμ-ων -ον
	ωρ	ορ			μεγαλήτ-ωρ -ορ
	ης	ες	1æ Cont.		ἀληθ-ής -ές.

* Attica -ως -ων ej[uſ]dem: ut γέως -ων.

† Sic Ad[jectiva] jectiva co[n]tracta in ȣς -όον ȣν

Pauca ſunt in ας -αν tertiæ Simplicium: ut, ἀείν-ας -αν.

Pleraque Adjectiva compoſita & derivata in ος ſunt duarum terminationum: Atticè etiam omnia ſic inflectuntur; ex his tamen nonnulla interdum fœmininum habent à maſculino diverſum; ut, ἀθάνατος -άτη, τέρην -εινα, θῆλυς -εια, &c.

Adjectiva trium Articulorum & unius Terminationis deſinunt,

In ιν, ρ, ς, ξ, vel ψ ut, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ τριγλώχιν, μάκαρ, μάκαρς, ἅρπαξ, αἴθιοψ.

Adjectiva in recto finita in Subſtantivum, illius terminationem in reliquis caſibus, habita ratione generis, ut:

ut plurimùm ſequuntur; ut, ἔυχαρις -ιτος, paucis e oeptis.

Multa Adjectiva, præcipuè compoſita & derivata, v dentur eſſe duorum tantum generum, in neutro vix i venienda; ut φιλέλλην. Quædam unius; ut, φιλοβασιλεὺς, in -ης primæ ſimplicium, & ejus fœmininum in · tertiæ; ut, βουλά -της -τις, G. του -τιδος.

www.libtool.com.cn

Adjectiva Heteroclita.

Numeralia multa. Cardinalia; ut, Εἷς, δύο, τρεῖ &c. Sing. N. εἷς, μία, ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, D. ἑνὶ μ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν, cæteris caret. Sic compoſita οὐδεὶς μηδεὶς, quæ tamen reperiuntur pluralia.

Atticè ὠ. Sing. caret, Dualiter N. A. † Δύο, G. δυοῖν, fœr δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium caſuum generumque e extra Dativum.

Dual. N. A. Ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν omnium generur cæteris caret.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία, G. τριῶν, D. τρισ A. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα, G. τεσσάρω D. τέσσαρσι, A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur Card nalia; ut, πέντε, ἑκατόν. Quæ autem numerum cent narium ſequuntur declinabilia ſunt & regularia; u διακόσιοι αι -α.

Ordinalia ſunt quæ ad interrogationem *quotus* aptè re ſpondent; ut, πρῶτος, δεύτερος, τρίτος. Ex his manan Dialia; ut, πρωταῖος, &c. Et hæc omnia regularia.

Numeralia multiplicativa in πλόος πλοῦς, ὁλοπαθῆ ſunt ut, διπλόος διπλοῦς.

Ajectivis accidit Comparatio.

Gradus Græcis cum Latinis communes.

Poſitivus deſinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους ὺς, ων.

Adjectiv

Adjectiva in ος poſt longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & Superlativum in τατος. ut, σεμνος, -ότερος -ότατος. Poſt brevem mutant ο in ω· ut σοφὸς, ώτερος, ώτατος. www.libtool.com.cn Poſt ancipitem vel retinent vel mutant ο· ut, ἱκαν-ὸς, ότερος, ότατος, & ώτερος, ώτατος.

Adjectiva in αρ, * εις, ις, ȣς, ην, ας, ης, ων, υς — aſſumunt τερος & τατος — Neut. Sin. Mas. Pl. Mas. Sin.

μάκ-αρ, άρτερος, άρτατος.
χαρί-εις, έστερος, έστατος. * Eliſ•
γαστρ-ὶς, ίστερος, ίστατος.
ἁπλ-ȣ̃ς, ȣ́στερος, ȣ́στατος.
τέρην-ενες, ενέστερος, έστατος.
σώφρον-ονες, εστερος, έστατος.
μέλας -αν, άντερος, άντατος.
ἐυσεβής -ὲς, έστερος, έστατος.
ἐυρύς -ύ, ύτερος, ύτατος.

Sed υς ſæpe mutatur in ίων & ιστος, ut, ἐυρ -ὺς, -ίων, -ιστος. Et Nomina in ξ vertunt ες plurale in ίστερος· ut, ἅρπαξ ἅρπαγ -ες, ίστερος, ίστατος.

Comparatio Anomala Adjectivorum.

1. In ος· ut, ῥᾴδιος, ῥάων ῥᾶστος. ὀλίγος, ὀλίζων, ὀλιγιστος, &c. Quædam adjectiva multifariam & ſæpe aliunde formant Comparativum & Superlativum. Ea ſunt ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, κακὸς, μικρός.

Ἀγαθὸς { ἀμείνων † ἀγαθώτατος.
‡ ἀρείων ἄριστος, Vid. *Rud. p.* 31.

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comparativo & Superlativo; ut, φίλος, § φίλτερος, φίλτατος· Attici formant multa in ος per έστερος & έστατος. Alia per αίτερος & αίτατος, pauca in ίστερος & ίστατος.

2. In ας. ut, μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος.

In υς· ut, πολὺς πλειων & πλέων, πλεῖστος. Etalia aliarumque terminationum.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, in Acc. Sing. & Nom. Acc. & Voc. Pluralibus contractè flectuntur;

† Rariu
‡ Hæc p us ab A Mavors
§ Etiam φιλίων φι στος.

tur; ut, Acc. τὸν ϗ τὴν πλεί-ονα-οα-ω, N. Pl. πλει-ονες -οες-ες, ϗ τὰ πλεί-ονα-οα-ω, Acc. πλει-ονας-ας-ες, ϗ τὰ, &c. Voc. ut Nom.

www.libtool.com.cn

Comparativa multa in ων & ιων parturiunt quandoque alia Comparativa; ων vertitur in ότερος, ut, χείρων χειρότερος *multo pejor* †: ίων mutat ι, & præcedentem conſonam in σσ· ut, παχίων πάσσων [Sic κράτος κρείσσων pro κρατίων.]

Comparatio etiam accidit dictionibus, quæ factâ Comparatione migrant in Adjectiva.

1. Subſtantivis: Neutris multis in ος, mutato ος per ιων & ιςος· ut, Αἶσχος, αἰσχίων, αἴσχιςος· Ἔχθος ἐχθίων, ἔχθιςος. Et aliis aliorumque generum & terminationum.

2. Verbis, verſo utplurimùm ω in τερος & τατος· ut, δεύω, δεύτερος, δεύτατος.

3. Participiis, verſo ος in έςερος & έςατος· ut, ἐῤῥωμένος, ἐῤῥωμενέςερος, ἐῤῥωμενέςατος.

4. Pronomini; ut, αὐτὸς, αὐτότατος.

5. Adverbiis; ut, ἄνω, ἀνώ-τερος, -τατος, &c.

6. Præpoſitionibns; ut, πρὸ, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.

Pronomen.

Eſt vel Simplex vel Compoſitivum.

Simplex vel (1.) Primitivum; ut, ἐγὼ, σὺ, ἕ. (2.) Indefinitnm; ut, δεῖνα· & hæc proprias habent declinationum formas.

Sing. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ vel μοῦ, D. ἐμοὶ vel μοὶ, A. ἐμὲ vel μέ.

Dual. N. A. νῶϊ νῶ, G. D. νῶϊν νῷν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς, V. ἡμεῖς.

Sing. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σὲ, V. σύ.

Dual. N. A. V. σφῶϊ σφῶ, G. D. σφῶϊν σφῷν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς, V. ὑμεῖς.

Sing.

Sing. N. caret. G. οὗ, D. οἷ, A. ἕ.
Dual. N. A. σφωὲ σφὲ, G. D. σφωῒν σφίν.
Plur. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.
Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ δεῖνος & Maſ. δείνατος, D. τῷ δείνατι, δεῖνα, δεῖνα, καὶ τῇ καὶ τῷ δεῖνι, A. τὸν δεῖνα, δεῖνα, καὶ τὴν καὶ τὸ δεῖνα· Cæteris caret.

Δεῖνα vix legitur, niſi cum articulo præcedente.

www.libtool.com.cn

3. Demonſtrativum; ut, οὗτος, ἐκεῖνος.
4. Relativum; ut, αὐτὸς, ὅς.
5. Poſſeſſivum; ut, ἐμὸς, σὸς, ὃς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος. ὑμέτερος, σφέτερος.

Et flectuntur hæc omnia more Adjectivorum in -ος ut, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν· ſed ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο· αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ & οὗτος paulò ſecus.

Sing. N. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου, D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.
Dual. N. A. τούτω, ταύτα, τούτω, &c.
Plur. N. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις, ταύταις, τούτοις, A. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Pronomina Defectiva.

G. { Ἐμαυτοῦ / Σεαυτοῦ / Ἑαυτοῦ } -αυτῆς -αυτοῦ, D. -αυτῷ -αυτῇ -αυτῷ, A. -αυτὸ -αυτὴν -αυτὸ. Duali & plurali carent excepto ἑαυτοῦ.

Plur. N. ἑαυτῶν vel αὐτῶν. D. -οῖς -αῖς, οῖς, A. -ους -ας -α, pro quo legitur, Plur. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum.

Eſt vel perſonale vel imperſonale, tranſitivum vel intranſitivum, ſeu neutrum; ut apud Latinos.

Voces Græcis tres ſunt, Activa, Paſſiva, & Media.

Tempora in voce Activâ & Mediâ octo, in Paſſivâ novem: Preſens, Imperfectum, Perfectum, Pluſquamperfectum, Futurum primum & ſecundum, Indefinitum primum & ſecundum. Quibus accedit in voce Paſſivâ Paulò poſt futurum.

Tempora ſunt vel (1.) Principalia, *viz.* Præſens, *Futurum, &* *Præteritum*: ſed in Voce Paſſivâ, Præſens,

Præteritum,

Præteritum, & Indefinitum ſecundum: Vel (2.) Cognata, quæ noſcuntur ex formatione.

Modi quinque ſunt: Indicativus, Imperativus, Optativus, (qui non rarò Potentialis vim habet) Subjunctivus & Infinitivus.

www.libtool.com.cn

Conjugationes ſunt † decem: Quatuor Barytonorum, tres Contractorum, tres Verborum in *μι*.

† Reverà tantùm 4. nam contracta & Verba in *μι* ſunt tantum ſpecies tertiæ conjugationis, in quibuſdam paulò variæ.

Conjugatio dignoſcitur per literam formativam, ſive Characteriſticam. Characteriſtica Præſentis eſt litera præcedens -*ω* vel -*ομαι*, -*μι* vel -*μαι*. Characteriſtica Futuri & Præteriti eſt litera utriuſvis propria.

Characteriſtica Futuri diſtinguit conjugationes Barytonorum; cætera tantùm ſua & cognata tempora.

Dicuntur Verba Barytona, quia in eorum ultimâ intelligitur tonus Gravis.

Characteriſticæ.

In Conjugatione	*Præſentis*			*Futuri*		*Præteriti*
primâ	π	τέρπω	ψ	τέρψω	φ	τέτερφα
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα
ſecundâ	κ	πλέκω	ξ	πλέξω	χ	πέπλεχα
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχω
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα
	σσ	ὀρύσσώ				
	ττ	ὀρύττω		ὀρύξω		ὤρυχα
tertiâ	τ	ἀνύ΄τω	σ	ἀνύσω	κ	ἤνυκα
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα
	ω	pur. τίω		τίσω		τέτικα
quartâ	λ	ψάλλω	ω	ψαλῶ	κ	ἔψαλκα
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα

Typus

Typus Barytonorum in Voce Activa.

		Singulariter.			Dualiter.		Pluraliter.		
Indicativi *Præſ.*	τύπτ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Imperfect.	ἔτυπτ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 1.	τύψ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Indef. 1.	ἔτυψ	-α	-ας	-ε	-ατον	-άτην	-αμεν	-ατε	-αν
Perfect.	τέτυφ	-α	-ας	-ε	-ατον	-ατον	-αμεν	-ατε	-ασι
Pluſq. perf.	ἐτετύφ	-ειν	-εις	-ει	-ειτον	-είτην	-ειμεν	-ειτε	-εισαν
Indef. 2.	ἔτυπ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 2.	τυπ	-ῶ	-εῖς	-εῖ	-εῖτον	-εῖτον	-οῦμεν	-εῖτε	-οῦσι
Imper. *Præſ.* & *Imp.*	τύπτ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Perfect.	τέτυφ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Indef. 1.	τύψ		-ον	-άτω	-ατον	-άτων		-ατε	-άτωσαν
Indef. 2.	τύπ		-ε	-έτω, &c. ut Perfectum τέτυφε.					
Optativa *Pr.* & *Imp.*	τύπτ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Futur. 1.	τύψ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Indef. 1.	τύψ	-αιμι	-αις	-αι	-αιτον	-αίτην	-αιμεν	-αιτε	-αιεν
Perfect.	τετύφ	-οιμι	-οις	-οι &c. ut Fut. τύψοιμι Sic & Indef. 2. τύποιμι					
Futur. 2.	τυπ	-οῖμι	-οῖς	-οῖ	-οῖτον	-οίτην	-οῖμεν	-οῖτε	-οῖεν
Subj. *Præſ.* & *Imp.*	τύπτ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Indef. 1.	τύψ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Perfect.	τετύφ	-ω	-ῃς, &c. ut Indef. 1. τύψω. Sic & Indef. 2. τύπω.						

Infini-

Infinitivi *Preſ. & Imp.* τύπτ-ειν, *Fut.* 1. τύψ-ειν, *Indef.* 1. τύψ-αι. *Perf. & Plu. perf.* τετυφ-έναι, *Fut.* 2. & *Indef.* 2. τυπ-εῖν.

Participium *Præſ.* τυπτ-ων -ουσα -ον, G. -οντος, -ούσης -οντος, &c. Sic *Fut.* 1. τύψων. & *Indef.* 2. τύπών.

Indef. 1. τυψ -ας -ασα -αν. G. -αντος, -ασης -αντος, &c. *Perf.* τετυφ -ὼς -υῖα -ὸς, G. -ότος υίας -ότος, &c. *Fut.* 2. τυπ-ῶν -ῦσα -ῦν. G. ῦντος -ύσης -ῦντος, &c.

Vocativus Participiorum idem eſt cum Nominativo.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων·
Imp.	ἔτυπτον					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων·
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας·
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετυφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς·
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών·
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν·

Futurum primum quartæ variatur ut Futurum ſecundum τυπῶ· ut, σπερῶ, σπεροῖμι, σπερεῖν, σπερῶν.

Temporum Formatio,

Præſens eſt Thema & Fundamentum.

Imperfectum formatur à Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum; ut, τύπτω ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum vel Temporale, utrumque præfigitur Imperfecto, Perfecto, & Pluſquamperfecto, Paulo-poſt-Futuro, Indefinito primo & ſecundo, in Indicativo; ſed in reliquis modis ſolis Perfecto & Paulo-poſt-Futuro.

Syllabicum Augmentum eſt ε præfixum Verbo, cum incipit à conſonâ, augens ſyllabas.

www.libtool.com.cn

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ poſt ἐ in omnibus temporibus quæ augentur; ut, ῥίπτω ἔῤῥιπτον.

Temporale Augmentum eſt η vel ω præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

www.libtool.com.cn

Mutabiles ſunt α, ε, ο, αι, αυ, οι· α & ε in η, ο in ω mutatur, ι diphthongorum ſubſcripto; ut, ἀκούω, ἤκουον· ἐρείδω, ἤρειδον· αἰκίζω, ᾔκιζον. οἰκίζω, ᾤκιζον.

Sed ἄω, ἀΐω, ἀηθέσσω, ἀηδίζομαι augmentum non admittunt, uti nec derivata ab οἴαξ, οἶνος, οἰωνὸς, & οἶστρος· & interdum pauca particularia ab οι incipientia.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adſciſcunt ι poſt ε· ut, ἔχω, εἶχον· ἕπω, εἶπον, & εἶπα (quod ſervat augmentum in omnibus modis) &c.

Si verbum incipiat ab immutabili, nullum habet augmentum: Immutabiles autem ſunt, η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου, ut, ἥκω, ἧκον· οὐτάζω, οὔταζον, &c.

Augmenta Compoſitorum.

Verba compoſita augmenta habent in medio, ſi incipiant à Præpoſitione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, δυσαρεστέω, δυσηρέστεον· εὐεργετέω, εὐηργέτεον. Excipe pauca; ut, ἀμφισϐητέω, ἠμφισϐήτουν, &c.

Cætera augmentum habent in initio; ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφεον. Quædam tamen in principio & in medio augentur; ut, ἀνορθόω, ἠνώρθοον, &c. Nonnulla interdum in principio, interdum medio; ut, ἀνοίγω, ἤνοιξα, & ἀνέῳξα, &c.

Futurum Primum.

Formatur à Præſenti mutando ultimam ſyllabam in conjugatione
- 1mâ in ψω· ut, τύπτω, τύψω.
- 2dâ in ξω· ut, λέγω, λέξω.
- 3tiâ in σω· ut, ᾄδω, ᾄσω.
- 4tâ circumflectitur ῶ & penult. corripitur; ut, κρίνω, κρινῶ.

Verba multa in ζω formant Futurum & Præteri cæteraque tempora quæ inde manant, ad formam ſe cundæ Conjugationis per ξω & χα· ut, στηρίζω, στη ἐστήριχα, &c.

www.libtool.com.cn

Nonnulla habent ξω & σω· ut, ἁρπάζω, &c.

Duo habent γξω· viz. κλάζω, πλάζω*.

Quædam etiam in σσω, formant Tempora ad for tertiæ Conjugationis; ut, πράσσω, † πράσω, πέπρ &c.

* Σαλπίζω, ξω & γξω.
† *Vendo.*

Penultima Futuri primi quartæ Conjugationis ripitur, vel elidendo ſecundam Conſonam; ut, τ τιμῶ, vel ſecundam Vocalem Diphthongi; ut φ φανῶ· vel breviando Ancipitem; ut, κρίνω, κρινῶ

Quædam Futura ſpiritum Thematis retrahunt θρέψω à τρέφω, θρέξω, à τρέχω, θύψω à τύφω, & ἕξ ἔχω· Καίω facit καύσω, & κλαίω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α, & ponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characte cam non aſſumunt; ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, εἶπα, ἤνεγκα

Penultima Indefiniti primi, ſemper longa, un quartâ Conjugatione α mutatur in η (ι ſi deperd ſit in Futuro, hîc ſubſcripto) & ι in ει· ut φ φανῶ, ἔφηνα· σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα.

Præteritum Perfectum

Formatur à Futuro primo mutando in Conjug,	1. ψω in φα 2. ξω in χα 3. σω in κα 4. ῶ in κα ſed μῶ in μηκα·	& præponendo Augmentum; ut, σκάψω, ἔσκαφα· quod ſi verbum incipiat à ſimplice con vel * mutâ ante liqui

repetitur prima Conſona ante ε· ut, τύψω, τέτυφα· γρ γέγραφα.

* E

xcipe γν, quod ε tantùm præponit. Sed μν repe-
Sic κλάομαι, πλήσσω, & inuſitata πλάομαι, πλόω
m Conſonam. Et pauca vel præponunt, vel ne-
t.

www.libtool.com.cn

omni reduplicatione, tenuis pro aſpiratâ ponitur;
φράζω, πέφρακα. Idem fit in omni ſyllabà cujuſque
ııs, quoties ſyllabam proximè ſequentem Aſpirata
ıt; ut, θάψω, τέταφα, ἔταφον.
ſyllaba quartæ Conjugationis mutant ε futuri in α·
λῶ, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ· ut, νεμῶ,
α.
ſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in Præ-
; ut, κρινῶ, κέκρικα. Cætera mutant ν in γ· ut,
πέφαγκα.
fecta in -ηκα, non rarò abjiciunt primam vocalem
tis; ut, κεκάμηκα (à κάμνω) κέκμηκα.

Pluſquam Perfectum

rmatur à Præterito, mutando α in ειν, & præpo-
ε ſi verbum incipiat à Conſonâ; ut, τετυφα, ε

Indefinitum ſecundum

m eſt aliquando cum Imperfecto; ut, ἔγραφον.
ıultima Indefiniti ſecundi hyperdiſſyllabi brevis eſt
uentibus.
Penultima poſitione longa ſic corripitur.
rba quæ habent penultimam longam propter κτ, λλ,
πτ, abjiciunt poſteriorem Conſonam; ut, τύπτω,
ον, ἔτυπον.
rba in ζω, σσω, vel ττω, ſi forment futurum primum
habent Indefinitum ſecundum in * γον· ut, τάττω, * Sic ἴσμυ-
άσσω, τάξω, ἔταγον· -σω verò vertitur in -δον· ut, γον, ἔψυγον,
ω, φράσω, ἔφραδον. à σμύχω,
ψύχω.

C 2 2. Penultima

2. Penultima naturâ longa ſic corripitur: η, ω, αυ, mutantur in α· ut, λήθω, ἔλαθον. [Sic & ε. Exceptis τρέπω, ἔτραπον. †] ευ vertitur in υ· ut, φεύγω, ἔφυγον· in ο· ut, ἀκούω, ἤκοον. ει in ι· ut, λείπω, ἔλιπον. Sed quartâ conjugatione diſſyllaba vertunt ει in α· ut, σπείρω, ἔσπαρον. Triſſyllaba ει in ε· ut, ὀφείλω, ὤφελον.

† λέγον, ἔβλε-πον, ἔγλιφον, ἔτικον.

Reliqua hyperdiſſyllaba retinent conſonas thema & circumflexa etiam vocales; ut, τέρπω, ἔταρπον· δοῦπ ἔδουπον.

Nonnulla pro π tenui thematis conſonâ ſumunt Mediam β ut, ἔβλαβον, ἔκρυβον, à βλάπτω, κρύπτω, &c. Aſpiratam φ· ut, ἥφον, ἔσκαφον, ab ἅπτω, βάπτω, &c.

Verba in ω purum exeuntia carent plerumque Indnito & Futuro ſecundis, atque Præterito Medio. Mu etiam alia; ut, λήγω, &c. præcipuè polyſyllaba in & σσω· ut, φροντίζω, φυλάσσω.

Futurum ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo mutando ον in ῶ c cumflexum & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον, τυπ

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab In cativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Tertiis perſonis Verborum in ι vel ε deſinentibns ν ditur, ſi vocalis ſequatur; & aliquando apud Poetas a conſonam.

Perſona ſecunda & tertia ſingularis in Subjuncti Verbi cujuſvis Activi, & ſecunda ſingularis temporum μαι habent ι ſubſcriptum finalibus α, η, ω· Eædem v cales ante μην ſub ſe habent ι in Perfecto Optat Paſſivi, retinentque per omnes numeros & perſonas; βεβοῄμην.

Anomali

Anomalum Εἰμὶ Sum.

www.libtool.com.cn

Indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ,	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imp. ἦν, ἦς, ἦ· ἦν, Att.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	-όμεθα, εσθε, ονται,

Imperativus,

Præſ. ἴσθι ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν

Optativus,

Praeſ. εἴην, εἴης, εἴη	εἴητον, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν

Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunctivus.

Præſ. ὦ, ἦς, ἦ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Infinitivus.	Participium.
Præſ. εἶναι. *Fut.* ἔσεσθαι.	*Præſ.* ὢν, οὖσα, ὄν. *Fut.* ἐσόμενος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præſ. εἰμὶ	ἴσθι vel	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν·
Imperf. ἦν	ἔσθι, ἔσο				
Fut. ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pluſq. perf. ἤμην					

Εἶμι, *Eo, ibo.*

Ind. *Præſ.* εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι, D. ἴτον, ἴτον, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσι· [& ἴσι

Imp. εἶν, εἶς, εἶ, D. ἴτον, ἴτην, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perf. Act. εἶκα. *Indef.* εἶσα inuſit. unde εἴσαν, ἤϊσαν, &c.

Indef. 2. ἴον, quod percurrit modos. *Perf. Med.* εἶα, unde ἤ-

ἤϊα, *Indef.* &c. *Pluſq.* ἤειν. *Fut.* εἴσομαι.

Imperat. *Præſ.* ἴθι vel εἶ, ἴτω, D. ἴτον, ἴτων, P. ἴτε, ἴτωσαν.

Infin. ἴναι, ἰέναι, & ἴμεναι in comp.

Typus Barytonorum in Voce Paſſivá.

		Singulariter.			Dualiter.			Pluraliter.		
Indic. *Præſ.*	τύπ	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Imperf.	ἐτύπ	-όμην	-ου	-ετο	-όμεθον	-εσθον	-έσθην	-όμεθα	-εσθε	-οντο
Perfect.	τέτυ	-*μμαι	-ψαι	-πται	-μμεθον	-φθον	-φθον	-μμεθα	-φθε	-μμένοι εἰσί
Pl. perf.	ἐτετύ	-μμην	-ψο	-πτο	-μμεθον	-φθον	-φθην	-μμεθα	-φθε	-μμένοι ἦσαν
Paulo p. F.	τετύψ	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Indef. 1.	ἐτύφθ	-ην	-ης	-η		-ητον	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
Sic *Indef.* 2. ἐτύπ -ην -ης, &c. *Fut.* 1. τυφθ-ήσομαι. *Fut.* 2. τυπ-ήσομαι, ut *Paulo poſt Fut.*										
Imper. *Præſ.*	τύπ		-ου	-εσθω		-εσθον	-έσθων		-εσθε	-έσθωσαν
Perfect.	τέτυ		-ψο	-φθω		-φθον	-φθων		-φθε	-φθωσαν
Indef. 1.	τύφθ		-ητι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Indef. 2.	τύπ		-ηθι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Opt. *Præſ.*	τύπ	-οίμην	-οιο	-οιτο	-οίμεθον	-οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	-οισθε	-οιντο
Perfect.	τετυμμ	-ένος εἴ-ην	-ης	-η	-ένω	-εἴητον	-εἰήτην	-ένοι εἴ-ημεν	-ητε	-ησαν
Paulo p. F.	τετύψ	-οίμην	-οιο	-οιτο	-οίμεθον	-οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	-οισθε	-οιντο
Indef. 1.	τυφθ	-είην	-είης	-είη		-είητον	-ειήτην	-είημεν	-είητε	-είησαν
Sic *Indef.* 2. τυπ -είην. *Fut.* 1. τυφθησοίμην, & *Fut.* 2. τυπησοίμην, ut *Paulo poſt Fut.*										
Subj. *Præſ.*	τύπ	-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	-ησθε	-ωνται
Perfect.	τετυμμ	-ένος ὦ	-ῇς	-ῇ	-ένω	-ἦτον	-ἦτον	-ένοι ὦμεν	-ἦτε	-ὦσι
Indef. 1.	τυφθ	-ῶ	-ῇς	-ῇ		-ῆτον	-ῆτον	ῶμεν	-ῆτε	-ῶσι
Sic *Indef.* 2. τυπ -ῶ -ῇς -ῇ. &c.										

Infinitiv

Infinitivi *Præſ.* τύπτ-εσθαι, *Perfect.* τετύφθ-αι.
Paulo poſt Fut. τετύψ-εσθαι.
Indef. 1. τυφθ } ῆναι *Fut.* 1. τυφθ } ήσεσθαι.
Indef. 2. τυπ } *Fut.* 2. τυπ }

www.libtool.com.cn

Participium.

Præſ. τυπτ όμε-
Perf. τετυμμέ-
Paulo poſt Fut. τετυψ-όμε- } νος, νη, νόν, νου, νης, νου, &c.
Fut. 1. τυφθ-ητόμε-
Fut. 2. τυπ-ησόμε-
Indef. 1. τυφθ } εἰς εἶσα, έν· έντος, είσης, έντος, *&c.*
Indef. 2. τυπ }

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.		Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præſ.	τύπτ	-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι
Imperf.	ἐτυπτ	-όμην				
Perf.	τέτυ	-μμαι	ψο	μμένος εἴην	μμένος ὦ	φθαι
Pl. perf.	ἐτετύ	-μμην				
Paulo p. F.	τετύψ	-ομαι		οιμην		-εσθαι
Indef. 1.	ἐτύφ	-θην	θητι	θείην	θῶ	θῆναι
Fut. 1.	τυφ	-θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι
Indef. 2.	* ἐτύπ	-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι
Fut. 2.	τυπ	-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι

Partic. *Præſ.* τυπτ όμενος, *Perf.* τετυ-μμένος, *Paulo p. Fut.* τετυψ όμενος, *Indef.* 1. τυφ-θείς, *Fut.* 1. τυφ-θησόμενος, *Indef.* 2. τυπ-εις *Fut.* 2. τυπ ησόμενος.

* Augmentum Indefinitorum non procedit ultra Indic.

Formatio Temporum.

Præſens formatur à Præſenti Activo, mutando ω in ομαι· ut, τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum, ab Imperfecto Activo, mutando ον in όμην· ut, ἔτυπτον ἐτυπτόμην.

Indefinitum ſecundum, ab Indefinito ſecundo Activo, verſo ον in ην· ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum

Præteritum, & Indefinitum ſecundum: Vel (2.) C
ta, quæ noſcuntur ex formatione.

Modi quinque ſunt: Indicativus, Imperativus, C
tivus, (qui non rarò Potentialis vim habet) Subjunć
& Infinitivus.

www.libtool.com.cn

† Reverà tantùm 4. nam contracta & Verba in μι ſunt tantum ſpecies tertiæ conjugationis, in quibuſdam paulò variæ.

Conjugationes ſunt † decem: Quatuor Barytono
tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoſcitur per literam formativam,
Characteriſticam. Characteriſtica Præſentis eſt
præcedens -ω vel -ομαι, -μι vel -μαι. Character
Futuri & Præteriti eſt litera utriuſvis propria.

Characteriſtica Futuri diſtinguit conjugationes
tonorum; cætera tantùm ſua & cognata tempora.

Dicuntur Verba Barytona, quia in eorum ultin
telligitur tonus Gravis.

Characteriſticæ.

In Conjugatione	*Præſentis*			*Futuri*		*Pra*
primâ	π	τέρπω	ψ	τέρψω	φ	τέτ
	β	λείβω		λείψω		λέλ
	φ	γράφω		γράψω		γέγ
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτ
ſecundâ	κ	πλέκω	ξ	πλέξω	χ	πέ
	γ	λέγω		λέξω		λέλ
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβ
	σσ	ὀρύσσω				
	ττ	ὀρύττω		ὀρύξω		ὤρ
tertiâ	τ	ἀνύτω	σ	ἀνύσω	κ	ἤν
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσ
	θ	πλήθω		πλήσω		πέ
	ζ	φράζω		φράσω		πέ
	ω	pur. τίω		τίσω		τέ
quartâ	λ	ψάλλω	ω	ψαλῶ	κ	ἔψ
	μ	νέμω		νεμῶ		νεν
	ν	φαίνω		φανῶ		πέ
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσ
	μν	τέμνω		τεμῶ		τε

Typus Barytonorum in Voce Activa.

	Singulariter.				Dualiter.		Pluraliter.		
Indicativi *Præſ.*	τύπτ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Imperfect.	ἔτυπτ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 1.	τύψ	-ω	-εις	-ει	-ετον	-ετον	-ομεν	-ετε	-ουσι
Indef. 1.	ἔτυψ	-α	-ας	-ε	-ατον	-άτην	-αμεν	-ατε	-αν
Perfect.	τέτυφ	-α	-ας	-ε	-ατον	-ατον	-αμεν	-ατε	-ασι
Pluſq. perf.	ἐτετύφ	-ειν	-εις	-ει	-ειτον	-είτην	-ειμεν	-ειτε	-εισαν
Indef. 2.	ἔτυπ	-ον	-ες	-ε	-ετον	-έτην	-ομεν	-ετε	-ον
Futur. 2.	τυπ	-ῶ	-εῖς	-εῖ	-εῖτον	-εῖτον	-οῦμεν	-εῖτε	-οῦσι
Imper. *Præſ.* & *Imp.*	τύπτ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Perfect.	τέτυφ		-ε	-έτω	-ετον	-έτων		-ετε	-έτωσαν
Indef. 1.	τύψ		-ον	-άτω	-ατον	-άτων		-ατε	-άτωσαν
Indef. 2.	τύπ		-ε	-έτω, &c. ut Perfectum τετυφε.					
Optativa *Pr.* & *Imp.*	τύπτ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Futur. 1.	τύψ	-οιμι	-οις	-οι	-οιτον	-οίτην	-οιμεν	-οιτε	-οιεν
Indef. 1.	τύψ	-αιμι	-αις	-αι	-αιτον	-αίτην	-αιμεν	-αιτε	-αιεν
Perfect.	τετύφ	-οιμι	-οις	-οι &c. ut Fut. τύψοιμι Sic & Indef. 2. τύποιμι					
Futur. 2.	τυπ	-οῖμι	-οῖς	-οῖ	-οῖτον	-οίτην	-οῖμεν	-οῖτε	-οῖεν
Subj. *Præſ.* & *Imp.*	τύπτ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Indef. 1.	τύψ	-ω	-ῃς	-ῃ	-ητον	-ητον	-ωμεν	-ητε	-ωσι
Perfect.	τετύφ	-ω	-ῃς, &c. ut Indef. 1. τύψω. Sic & Indef. 2. τύπω.						

Infinitivi *Preſ.* & *Imp.* τύπτ-ειν, *Fut.* 1. τύψ-ειν, *Indef.* 1. τύψ-αι. *Perf.* & *Plu. perf.* τετυφ-έναι, *Fut.* 2. & *Indef.* 2. τυπ-εῖν.

Participium *Præſ.* τυπτ-ων -ουσα -ον, G. -οντος, -ούσης -οντος, &c. Sic *Fut.* 1. τύψων. & *Indef.* 2. τύπών.

Indef. 1. τυψ -ας -ασα -αν. G. -αντος, -ασης -αντος, &c. *Perf.* τετυφ -ὼς -υῖα -ὸς, G. -ότος υίας -ότος, &c. *Fut.* 2. τυπ-ῶν -οῦσα -οῦν. G. οῦντος -ούσης -οῦντος, &c.

Vocativus Participiorum idem eſt cum Nominativo.

www.libtool.com.cn

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τυπτε	τυπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων·
Imp.	ἐτυπτον					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων·
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας·
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετυφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς·
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών·
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν·

Futurum primum quartæ variatur ut Futurum ſecundum τυπῶ· ut, σπερῶ, σπεροῖμι, σπερεῖν, σπερῶν.

Temporum Formatio.

Præſens eſt Thema & Fundamentum.

Imperfectum formatur à Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum; ut, τύπτω ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum vel Temporale, utrumque præfigitur Imperfecto, Perfecto, & Pluſquamperfecto, Paulo-poſt-Futuro, Indefinito primo & ſecundo, in Indicativo; ſed in reliquis modis ſolis Perfecto & Paulo poſt-Futuro.

Syllabicum Augmentum eſt ε præfixum Verbo, cum incipit à conſonâ, augens ſyllabas.

Si

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ poſt ἑ in omnibus temporibus quæ augentur; ut, ῥίπτω ἔῤῥιπτον.

Temporale Augmentum eſt η vel ω præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

www.libtool.com.cn

Mutabiles ſunt α, ε, ο, αι, αυ, οι· α & ε in η, ο in ω mutatur, ι diphthongorum ſubſcripto; ut, ἀκούω, ἤκουον· ἐρείδω, ἤρειδον· αἰκίζω, ᾔκιζον. οἰκίζω, ᾤκιζον.

Sed ἄω, ἀΐω, ἀηθέσσω, ἀηδίζομαι augmentum non admittunt, uti nec derivata ab οἴαξ, οἶνος, οἰωνὸς, & οἴστρος· & interdum pauca particularia ab οι incipientia.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adſciſcunt ι poſt ε· ut, ἔχω, εἶχον· ἕπω, εἶπον, & εἶπα (quod ſervat augmentum in omnibus modis) &c.

Si verbum incipiat ab immutabili, nullum habet augmentum: Immutabiles autem ſunt, η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου, ut, ἥκω, ἧκον· οὐτάζω, οὔταζον, &c.

Augmenta Compoſitorum.

Verba compoſita augmenta habent in medio, ſi incipiant à Præpoſitione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, δυσαρεστέω, δυσηρέστεον· εὐεργετέω, εὐηργέτεον. Excipe pauca; ut, ἀμφισβητέω, ἠμφισβήτεον, &c.

Cætera augmentum habent in initio; ut, φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφεον. Quædam tamen in principio & in medio augentur; ut, ἀνορθόω, ἠνώρθοον, &c. Nonnulla interdum in principio, interdum medio; ut, ἀνοίγω, ἤνοιξα, & ἀνίξα, &c.

Futurum Primum.

Formatur à Præſenti mutando ultimam ſyllabam in conjugatione:

- 1mâ in ψω· ut, τύπτω, τύψω.
- 2dâ in ξω· ut, λέγω, λέξω.
- 3tiâ in σω· ut, ᾄδω, ᾄσω.
- 4tâ circumflectitur ῶ & penult. corripitur; ut, κρίνω, κρινῶ.

Verba multa in ζω formant Futurum & Præteritu[m] cæteraque tempora quæ inde manant, ad formam ſecu[n]dæ Conjugationis per ξω & χα· ut, ϛηρίζω, ϛηρίξ[ω], ἐϛήριχα, &c.

www.libtool.com.cn

Nonnulla habent ξω & σω· ut, ἁρπάζω, &c.

* Σαλπίζω, [σαλπίγξ]ω & γξω. Duo habent γξω· viz. κλάζω, πλάζω *.

† *Vendo.* Quædam etiam in σσω, formant Tempora ad forma[m] tertiæ Conjugationis; ut, πράσσω, † πράσσω, πέπρακ[α] &c.

Penultima Futuri primi quartæ Conjugationis co[r]ripitur, vel elidendo ſecundam Conſonam; ut, τέμν[ω], τεμῶ, vel ſecundam Vocalem Diphthongi; ut φαίν[ω], φανῶ· vel breviando Ancipitem; ut, κρίνω, κρινῶ.

Quædam Futura ſpiritum Thematis retrahunt; u[t] θρέψω à τρέφω, θρέξω, à τρέχω, θύψω à τύφω, & ἕξω [à] ἔχω· Καίω facit καύσω, & κλαίω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α, & pr[æ]ponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteriſ[ti]cam non aſſumunt; ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, εἶπα, ἤνεγκα.

Penultima Indefiniti primi, ſemper longa, unde quartâ Conjugatione α mutatur in η (ι ſi deperditu[m] ſit in Futuro, hîc ſubſcripto) & ε in ει· ut φαίν[ω] φανῶ, ἔφηνα· σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα.

Præteritum Perfectum

Formatur à Futuro primo mutando in Conjug. { 1. ψω in φα 2. ξω in χα 3. σω in κα 4. ῶ in κα ſed μῶ in μηκα· } & præponendo Augme[n]tum; ut, σκάψω, ἔσκ[α]φα· quod ſi verbum i[n]cipiat à ſimplice conſo[na] vel * mutâ ante liquida[m] repetitur prima Conſona ante ε· ut, τύψω, τέτυφα· γράψ[ω] γέγραφα.

* Exci[

* Excipe γν, quod ε tantùm præponit. Sed μν repetit μ. Sic κτάομαι, πτήσσω, & inuſitata πτάομαι, πτόω priorem Conſonam. Et pauca vel præponunt, vel negligunt.

www.libtool.com.cn

In omni reduplicatione, tenuis pro aſpiratâ ponitur; ut, φράζω, πέφρακα. Idem ſit in omni ſyllabâ cujuſque dictionis, quoties ſyllabam proximè ſequentem Aſpirata inchoat; ut, θάψω, τέταφα, ἔταφον.

Diſſyllaba quartæ Conjugationis mutant ε futuri in α· ut, στελῶ, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ· ut, νεμῶ, νενέμηκα.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in Præterito; ut, κρινῶ, κέκρικα. Cætera mutant ν in γ· ut, φανῶ, πέφαγκα.

Perfecta in -ηκα, non rarò abjiciunt primam vocalem thematis; ut, κεκάμηκα (à κάμνω) κέκμηκα.

Pluſquam Perfectum

Formatur à Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε ſi verbum incipiat à Conſonâ; ut, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Indefinitum ſecundum

Idem eſt aliquando cum Imperfecto; ut, ἔγραφον.

Penultima Indefiniti ſecundi hyperdiſſyllabi brevis eſt in ſequentibus.

1. Penultima poſitione longa ſic corripitur.

Verba quæ habent penultimam longam propter κτ, λλ, μν, πτ, abjiciunt poſteriorem Conſonam; ut, τύπτω, ἔτυπτον, ἔτυπον.

Verba in ζω, σσω, vel ττω, ſi forment futurum primum in ξω habent Indefinitum ſecundum in * γον· ut, τάττω, vel τάσσω, τάξω, ἔταγον· -σω verò vertitur in -δον· ut, φράζω, φράσω, ἔφραδον.

* Sic ἔσμυγον, ἔψυγον à σμύχω, ψύχω.

2. Penultima naturâ longa ſic corripitur: η, ω, α αυ, mutantur in α· ut, λήθω, ἔλαθον. [Sic & ε. ut τρέπω, ἔτραπον. †] ευ vertitur in υ· ut, φεύγω, ἔφυγον· in ο· ut, ἀκούω, ἤκοον. ει in ι· ut, λείπω, ἔλιπον. Sed in quartâ conjugatione diſſyllaba vertunt ει in α· ut, σπείρω ἔσπαρον. Triſſyllaba ει in ε· ut, ὀφείλω, ὤφελον.

† Exceptis ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον, ἔτικεν.

Reliqua hyperdiſſyllaba retinent conſonas themati & circumflexa etiam vocales; ut, τέρπω, ἔταρπον· δυπίω ἔδυπον.

Nonnulla pro π tenui thematis conſonâ ſumunt Mediam β ut, ἐόλαβον, ἔκρυβον, à βλάπτω, κρύπτω, &c. Aſpiratam φ· ut, ἧφον, ἐόαφον, ab ἅπτω, βάπτω, &c.

Verba in ω purum exeuntia carent plerumque Indefinito & Futuro ſecundis, atque Præterito Medio. Multa etiam alia; ut, λήγω, &c. præcipuè polyſyllaba in ζ & σσω· ut, φροντίζω, φυλάσσω.

Futurum ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo mutando ον in ω circumflexum & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Tertiis perſonis Verborum in ι vel ε deſinentibus ν additur, ſi vocalis ſequatur; & aliquando apud Poetas ante conſonam.

Perſona ſecunda & tertia ſingularis in Subjunctivo Verbi cujuſvis Activi, & ſecunda ſingularis temporum in μαι habent ι ſubſcriptum finalibus α, η, ω· Eædem vocales ante μην ſub ſe habent ι in Perfecto Optativo Paſſivi, retinentque per omnes numeros & perſonas; ut βεβοῄμην.

Anomalum

www.libtool.com.cn

Anomalum Εἰμὶ Sum.

www.libtool.com.cn

Indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ,	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imp. ἦν, ἦς, ἦ· ἦν, Att.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	-όμεθα, εσθε, ονται

Imperativus,

Præſ. ἴσθι ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν

Optativus.

Praeſ. εἴην, εἴης, εἴη	εἴητον, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.		

Subjunctivus.

Præſ. ὦ, ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Infinitivus. *Præſ.* εἶναι. *Fut.* ἔσεσθαι.

Participium. *Præſ.* ὢν, οὖσα, ὄν, *Fut.* ἐσόμενος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Partici[p.]
Præſ. εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι, ἔσο	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν·
Imperf. ἦν					
Fut. ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Pluſq. perf. ἤμην					

Εἶμι, *Eo, ibo.*

Ind. *Præſ.* εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι, D. ἴτον, ἴτον, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσι· [& ἴασι

Imp. εἶν, εἶς, εἶ, D. ἴτον, ἴτην, P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perf. Act. εἶκα. *Indef.* εἶσα inuſit. unde εἶσαν, ᾔισαν, &c.

Indef. 2. ἴον, quod percurrit modos. *Perf. Med.* εἶα, unde ᾔ ᾔειν, *Indef.* &c. *Pluſq.* ᾔειν. *Fut.* εἴσομαι.

Imperat. *Præſ.* ἴθι vel εἶ, ἴτω, D. ἴτον, ἴτων, P. ἴτε, ἴτωσαν.

Infin. ἰέναι, ἦναι, & ἴμεναι in comp.

Typus Barytonorum in Voce Paſſivâ.

		Singulariter.			Dualiter.			Pluraliter.		
Indic. *Præſ.*	τύπ]	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Imperf.	ἐτυπ]	-όμην	'-ȣ	'-ετο	'-όμεθον	'-εσθον	-έσθην	-όμεθα	'-εσθε	'-οντο
Perfect.	τέτυ	-*μμαι	-ψαι	-πἸαι	μμεθον	-φθον	-φθον	'-μμεθα	-φθε	-μμένοι εἰσί
Pl. perf.	ἐτετύ	-μμην	-ψο	-πἸο	'-μμεθον	-φθον	'-φθην	-μμεθα	-φθε	-μμένοι ἦσαν
Paulo p. F.	τετύψ	-ομαι	-ῃ	-εται	-όμεθον	-εσθον	-εσθον	-όμεθα	-εσθε	-ονται
Indef. 1.	ἐτύφθ	-ην	-ης	-η		-ητον	-ήτην	-ημεν	-ητε	-ησαν.
Sic *Indef.* 2. ἐτύπ -ην -ης, &c. *Fut.* 1. τυφθ-ήσομαι. *Fut.* 2. τυπ-ήσομαι, ut *Paulo poſt Fut.*										
Imper. *Præſ.*	τύπ]		-ȣ	-εσθω		-εσθον	-έσθων		-εσθε	-έσθωσαν
Perfect.	τέτυ		-ψο	'-φθω		-φθον	'-φθων		-φθε	'-φθωσαν
Indef. 1.	τύφθ		-ητι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Indef. 2.	τύπ		-ηθι	-ήτω		-ητον	-ήτων		-ητε	-ήτωσαν
Opt. *Præſ.*	τυπ]	-οίμην	'-οιο	'-οιτο	-οίμεθον	'-οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	'-οισθε	'-οιντο
Perfect.	τετυμμ	-ένος εἴ-ην	-ης	-η	-ένω	-εἴητον	-εἰήτην	-ένοι εἴ -ημεν	-ητη	-ησαν
Paulo p. F.	τετυψ	-οίμην	'-οιο	'-οιτο	-οίμεθον	'-οισθον	-οίσθην	-οίμεθα	-οισθε	-οιντο
Indef. 1.	τυφθ	-είην	-είης	-είη		-είητον	-ειήτην	-είημεν	-είητε	-είησαν
Sic *Indef.* 2. τυπ -είην. *Fut.* 1. τυφθησοίμην, & *Fut.* 2. τυπησοίμην, ut *Paulo poſt Fut.*										
Subj. *Præſ.*	τύπ]	-ωμαι	-ῃ	-ηται	-ώμεθον	-ησθον	-ησθον	-ώμεθα	-ησθε	-ωνται
Perfect.	τετυμμ	-ένος ὦ	-ῇς	-ῇ	-ένω	-ἦτον	-ἦτον	-ένοι ὦμεν	-ἦτε	-ὦσι
Indef. 1.	τυφθ	-ῶ	-ῇς	-ῇ		-ῆτον	-ῆτον	ῶμεν	-ῆτε	-ῶσι
Sic *Indef.* 2. τυπ -ῶ -ῇς -ῇ. &c.										

* De Perſonis Perf...

www.libtool.com.cn

Infinitiv

Infinitivi *Præſ.* τύπτ-εσθαι, *Perfect.* τετύφθ-αι.
Paulo poſt Fut. τετύψ-εσθαι.
Indef. 1. τυφθ / *Indef.* 2. τυπ } ῆναι. *Fut.* 1. τυφθ / *Fut.* 2. τυπ } ήσεσθαι.

www.libtool.com.cn

Participium.

Præſ. τυπτ όμε-
Perf. τετυμμέ-
Paulo poſt Fut. τετυψ-όμε-
Fut. 1. τυφθ-ησόμε-
Fut. 2. τυπ-ησόμε-
} νος, νη, νον, νου, νης, νου, &c.

Indef. 1. τυφθ / *Indef.* 2. τυπ } εις εισα, εν· εντος, εισης, εντος, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.		Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præſ.	τύπτ	-ομαι	ου	οίμην	ωμαι	εσθαι
Imperf.	ἐτυπτ	-όμην				
Perf.	τέτυ	-μμαι	ψο	μμένος εἴην	μμένος ὦ	φθαι
Pl. perf.	ἐτετύ	-μμην				
Paulo p. F.	τετύψ	-ομαι		οιμην		-εσθαι
Indef. 1.	ἐτύφ	-θην	θητι	θείην	θῶ	θῆναι
Fut. 1.	τυφ	-θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι
Indef. 2.	* ἐτύπ	-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι
Fut. 2.	τυπ	-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι

Partic. *Præſ.* τυπτ όμενος, *Perf.* τετυ-μμένος, *Paulo p. Fut.* τετυψ όμενος, *Indef.* 1. τυφ θείς, *Fut.* 1. τυφ-θησόμενος, *Indef.* 2. τυπ εις *Fut.* 2. τυπ ησόμενος.

* Augmentum Indefinitorum non procedit ultra Indic.

Formatio Temporum.

Præſens formatur à Præſenti Activo, mutando ω in ομαι· ut, τύπτω, τυπτομαι.

Imperfectum, ab Imperfecto Activo, mutando ον in όμην· ut, ἐτυπτον ἐτυπτόμην.

Indefinitum ſecundum, ab Indefinito ſecundo Activo, *verſo* ον *in* ην· ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum

Futurum ſecundum à Futuro ſecundo Activo, mutato ῶ in ήσομαι· ut, τυπῶ, τυπήσομαι.

Perfectum denique à Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

www.libtool.com.cn

Primâ φα { purum in μμαι· ut, τέτυφα, τέτυμμαι.
impurum in μαι· ut, τετερφα, τέτερμαι.

Secundâ χα { in γμαι· ut, λέλεχα, λέλεγμαι.
poſt γ in μαι· ut, ἤλεγχα, ἤλεγμαι.

Tertiâ κα in { σμαι· ut, πέπεικα, πέπεισμαι.
μαι cum penultima Perfecti Activi ſit longa & Characteriſtica Præſentis ω purum; ut, λέλυκα, λέλυμαι.

Quartâ κα in μαι· ut, ἔψαλκα, ἔψαλμαι.

Quædam verba in ω purum formant Perfectum

1. In σμαι· cum penultima ſit longa; ut, ἤκουκα, ἤκουσμαι· Sic κελεύω, κρούω, παίω. σείω, &c.

2. In μαι, cum penultima ſit brevis aut anceps, ut, ἤροκα, ἤρομαι· Sic θύω, λύω, ὁράω, πειράω, &c.

3. In σμαι & μαι· ut, κέκλεικα. κέκλεισμαι & κέκλειμαι.

Diſſyllaba primæ quæ in penultimâ habent τρε mutant ε in α, ut, στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι.

In ſecundâ & tertiâ conjugatione penultima ευ frequentius abjicit ε· ut, πέφυγμαι, κέχυμαι.

Verba in αίνω & ύνω ſæpe formant perfectum in σμαι· ut, μιαίνω, μολύνω, μεμίασμαι, μεμόλυσμαι.

Perſonæ Perfecti.

Secunda ſingularis oritur à primà, mutando conſonas ante μαι in Characteriſticam Futuri primi Activi; ut, τέτυμμαι, τέτυψαι· Solam verò μ poſt liquidam thematis; ut, τέτερμαι, τέτερσαι. In quartâ μ ſemper vertitur in σ· ut, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι.

Tertia ſingularis profluit à ſecunda, verſo * σ in τ, ut; ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.

Secunda & tertia dualis, & ſecunda pluralis à tertiâ ſingulari, mutando tenues in aſpiratas; ut, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε. Aſſumitur σ ante θ; ut, κέκριται, ...σθον.

…a tertiis …μαι, σ …netur …rſerto …t, …σται.

In

In reliquis modis; Imperativus deducit ſecundam ſingularem à ſecundâ ſingulari Indic. reliquas à ſecundâ plurali; ex quâ etiam fluit perfectum Infinitivi; ut, τέτυ-φθι, -φθαι.

www.libtool.com.cn

Optativus & Subjunctivus uſitatiſſimè formantur per participium & εἴην, ὦ. Quandoque in Optativo μαι purum Indicativi vertitur in μην· ut, λέλυμαι, λελυμένος εἴην, & λελύμην· At α, ε, ο aſſumunt ι ante μην in Optativo, & in Subjunctivo mutant brevem in ω· ut, ἔκταμαι, ἐκταίμην, ἐκτῶμαι.

Tertia pluralis fit à tertiâ ſingulari deſinente in ται purum, poſito ν ante ται· ut, κέκριται, κέκρινται. Quod ſi tertia ſingularis deſinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium ſuum & tertiam pluralem Verbi εἰμὶ, ut, τέτυπται, τετυμμένοι, εἰσί. Similiter poſt υ diphthongi. Ad hunc modum pluſquam perfectum format perſonas.

Cætera tempora paſſivæ vocis formantur à Perſ. paſſiv.

Pluſquam perfectum à prima ſingulari, verſo μαι in μην, & præfixo ε ſi incipiat à conſonâ; ut, τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Paulo poſt Futurum à ſecunda ſingulari, poſito ομ ante αι· ut, τέτυψαι, τετύψομαι.

Indefinitum primum à tertiâ ſingulari mutando ται in θην, ut, ἤκουσται, ἠκούσθην· κ & π ante ται in ſuas aſpiratas; ut, ὤρυκται, ὠρύχθην· Repetita conſona abjicitur; ut, τέτυπται, ἐτύφθην.

Indefinitum primum interdum aſſumit σ in penultimâ; ut, ἐμνήσθην à μέμνηται. Interdum amittit σ· ut, ἐσώθην à σέσωσται. In nonnullis vertit η in ε· in aliis retinet utrumque; ut, ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην.

Verba quæ in Perfecto verterant ε in α, hic reſumunt ε; ut, ἔστραπται, ἐστρέφθην.

Futurum primum formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι, & amovendo augmentum; ut, ἐτύφθην, τυφθήσομαι. Reperitur aliquando in Subjunctivo*.

* Rari in Imp ut ἐπι6

Vox II. ȝ.

Propoſitum Verbum pro ratione Vocis ſic conjugetur.

Act.	Præſ. τύπτω	*Fut.* 1. τύψω	*Perf.* τέτυφα.	
Paſſ.	τύπτομαι	*Perf.* τέτυμμαι	*Ind.* 2. ἐτύπην	
Med.	τύπτομαι	*Fut.* 1. τύψομαι	*Perf.* τέτυπα	
Dep.	δέχομαι	*Fut.* 1. δέξομαι	*Perf.* δέδεγμαι.	

www.libtool.com.cn

Verba Contracta.

Verba tertiæ Conjugationis in -άω -έω -όω contractionem patiuntur in Præſenti & Imperfecto, in cæteris non variant.

Characteriſticæ.

	Præſentis,	*Futuri,*	*Præteriti.*
In Conjug. 1.	-άω τιμάω	-ήσω τιμήσω	-ηκα τετίμηκα
2.	-έω φιλέω	φιλήσω	πεφίληκα
3.	-όω χρυσόω	-ώσω, χρυσώσω	-ωκα, κεχρύσωκα.

Ratio Contrahendi. In primâ Conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit Contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequatur α, fit contractio in α.

In ſecundâ Conjugatione.

Εε contrahitur in ει· εο in ȣ·

Si vocalis longa aut diphthongus ſequatur ε fit contractio tollendo ε. Sed diſſyllaba ſecundæ admittunt tantùm contractionem quæ fieri ſolet per ει. Aliæ terminationes manent incontractæ; ut, πλέω, πλέεις, πλεῖς· Non ita quædam compoſita.

In tertiâ Conjugatione.

Si ω vel η ſequatur ο, fit contractio in ω. Si ε vel ο vel ȣ ſequatur ο, fit contractio in ȣ. Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequatur ο, fit contractio in οι· ut, χρυς -όη -οῖ niſi quod in Infinitivo όειν contrahitur in ȣ͂· ut, χρυσόειν, χρυσȣ͂ν.

Formatio

Formatio Temporum.

Per omnes voces eadem eſt quæ Barytonorum, ſed Futurum primum exigit Vocalem longam ante σω. Excipe

In Conjugatione primâ, Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante άω formant futurum in άσω & perfectum in ακα· ut, ἐάω, ἐάσω, εἴακα. His adde particularia δικάω, διψάω. &c. Item quæ faciunt Verba in -αννύω vel -άσκω· ut, πετάω, πετάννυω· δράω, διδράσκω, &c.

Quaedam habent άσω & ήσω praecipuè apud Poetas. Nonnunquam ex Perfecto tollitur κ, & penultima corripitur; ut, γέγηκα, γέγαα. Idem fit in Verbis in -μι, ut, ἕστηκα, ἕσταα· unde Participia magis uſitata, γεγαὼς, γεγώς· ἑσταὼς, ἑστώς.

Perfectum primae Conjugationis (eliſo κ) format Participium contractum, quod ſic inflectitur.

N. γεγ -αὼς, -ὼς, -αυῖα, -ῶσα, -αὸς -ὼς· G. αότος -ῶτος, -αυίας, -ώσης, αότος, -ῶτος, &c.

In Conjugatione ſecundâ, Quaedam formant Futurum in έσω, & Perfectum in -εκα· ut, τελέω, &c. Item quae formant Verba in εννύω vel -εσκω. Nonnulla habent -έσω & -εκα, ήσω & -ηκα. Praecipuè apud Poetas: ut, κορέω, &c. Δέω, δήσω, δέδηκα. Καλέω, καλήσω, κεκληκα. Diſſyllaba quaedam formant Futurum in εύσω, & Perfectum in ευκα· ut, θέω, πλέω, &c.

In Conjugatione tertiâ, Quaedam formant Futurum & Præteritum per penultimam ο· ut, ἀρόω, ὀμόω, &c.

Indefinitum ſecundum formatur ab imperfecto, abjectâ vocali ante -ον· ut, ἐτίμαον, ἔτιμον. ἐφίλεον, ἔφιλον.

Futurum ſecundum ut apud Barytona. Utrumque reperitur tantùm in contractis per † ω impurum, & praecipuè ſecundae.

† Et à th matibus minus uſ tatis.

www.libtool.com.cn

Typus Contractorum in Voce Paſſiva.

		Singular			Dual			Plural		
Indic. *Præſ.*	1. τιμ-	άο ῶ (μαι)	άῃ ᾷ	άε ᾶ (ται)	αό ώ (μεθον)	άε ᾶ (σθον)	-σθον	αό ώ (μεθα)	άε ᾶ (σθε)	άο ῶ (νται)
	2. φιλ-	έο ῦ	έῃ ῇ	έε εῖ	εό ῦ	έε εῖ		εό ῦ	έε εῖ	έο ῦ
	3. χρυς-	όο ῦ	όῃ οῖ	όε ῦ	εό ῦ	όε ῦ		οό ῦ	όε ῦ	όο ῦ
Imperf.	1. ἐτιμ-	αό ώ (μην)	αου ῶ	αέ ᾶ (το)	αό ώ (μεθον)	άε ᾶ (σθον)	αέ ά (σθην)	αό ώ (μεθα)	αε ᾶ (σθε)	άο ῶ (ντο)
	2. ἐφιλ-	εό ῦ	έου ῦ	έε εῖ	εό ῦ	έε εῖ	εέ εί	εό ῦ	έε εῖ	έο ῦ
	3. ἐχρυς	οό ῦ	όου ῦ	όε ῦ	οό ῦ	όε ῦ	οέ ῦ	οό ῦ	όε ῦ	όο ῦ
Imper. *Præſ.*	1. τιμ-		αου ῶ	αέ ά (σθω)		αε ᾶ (σθον)	αέ ά (σθων)		αε ᾶ (σθε)	αέ ά (σθωσαν)
	2. φιλ-		έου ῦ	εέ εί		έε εῖ	εέ εί		έε εῖ	εέ εί
	3. χρυς-		όου ῦ	οέ ῦ		όε ῦ	οέ ῦ		όε ῦ	οέ ῦ
Optat. *Præſ.*	1. τιμ-	αοί ῷ (μην)	άοι ῷ		αοί ῷ (μεθον)	άοι ῷ (σθον)	αοί ῷ (σθην)	αοί ῷ (μεθα)	άοι ῷ (σθε)	-ντο
	2. φιλ-	εοί οί	έοι οῖ -το		εοί οί	έοι οι	εοί οί	εοί οί	έοι οί	
	3. χρυς-	οοί οί	όοι οῖ		οοί οί	όοι οι	οοί οί	οοί οί	όοι οί	
Perf.	1 τετιμ-	ῄμην ῇο	ῇτο		ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
	2. πεφιλ-	ῄμην ῇο, &c. ut prima								
	3. κεχρυσ-	ῴμην ῷο	ῷτο		ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο
Subju. *Præſ.*	1. τιμ-	άω ῶ (μαι)	άῃ ᾷ	άῃ ᾷ (ται)	αώ ώ (μεθον)	άῃ ᾷ (σθον)		αώ ώ (μεθα)	άῃ ᾷ (σθε)	άω ῶ (νται)
	2. φιλ-	έω ῶ	έῃ ῇ	έῃ ῇ	εώ ώ	έῃ ῇ		εώ ώ	έῃ ῇ	έω ῶ
	3. χρυσ-	όω ῶ	όῃ οῖ	όῃ ῶ	οώ ώ	όῃ ῶ		οώ ώ	όῃ ῶ	όω ῶ
Perf.	1. τετιμ- / 2. πεφιλ-	ῶμαι ῃ ῆται			ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	3. κεχρυσ-	ῶμαι ῳ ῶται			ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

Infinit. *Præſ.*			Particip. *Praeſ.*		
1. τιμ-	αεσθαι	ᾶσθαι	1. τιμ-	αό ώ	μενος, μένη, μενον.
2. φιλ-	έεσθαι	εῖσθαι	2. φιλ-	εό ῦ	
3. χρυς-	όεσθαι	ῦσθαι	3. χρυς-	οό ῦ	

www.libtool.com.cn

Conjugatio per Modos & Tempora Paſſivæ Vocis.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præſ.	τιμ-αο ῶ μαι	άου ῶ	αοί ῷ μην	άω ῶμαι	άε ᾶ-σθαι
Imp.	ἐτιμ-αο ῶ-μην				
Perf.	τετίμ-ημαι	ησο	ημην	ῶμαι	ῆσθαι
Pl. p.	ἐτετιμ-ήμην				
P. p. F.	τετιμ ησομαι		ησοίμην		ήσεσθαι
Ind. 1.	ἐτιμ ήθην	ήθητι	ηθειην	ηθῶ	ηθῆναι
Fut. 1.	τιμ-ηθήσομαι		ηθεσοίμην		ηθήσεσθαι
Ind. 2.	ἐτίμ-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι
Fut. 2.	τιμ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι

Partic. *Praeſ*, τιμ-αό ώμενος. *Perf.* τετιμ-ημένος. *Paulo p. F.* τετιμ-ησόμενος. *Ind.* 1. τὶμ-ηθεις. *Fut.* 1. τιμ-ηθήσόμενος. *Ind.* 2. τιμ εις. *Fut.* 2. τιμ-ησόμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præſ.	φιλ-έο ου-μαι	έου ου	εοὶ οί-μην	εω ῶμαι	έε εῖ σθαί
Imp.	ἐφιλ-εό ου μην				
Perf.	πεφίλ-ημαι	ησο	ῆμην	ῶμαι	ῆσθαι
Pl. p.	ἐπεφιλ-ὴμην				
P. p. F.	πεφιλ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι
Ind. 1.	ἐφιλ-ήθην	ηθητι	ηθείην	ηθῶ	ηθῆναι
Fut. 1.	φιλ-ηθήσομαι		ηθησοίμην		ηθὴσεσθαι
Ind. 2.	ἐφιλ-ην	ηθι	είην	ῶ	ῆναι
Fut. 2.	φιλ ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι

Partic. *Praeſ.* φιλ-έο ούμενος. *Perf.* πεφιλ-ημένος. *Paulo p. F.* πεφιλ ησόμενος. *Ind.* 1. φιλ-ηθείς. *Fut.* 1. φιλ-ηθησόμενος. *Ind.* 2. φιλ-είς. *Fut.* 2. φιλ-ησόμενος.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
Præſ.	χρυσ-όο ῶ μαι	όου ου	οοί οί μην	όω ῶμαι	όε ου-σθαι
Imp.	ἐχρυσ οό ου μην				
Perf.	κεχρυσ ωμαι	ωσο	ώμην	ῶμαι	ῶσθαι
Pl. p.	ἐκεχρυσ ώμην				
P. p. F.	κεχρυσ-ὼσομαι		ωσοίμην		ὼσεσθαι
Ind. 1.	ἐχρυσ-ωθην	ώθητι	ωθειην	ωθῶ	ωθῆναι
Fut. 1.	χρυσ-ωθήσομαι		ωθησοίμην		ωθησεσθαι

Partic. *Præſ.* χρυσ-οό ού μενος. *Perf.* κεχρυσ-ωμενος. *Paulo p. F.* κεχρυσ ωσόμενος. *Ind.* 1. χρυσ-ωθεις *Fut.* 1. χρυσ-ωθησόμενος,

In quibuſcunque dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Conjugatio

Conjugatio per Modos & Tempora Vocis Mediæ.

Præſens & Imperfectum eadem ſunt cum Paſſivis.

www.libtool.com.cn

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
1.	*Fut.* 1.	τιμ ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι
	Ind. 1.	ἐτιμ-ησάμην	ησαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι.
	Perf.	τέτιμ-α	ε	´-οιμι	´ω	έναι
	Pl. p.	ἐτετίμ-ειν				
	Ind. 2.	ἐτιμ όμην	οῦ	οίμην	´-ωμαι	έσθαι
	Fut. 2.	τιμ οῦμαι		οίμην		εῖσθαι

Partic. *Fut.* 1. τιμ ησόμενος. *Ind.* 1. τιμ ησάμενος, *Perf.* τετιμ-ώς. *Ind.* 2. τιμ-όμενος. *Fut.* 2. τιμ-ούμενος.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
2.	*Fut.* 1.	φιλ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι
	Ind. 1.	ἐφιλ-ησάμην	´ησαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι
	Perf.	πέφιλ-α	ε	´οιμι	´ω	έναι
	Pl. p.	ἐπεφιλ-ειν				
	Ind. 2.	ἐφιλ όμην	οῦ	οίμην	´ωμαι	έσθαι
	Fut. 2.	φιλ-οῦμαι		οίμην		εῖσθαι

Partic. *Fut.* 1. Φιλ-ησόμενος. *Ind.* 1. Φιλ-ησάμενος. *Perf.* πεφιλ-ώς. *Ind.* 2. φιλ-όμενος. *Fut.* 2. φιλ-ούμενος.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.
3.	*F.* 1.	χρυσ-ώσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι
	I. 1.	ἐχρυσ-ωσάμην	´ωσαι	ωσαίμην	ώσωμαι	ώσασθαι

Partic. *Fut.* 1. χρυσ-ωσόμενος. *Ind.* 1. χρυσ-ωσάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ formæ contracta in ω impurum habent Perfectum Medium, apud Oratores tamen vix inveniendum. Verba autem tertiæ carent tum Perfecto Medio, tum Indefinito ſecundo Activo, cæteriſque cognatis.

Verba

www.libtool.com.cn

Verba in MI.

Inuſitata quædam in έω, έω, όω, pariunt Verba in μι,

1\. Mutando { Ultimam ω in μι. / Penultimam α vel ε in η· ο in ω.

2\. Praeponendo reduplicationem. Eſt autem Reduplicatio vel propria, cùm repetitur prima conſonans thematis cum ι· ut, δόω δίδωμι· vel impropria, viz. ι præfixum, cùm verbum incipiat { σ, vel duabus mutis; ut, σάω, ἵσημι· πλάω, ἵπλημι. / vel á - - - - - - Vocali; ut, ἴω ἵημι.

Poſt reduplicationem quandoque litera interponitur; ut, πίμπλημι, πίμπρημι.

Quædam ſunt ſine reduplicatione; ut, φημὶ, &c.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, & Indefinitum ſecundum: in cæteris non variant ab aliis in ω purum. In nonnullis tamen irregulariter variantur mediæ literæ: nullum enim verbum in μι omni ex parte Analogum habetur.

Characteriſtica conjugationis	1.	η	ex α	ante μι, ut	ἵσημι	ex	σάω.
	2.	η	ex ε		τίθημι	ex	θέω.
	3.	ω	ex ο		δίδωμι	ex	δόω.

Typus Vocis Activæ.

Indicativi.

Praeſ.	1.	ἵσ-ημι	-ης	-ησι	-α	τον τον		-α	μεν -ντε	*	-ᾶσι
	2.	τίθ-ημι	-ης	-ησι	-ε			-ε			-εῖσι
	3.	δίδ-ωμι	-ως	-ωσι	-ο			-ο			-ῦσι
Imp.	1.	ἵσ-ην	-ης	-η	-α	τον	-ά την	-α	μεν -τε -σαν		
	2.	ἐτίθ-ην	-ης	-η	-ε		-έ	-ε			
	3.	ἐδίδ-ων	-ως	-ω	-ο		-ό	-ὸ			
Ind. 2.	1.	ἕσ-ην	-ης	-η	-η	τον	-ή την	-η	μεν -τε -σαν		
	2.	ἔθ-ην	-ης	-η	-ε		-έ	-ε			
	3.	ἔδ-ων	-ως	-ω	-ο		-ό	-ο			

* Sed ἄημι ἄεισι.

Vox Passiva.

	Singulariter.				Dualiter.			Pluraliter.		
Indicat. *Praeſ.*	ἵς-αμαι	ασαι	vel η	αται	άμεθον	ασθον	ασθον	άμεθα	ασθε	ανται
	τίθ-εμαι	εσαι	vel η	εται	έμεθον	εσθον	εσθον	έμεθα	εσθε	ενται
	δίδ-ομαι	οσαι		οται	όμεθον	οσθον	οσθον	όμεθα	οσθε	ονται
Imperf.	ἵς-άμην	ασο	vel ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
	ἐτιθ-έμην	εσο	vel ου	ετο	έμεθον	εσθον	έσθην	έμεθα	εσθε	εντο
	ἐδιδ-όμην	οσο	vel ου	οςο	όμεθον	οσθον	όσθην	όμεθα	οσθε	οντο
Imperat. *Praeſ.*	ἵς	ασο	vel ω	άσθω		ασθον	ασθων		ασθε	άσθωσαν
	τίθ	εσο	vel ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	δίδ	οσο	vel ου	όσθω		οσθον	όσθων		οσθε	όσθωσαν
Optat. *Praeſ.*	ἵς-αίμην	αῖο		αῖτο	αίμεθον	αῖσθον	αίσθην	αίμεθα	αῖσθε	αῖντο
	τιθ-είμην	εῖο		εῖτο	είμεθον	εῖσθον	είσθην	είμεθα	εῖσθε	εῖντο
	διδ-οίμην	οῖο		οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο

Sic *Perfectum* 1. ἑσταίμην -αῖο, &c. 2. τεθείμην. 3. δεδοίμην.

Subjunct. *Praeſ.*	ἵς-ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	τιθ-ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
	διδ-ῶμαι	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

Sic *Perfecta* 1. ἑς-ῶμαι -ᾷ, &c. 2. τεθ-ῶμαι. 3. δεδ-ῶμαι.

Infin. 1. ἵς-ασθαι, 2. τίθ-εσθαι. 3. δίδ-οσθαι.

Conjuga

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
aeſ.	ἵς-αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος.
np.	ἱς-άμην					
rf.	ἕς-αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	αμένος.
. p.	ἑς αμην					
p. F.	ἑς-άσομαι		ασοίμην		άσεσθαι	ασόμενος.
d. I.	ἱς-αθην	άθητι	αθείην	αθῶ	αθῆναι	αθείς.
t. I.	ς-αθήσομαι		αθησοίμην		αθήσεσθαι	αθησόμενος.
aeſ.	τιθ-εμαι	εσο	είμην	ωμαι	εσθαι	έμενος.
np.	ἐτιθ-έμην					
rf.	τέθ* ειμαι	εισο	είμην	ῶμαι	εῖσθαι	ειμένος.
. p.	ἐτεθ* είμην					
p. F.	τεθ*είσομαι		εισοίμην		είσεσθαι	εισόμενος.
d. I.	ἐτ-εθην	έθητι	εθείην	εθῶ	εθῆναι	εθεις.
t. I.	τ-εθήσομαι		εθησοίμην		εθήσεσθαι	εθησόμενος.
Regulariter ·εμαι ·έμην έσομαι.						
aeſ.	δίδομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος.
pe.	ἐδιδ-όμην					
rf.	δέδ ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	ομένος.
. p.	ἐδεδ όμην					
p. F.	δεδ όσομαι		οσοίμην		όσεσθαι	οσόμενος.
d. I.	ἐδ-όθην	όθητι	οθείην	οθῶ	οθῆναι	οθείς.
t. I.	δ-οθήσομαι		οθησοίμην		οθήσεσθαι	οθησόμενος.

Formatio Temporum,

ræſens formatur à Præſenti Activo, mutando μι in & penultimam longam in ſuam brevem; ut, ἵςημι, αι. τίθημι, τίθεμαι, &c. Excipe ἄημαι & pauca

eliqua tempora formantur more Barytonorum. Perm habet penultimam brevem, præter τίθειμαι *Bœot.* l tamen corripitur in Indefinito primo ἐτέθην.

Ven

www.libtool.com.cn

Vox Media.

Indic. *Ind.* 2. { 1. ἐς-άμην -ασο vel ω, &c. ut, ἱςάμην.
2. ἐθ-έμην ·εσο vel ου, &c. ut, ἐτιθέμην.
3. ἐδ όμην ·οσο vel ου, ut, ἐδιδόμην.

Imperat. *Ind.* 2. 1. ς-άσο, ut, ἵςασο. 2. θ·εσο vel θοῦ, ut, τίθεσο. 3. δ·όσο vel δοῦ, ut, δίδοσο.

Opt. *Ind.* 2. 1. ς αίμην, ut, ἱσταίμην. 2. θ-είμην * ut, τιθείμην. 3. δ οίμην, ut, διδ-οίμην.

* Et θοίμην οἷο, &c.

Sic in Subjunct. *Ind.* 2. 1. ςῶμαι. 2. θῶμαι, 3. δῶμαι, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Præſentia & Imperfecta eadem cum Paſſivis.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
1.	*Fut.* 1.	ς-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος.
	Ind. 1.	ἐς-ησάμην	ῆσαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι	ησάμενος.
	Ind. 2.	ἐς-άμην	άσο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	άμενος.
2.	*Fut.* 1.	θ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησομενος.
	Ind. 1.	εθ*ηκαμην nec ultra legitur * *Regulariter* -ησάμην.					
	Ind. 2.	ἐθ·έμην	έσο	είμην	ῶμαι	έσθαι	έμενος.
3.	*Fut.* 1.	δ ώσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι	ώσομενος.
	Ind. 1.	ἐδ † ωκάμην nec ultra legitur. † *Reg.* -ωσάμην.					
	Ind. 2.	ἐδ-όμην	όσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	όμενος.

Indefinitum ſecundum formatur ab Imperfecto, quemadmodum in voce Activâ; ut, ἐτιθέμην, ἐθέμην. Vix datur in primâ conjugatione.

Deponens.

In omni conjugatione, tum Contractorum, tum Verborum in μι, coujugatur per modos in Praeſenti, ad formam ſuae conjugationis; per caetera, more Barytonorum. Deponens verò primae in μι format optativum, ut, πρίαιμην πρίαιο, non πριαίμην πριαῖο. Et Subjunct, πρίωμαι non πριῶμαι.

Verb

Verba Heteroclita.

www.libtool.com.cn

(1.) *Variantia.*

A communi formâ, & peculiarem ſibi vindieantia, ſunt verba in νμι & in σκω,

Verba in νμι

Fiunt à verbis (plerumque inuſitatis) in ύω vertendo ſolum ω in μι, ut, ζεύγνυμι. Characteriſtica eſt υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativi

Praeſ. ζεύγν-υμι, υς, υσι, | υτον, ῦτον, | υμεν, υτε, ῦσι.
Imp. ἐζεύγν-υν, υς, υ, | υτον, ύτην, | υμεν, υτε, υσαν.
Imper. *Praeſ.* ζεύγν-υθι, ὺτω, | ύτον, ύτων, | υτε ύτωσαν.
Infin. *Praeſ.* ζέυγν-ῦναι. *Participium* ζευγν ὺς, ῦσα, ύν.
G. ύντος, ύσης, ύντος, &c.

Vox Paſſiva.

Indicativi

Pr. ζεύγν-υμαι, υσαι, υται, | ύμεθον, υσθον, υσθον, | ύμεθα, υσθε, υνται.
Im. ἐζευγν-ύμην, -υσο, ′-υτο, | -ύμεθον, ′-υσθον, υσθην, | -ύμεθα, ′-υσθε, ′-υντο.
Imp. *Praeſ.* ζεύγν-υσο, ύσθω, | υσθον, ύσθων, | υσθε ύσθωσαν.
Infin. *Praeſ.* ζεύγν-υσθαι. Part *Praeſ.* ζευγν-ύμενος, -η-ον.

Conjugatio per Modos & Tempora.

		Indicat.	Imp.	Infin.	Part.
Act.	*Praeſ.*	ζεύγν-υμι	υθί	ῦναι	ύς.
	Imp.	ἐζευγν-υν			
Paſſ.	*Praeſ.*	ζεύγν-υμαι	υσο	′σθαι	′μενος.
	Imp.	ἐζευγν-ύμην			

Form

Formatio Temporum

www.libtool.com.cn

Patet ex Paradigmate.

Cætera tempora ſumuntur à themate remotiori (plerunque inuſitato) ad quod pervenitur vertendo μι in ω ut, δῦμι, δύω, & abjiciendo (quoties adſint) νυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω· unde Futura ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι Numero, Origine, & Formatione. Quatuor autem ſunt eorum genera pro numero thematum à quibus manant ſcilicet à tribus circumflexis & Verbis in όω, (σκ poſit ante ω) ut, γηράσκω à γηράω, ἀρέσκω ab ἀρέω, βόσκω à βόω μεθύσκω à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem; ut, διδράσκω à δράω. Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur; ut θνήσκω à θνάω, & ἀλδήσκω ab ἀλδέω· ο itidem in ω, ut βρώσκω à βρόω· in nonnullis ι pro ε (rariùs pro ο) ſumitur ut, εὑρίσκω ab εὑρέω. (Sic ἁλίσκω ab ἁλόω.)

Formant Tempora ex Themate Primitivo.

Futurum per σω, Præteritum per κα, ut, γηράσκω, γηράσω, γεγήρακα· Reduplicatione abjectâ; ut, γιγνώσκω γνώσω. Sed διδάσκω facit διδάξω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti (ſi quod fuerit) formatur more tertiæ conjugationis in μι, ut, ἁλίσκω, ἥλων. In reliquis ſequuntur Analogiam ſui Thematis.

(2.) *Redundantia.*

1. In Præſenti. Innumera ferè ſunt verba ejuſdem originis & diverſæ terminationis tum Barytona, tum Circumflexa, & etiam in μι, ut, κραυγάζω & κραυγάνω, κινέω -έω -όω· κινέω, κίνυμι, &c.

Poetæ

Poetæ alias efformant terminationes praecipuè ex Circumflexis; ut, αἴδομαι ex αἰδέομαι.

2. In Futuro. Barytona more Circumflexorum; ut, γράφω, γράψω, & γραφήσω. Et è contrà; ut, δοκέω, δόξω & δοκήσω, &c.

www.libtool.com.cn

(3.) *Defectiva.*

Imperfecta ſunt omnia quae irregularem habent Characteriſticam; & ſunt vel

1. Defectiva purè, quae mutila licèt fuerint, contenta tamen ſunt ſuis temporibus; vel

2. Anomala, quae mutuantur aliunde tempora.

Defectiva ſunt verba praecipuè duorum temporum, quae ultra Imperfectum vix leguntur; nempe finita in ήω, νίω, άθω, έθω, υθω, σθω, &c. Et pleraque ex Perfectis nata; ut, κεκλήγω, à κέκληγα· cum particularibus pene infinitis; ut, ἐσθίω, ἕπομαι, &c.

Alia ſunt plurium temporum; Nempe in αίνω carent Futuro, & leguntur familiariter in Indefinito primo; ut, διαίνω ἐδίηνα, &c. In δω purum rariùs formant Perfectum Activae vocis; ut, ἅδω, ἥδω, &c. Caetera tempora quae in quibuſlibet deſunt, lectio & formationis κακοφωνία docebunt ſatis.

Anomala rariùs formantur regulariter extra Imperfectum; mutuantur autem tempora vel ab uno verbo; ut, μανθάνω à μαθέω vel à pluribus; ut, φέρω, &c. Semper autem à verbis quorum thema non eſt in uſu. Et notandum eſt Indefinitum ſecundum omnium fere temporum uſitatiſſimum.

In formatione Anomalorum proferantur tria principalia tempora cujuſque vocis, ſi dentur; Sin minùs, ſuppleantur per minùs principalia cognatæ ſignificationis, ſeu ejuſdem ſeu alterius vocis; ut, ὁράω, ὄψομαι, ἑώρακα· πέρθω, πέρσω, ἔπαρθον.

Verbum Perſonale

Eſt vel (1.) purè Imperſonale, cujus thema perſonale parùm aut non omninò uſitatum eſt; ut, χρή, &c. vel (2). factum ex Perſonali. Ejuſmodi ſunt omnes tertiæ

perſonæ ſine Nominativis poſitæ; ut; λέγεται &c. mutatâ ſaepiùs ſignificatione vocis Activi: ut, φιλεῖ *ſolet* à φιλέω *amo*.

In formatione Imperſonalium proferantur tria principalia tempora; ut, συμβαίνει, συμβήσεται, συμβέβηκε. Si quod deſit, ſuppleatur ſicut in Anomalis.

www.libtool.com.cn

Verbalia

Fiunt à Temporibus (ſæpe inuſitatis) Indicativi abjecto augmento & terminatione poſt Characteriſticam mutatâ: Ex tribus quidem perſonis ſingularibus Perfecti Paſſivi, primâ verò tantùm reliquorum.

Ex quovis tempore oriunda dignoſcuntur ex ejuſdem temporis Characteriſticâ, aut (quod tantundem eſt) ex Vocalibus ipſi propriis.

Ex Præſenti oriunda retinent ipſius tum vocales tum conſonas ante terminationem; ut, κλέπτης, δύναμις à κλέπτω, δύναμαι. Ex Indefinito primo pauciora; ut, θήκη ab ἔθηκα. Ex Indefinito ſecundo plurima; ut, τάφος ab ἔταφον, φυγὴ ab ἔφυγον. Ex Præterito medio innumera: ut, τομεὺς à τέτομα.

Ex Perfecto Activo oriunda ante terminationem habent κ, χ, vel φ, nempe ipſius Characteriſticam; ut, φρίκη, διδαχὴ, κρύφιος, à πέφρικα, δεδίδαχα, κέκρυφα· κ ſaepiſſime pro χ, ut, φυλακὴ à πεφύλαχα.

Ex Perfecti Paſſivi Perſonâ primâ derivata ante terminationem habent μ· ut, ψαλμὸς, γραμμή. ab ἔψαλμαι, γέγραμμαι. Ex ſecundà σ vel expreſſum, vel (in ξ aut ψ) incluſum; ut, ποίησις à πεποίησαι, δόξα à δέδοξαι, τρέψις à τέτρεψαι. Ex tertiâ τ, pauca θ· ut, δοτὴρ à δέδοται, βάθρον à βέβαται.

Verbalia Anomala

Paucula fiunt à Perſonis obliquis aliorum temporum quam Præteriti Paſſivi; ut, ὑετὸς ab ὕεται, ἴδμων ex ἴδμεν.

Nonnulla retinent augmentum; ut, εἷμα ab εἷμαι. Alia Dialectum; ut, ὀδωδὴ ab ὄδωδα· Quibuſdam auferuntur

mediæ

mediæ literæ: ut, πίστις à πέπεισαι. Aliis inferuntur: ut, κραυγή à κέκραγα. In aliis mutantur; ut, ἀγωγή ab ἤγαγον.

Ex verbalibus primogeniis oriuntur & alia: 1. Subſtantiva à Subſtantivis; nempe ex Maſculinis Verbalibus in της & τηρ, Fœminea in τις & τρις & τειρα· ut, εὑρετίς ab εὑρετὴς, ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς, δότειρα à δοτήρ, &c. Item Subſtantiva innumera ab Adjectivis; ut, τερπνότης à τερπνός. Adjectiva denique à Subſtantivis; ut, κριτικὸς à κριτὴς, & innumera ejuſmodi.

www.libtool.com.cn

Participialia

Fiunt (1.) abſque omni mutatione; ut, ἄρχων *princeps*, ἄρχων *imperans.*

2. Mutatis vel Accentu, vel Inflexione, vel Terminatione, vel mediis literis, ut, αἴθων -ωνος, ἀλαλκομενηὶς ab ἀλαλκομένη, &c.

Adverbia

Sunt vel Primitiva; ut, ἀεὶ, ἄγαν, αὖ, &c. vel Derivativa.

1. *Nullâ factâ Mutatione.*

Imperativi aliquot adverbiaſcunt; ut, ἄγε, εἶα, &c.

Nomina etiam multa tum in recto tum obliquo utriuſque numeri.

In recto. Adjectiva Neutralia non raro fiunt Adverbia; ut, ὀξὺ, ἄριστα. Duo etiam Maſculina; ut, εὐθὺς, ἰθύς.

In obliquis. Subſtantiva vel Adjectiva præſertim Fœminina Adverbiorum naturam induunt. In Genitivo; ut, ἐπιπολῆς, ὀλίγου, &c. Dativo; ut, σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accuſativo præpoſito ſæpius articulo; ut, δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

2. *Factâ Mutatione*

Accentûs vel Spiritûs; ut, ἀληθὲς, ἑκοντὶ, &c.

Additis literis [π, τ] vel ſyllabis [ὄπ, &c.] ut, πῆ, ὅποι. Variatis vel detractis literis; ut, πρόχνυ pro πρὸ γόνυ. ἄνεω ab ἄνεως. Plurima in ως à Genitivis Pluralibus in ων· ut, ἡδέως ab ἡδέων.

Particulæ Adverbiales in Compoſitione Præfixæ.

Ἀρι, βυ, ἐρι, ζα, λα, item δα, λι cæteris rariores, augent ſignificationem & retrahunt plerunque Accentum ut, βύπαις *puer grandis*, ζάθεος *admodum divinus*.

* Νη & νε (Particulæ Poeticæ) privant: ut, νήπιος νέποδος. Particula δυς (cui opponitur εὐ) Difficultatem v Malignitatem notat; ut, δυσαλωτος, δυσμενής.

* In paucis augent, ut κήδυμος; νήχυτος.

Particula α eſt vel Privativa (pro ἄνευ) ut, ὁρατὸ ἀόρατος; vel Conjunctiva (pro ἅμα) ut, ἄκοιτις *conſo lecti*; vel Intenſiva (pro ἄγαν) ut, ἀτενὴς *valde intentu* vel denique Redundans; ut, στάχυς, ἄσταχυς.

Sæpe adſciſcit ν ante Vocalem; ut, ἄξιος, ἀνάξιο interdum γ vel μ pro ν ante Conſonam; ut, ἀγνοέω, ἄμ βροτος, &c. Sic ἐρι quandoque ut, ἐριγδουπος.

Adverbiorum ſpecies ex Latinis notae.

Adverbia Loci finita in θι, οι (ex οθι per Syncopen Craſin) σι, χου, τος, θα, quædam in ου, pauciora in χου δον ſignificant *in loco*; ut, οἴκοθι, οἴκοι.

Θεν (& Poetica in θε) *de* vel *à loco*; οὐρανόθεν, οὐρανόθε.

Δε, ζε, σε *ad locum*; ut, οἴκαδε, οὐρανόσε.

Ω *in loco* & *ad locum*; ut, ἄνω, κάτω, &c.

Cognata quædam Adverbia incipientia à præfixo π frequentiùs ſunt Interrogativa; eadem ſi à τ incipia Redditiva; ſin à vocali Indefinita; ut,

Indefinita.	*Interrogativa.*	*Redditiva,*
ὅτε ὁπότε *quando*	πότε, *quando*	τότε, *tunc*
ὅσον, *quantum*	πόσον, *quantum*	τόσον, *tantum*

Adverbia quædam ſpecialem habent comparationem Comparativum ſcilicet, vel in τέρω & Superlativum i τάτω, ut, ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω, &c. vel in -ον, ante circumflexum, præcedente ττ. σσ, vel λλ & Superlativum in ιστα· ut, ταχὺ, θᾶττον vel θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλο μάλιστα, &c.

Com

Conjunctiones

Sunt vel Primitivæ; ut, ἂν, ἐὰν, ϗ, ἢν, &c. vel Derivativæ; ut, ἀλλά, ὅπως· vel Compoſitae, eæque longè plurimæ, Finitæ in particulas γε, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, Encliticas & fere Expletivas.

www.libtool.com.cn

Conjunctionum claſſes aut ex Latinis notæ, aut uſu ediſcendæ.

Præpoſitiones ſunt 18.

Monoſyllabæ ſex ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὸς, σύν.

Diſſyllabæ duodecim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ, quarum ſignificationes variant cum regimine, & infrà patebunt.

Præpoſitiones inter ſe compoſitæ migrant in Adverbia; ut, παρέξ, &c.

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus finalem ſuam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω. Excipe περὶ & πρὸ· ut, περιέχω, προάγω. Αμφὶ modò amittit, modo retinet ι· ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω.

Ἐν & σὺν in compoſitione mutant ſuum * ν (1.) in γ ante γ, κ, ξ, χ· (2.) In μ ante β, μ, π, φ, ψ. (3.) in λ ante λ· Σὺν etiam amittit ν ante ζ, vel σ ſequente conſonâ; ut, συζητέω, συσπάω. Ante vocalem verò reſumitur propria conſona; ut, συνεζήτουν.

* Sic & a dictione in ν finit

Omnis dictio exiens in vocalem ſi præponatur in compoſitione ante ρ geminat ρ· ut, ἀναῤῥέω. Παρὰ autem ſæpius omittit; ut, παραρίπτω.

SYNTAXIS.

Vox Paſſiva.

	Singulariter.					Dualiter.			Pluraliter.		
Indicat. *Praeſ.*	ἵϛ·αμαι	ασαι	vel	η	αται	άμεθον	αϛθον	αϛθον	άμεθα	αϛθε	ανται
	τίθ·εμαι	εσαι	vel	η	εται	έμεθον	εϛθον	εϛθον	έμεθα	εϛθε	ενται
	δίδ·ομαι	οσαι			οται	όμεθον	οϛθον	οϛθον	όμεθα	οϛθε	ονται
Imperf.	ἱϛ-άμην	ασο	vel	ω	ατο	άμεθον	αϛθον	άϛθην	άμεθα	αϛθε	αντο
	ἐτιθ-έμην	εσο	vel	ου	ετο	έμεθον	εϛθον	έϛθην	έμεθα	εϛθε	εντο
	ἐδιδ·όμην	οσο	vel	ου	οϛο	όμεθον	οϛθον	όϛθην	όμεθα	οϛθε	οντο
Imperat. *Praeſ.*	ἵϛ	ασο	vel	ω	άσθω		αϛθον	αϛθων		αϛθε	άϛθωσαν
	τίθ	εσο	vel	ου	έσθω		εϛθον	έϛθων		εϛθε	έϛθωσαν
	δίδ	οσο	vel	ου	όσθω		οϛθον	όϛθων		οϛθε	όϛθωσαν
Optat. *Praeſ.*	ἱϛ·αίμην	αῖο			αῖτο	αίμεθον	αῖϛθον	αίϛθην	αίμεθα	αῖϛθε	αιντο
	τιθ-είμην	εῖο			εῖτο	είμεθον	εῖϛθον	είϛθην	ειμεθα	εῖϛθε	εῖντο
	διδ·οίμην	οῖο			οῖτο	οίμεθον	οῖϛθον	οίϛθην	οίμεθα	οῖϛθε	οιντο

Sic *Perfectum* 1. ἑϛαίμην -αῖο, &c. 2. τεθείμην. 3. δεδοίμην.

Subjunct. *Praeſ.*	ἱϛ·ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶϛθον	ᾶϛθον	ώμεθα	ᾶϛθε	ῶνται
	τιθ ῶμαι	ῆ	ῆται	ώμεθον	ῆϛθον	ῆϛθον	ώμεθα	ῆϛθε	ῶνται
	διδ ῶμαι	ῷ	ῶται	ώμεθον	ῶϛθον	ῶϛθον	ώμεθα	ῶϛθε	ῶνται

Sic *Perfecta* 1. ἑϛ·ῶμαι -ᾶ, &c. 2. τεθ-ῶμαι. 3. διδ ῶμαι.
Infin. 1. ἵϛ-αϛθαι, 2. τίθ·εϛθαι. 3. δίδ·οϛθαι.

Conjugatio per Modos & Tempora.

www.libtool.com.cn

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
raeſ.	ἵς·αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	ασθαι	άμενος.
mp.	ἱς·άμην					
erf.	ἕς-αμαι	ασο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	αμένος.
l. p.	ἑς αμην					
. p. F.	ἑς·άσομαι		ασοίμην		άσεσθαι	ασόμενος.
ɪd. 1.	ἱς-αθην	άθητι	αθείην	αθῶ	αθῆναι	αθείς.
ut. 1.	ς-αθήσομαι		αθησοίμην		αθήσεσθαι	αθησόμενος.
raeſ.	τιθ-εμαι	εσο	είμην	ωμαι	εσθαι	έμενος.
np.	ἐτιθ-έμην					
erf.	τέθ* ειμαι	εισο	είμην	ῶμαι	εῖσθαι	ειμένος.
l. p.	ἐτεθ* είμην					
. p. F	τεθ*είσομαι		εισοίμην		είσεσθαι	εισόμενος.
ɪd. 1.	ἐτ-έθην	έθητι	εθείην	εθῶ	εθῆναι	εθείς.
ut. 1.	τ-εθήσομαι		εθησοίμην		εθήσεσθαι	εθησόμενος.
Regulariter ·εμαι ·έμην έσομαι.						
aeſ.	δίδομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	οσθαι	όμενος.
npe.	ἐδιδ-όμην					
rf.	δέδ ομαι	οσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	ομένος.
. p.	ἐδεδ όμην					
p. F.	δεδ όσομαι		οσοίμην		όσεσθαι	οσόμενος.
d. 1.	ἐδ-όθην	όθητι	οθείην	οθῶ	οθῆναι	οθείς.
t. 1.	δ-οθήσομαι		οθησοίμην		οθήσεσθαι	οθησόμενος.

Formatio Temporum,

ʼræſens formatur à Præſenti Activo, mutando μι in , & penultimam longam in ſuam brevem; ut, ἵςημι, αμαι. τίθημι, τίθεμαι, &c. Excipe ἄημαι & pauca

ɪeliqua tempora formantur more Barytonorum. Per-ım habet penultimam brevem, præter τέθειμαι *Bœot.* d tamen corripitur in Indefinito primo ἐτέθην.

Ven

Vox Media.

Indic. *Ind.* 2.
- 1. ἐς-άμην -ασο vel ω, &c. ut, ἱςάμην.
- 2. ἐθ-έμην -εσο vel ου, &c. ut, ἐτιθέμην.
- 3. ἐδ-όμην -οσο vel ου, ut, ἐδιδόμην.

Imperat. *Ind.* 2. 1. ς-άσο, ut, ἵςασο. 2. θ-εσο vel θοῦ, ut, τίθεσο. 3. δ-όσο vel δοῦ, ut, δίδοσο.

Opt. *Ind.* 2. 1. ς-αίμην, ut, ἱσταίμην. 2. θ-είμην * ut, τιθείμην, 3. δ-οίμην, ut, διδ-οίμην.

* Et θοίμην θῖο, &c.

Sic in Subjunct. *Ind.* 2. 1. ςῶμαι. 2. θῶμαι, 3. δῶμαι, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Præſentia & Imperfecta eadem cum Paſſivis.

		Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
1.	*Fut.* 1.	ς-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησόμενος.
	Ind. 1.	ἐς-ησάμην	ῆσαι	ησαίμην	ήσωμαι	ήσασθαι	ησάμενος.
	Ind. 2.	ἐς-άμην	άσο	αίμην	ῶμαι	άσθαι	άμενος.
2.	*Fut.* 1.	θ-ήσομαι		ησοίμην		ήσεσθαι	ησομενος.
	Ind. 1.	εθ*ηκαμην nec ultra legitur * *Regulariter* -ησάμην.					
	Ind. 2.	ἐθ-έμην	έσο	είμην	ῶμαι	έσθαι	έμενος.
3.	*Fut.* 1.	δ-ωσομαι		ωσοίμην		ώσεσθαι	ώσομενος.
	Ind. 1.	ἐδ † ωκάμην nec ultra legitur. † *Reg.* -ωσάμην.					
	Ind. 2.	ἐδ-όμην	όσο	οίμην	ῶμαι	όσθαι	όμενος.

Indefinitum ſecundum formatur ab Imperfecto, quemadmodum in voce Activâ; ut, ἐτιθέμην, ἐθέμην. Vix datur in primâ conjugatione.

Deponens.

In omni conjugatione, tum Contractorum, tum Verborum in μι, conjugatur per modos in Praeſenti, ad formam ſuae conjugationis; per caetera, more Barytonorum. Deponens verò primae in μι format optativum, ut, πριαίμην πρίαιο, non πριαίμην πριαῖο. Et Subjunct. πρίωμαι non πριῶμαι.

Verbi

Verba Heteroclita.

www.libtool.com.cn

(1.) *Variantia.*

A communi formâ, & peculiarem ſibi vindicantia, ſunt verba in νμι & in σκω,

Verba in νμι

Fiunt à verbis (plerumque inuſitatis) in ύω vertendo ſolum ω in μι, ut, ζεύγνυμι. Characteriſtica eſt υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativi

Praeſ.	ζεύγν-υμι, υς, υσι,	υτον, ῦτον,	υμεν, υτε, ῦσι.
Imp.	εζεύγν-υν, υς, υ,	υτον, ύτην,	υμεν, υτε, υσαν.

Imper. *Praeſ.* ζεύγν-υθι, ὺτω, | ύτον, ύτων, | υτε ύτωσαν.

Infin. *Praeſ.* ζεύγν-ῦναι. *Participium* ζευγν ὺς, ῦσα, ύν.

G. ύντος, ύσης, ύντος, &c.

Vox Paſſiva.

Indicativi

Pr.	ζεύγν-υμαι, υσαι, υται,	ύμεθον, υσθον, υςθον,	ύμεθα, υςθε, υνται.
Im.	εζευγν-ύμην, -υσο, ʹ-υτο,	-ύμεθον, ʹ-υσθον, υσθην,	-ύμεθα, ʹ-υσθε, ʹ-υντο.

Imp. *Praeſ.* ζεύγν-υσο, ύσθω, | υςθον, ύςθων, | υςθε ύςθωσαν.

Infin. *Praeſ.* ζεύγν-υςθαι. Part *Praeſ.* ζευγν-ύμενος, -η-ον.

Conjugatio per Modos & Tempora.

		Indicat.	Imp.	Infin.	Part.
Act.	*Praeſ.*	ζεύγν-υμι	υθί	ῦναι	ύς.
	Imp.	εζευγν-υν			
Paſſ.	*Praeſ.*	ζεύγν-υμαι	υσο	ʹςθαι	ʹμενος.
	Imp.	εζευγν-ύμην			

Form

Formatio Temporum

www.libtool.com.cn

Patet ex Paradigmate.

Cætera tempora ſumuntur à themate remotiori (p runque inuſitato) ad quod pervenitur vertendo μι in ut, δῦμι, δύω, & abjiciendo (quoties adſint) νυ vel ννυ, ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώνν ζώω· unde Futura ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in Numero, Origine, & Formatione. Quatuor autem ſı eorum genera pro numero thematum à quibus manar ſcilicet à tribus circumflexis & Verbis in ύω, (σκ poſ ante ω) ut, γηράσκω à γηράω, ἀρέσκω ab ἀρέω, βόσκω à β μεθύσκω à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem; ut, διδράσκω δράω. Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur; ι θνήσκω à θνάω, & ἀλδήσκω ab ἀλδέω· ο itidem in ω, ι βρώσκω à βρόω· in nonnullis ι pro ε (rariùs pro ο) ſumitu ut, εὑρίσκω ab εὑρέω. (Sic ἁλίσκω ab ἁλόω.)

Formant Tempora ex Themate Primitivo.

Futurum per σω, Præteritum per κα, ut, γηράσκω, γ ράσω, γεγήρακα· Reduplicatione abjectâ; ut, γιγνώσκ γνώσω. Sed διδάσκω facit διδάξω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti (ſi quod fu rit) formatur more tertiæ conjugationis in μι, ut, ἁλίσκ ἥλων. In reliquis ſequuntur Analogiam ſui Thematis.

(2.) Redundantia.

1. In Præſenti. Innumera ferè ſunt verba ejuſde originis & diverſæ terminationis tum Barytona, tum Ci cumflexa, & etiam in μι, ut, κραυγάζω & κραυγάνω, κτιδά -έω -όω· κινέω, κίνυμι, &c.

Poe

Poetæ alias efformant terminationes praecipuè ex Circumflexis; ut, αἴδομαι ex αἰδέομαι.

2. In Futuro. Barytona more Circumflexorum; ut, γράφω, γράψω, & γραφήσω. Et è contrà; ut, δοκέω, δόξω & δοκήσω, &c.

www.libtool.com.cn

(3.) *Defectiva.*

Imperfecta ſunt omnia quae irregularem habent Characteriſticam; & ſunt vel

1. Defectiva purè, quae mutila licèt fuerint, contenta tamen ſunt ſuis temporibus; vel
2. Anomala, quae mutuantur aliunde tempora.

Defectiva ſunt verba praecipuè duorum temporum, quae ultra Imperfectum vix leguntur; nempe finita in ήω, νέω, άθω, έθω, υθω, σθω, &c. Et pleraque ex Perfectis nata; ut, κεκλήγω, à κέκληγα· cum particularibus pene infinitis; ut, ἐσθίω, ἕπομαι, &c.

Alia ſunt plurium temporum; Nempe in αίνω carent Futuro, & leguntur familiariter in Indeſinito primo; ut, διαίνω ἐδίηνα, &c. In δω purum rariùs formant Perfectum Activae vocis; ut, ἅδω, ἥδω, &c. Caetera tempora quae in quibuſlibet deſunt, lectio & formationis κακοφωνία docebunt ſatis.

Anomala rariùs formantur regulariter extra Imperfectum; mutuantur autem tempora vel ab uno verbo; ut, μανθάνω à μαθέω vel à pluribus; ut, φέρω, &c. Semper autem à verbis quorum thema non eſt in uſu. Et notandum eſt Indefinitum ſecundum omnium fere temporum uſitatiſſimum.

In formatione Anomalorum proferantur tria principalia tempora cujuſque vocis, ſi dentur; Sin minùs, ſuppleantur per minùs principalia cognatæ ſignificationis, ſeu ejuſdem ſeu alterius vocis; ut, ὁράω, ὄψομαι, ἑώρακα· πέρθω, πέρσω, ἔπαρθον.

Verbum Perſonale

Eſt vel (1.) purè Imperſonale, cujus thema perſonale parùm aut non omninò uſitatum eſt; ut, χρή, &c. vel (2). factum ex Perſonali. Ejuſmodi ſunt omnes tertiæ

Particulæ Adverbiales in Compoſitione Præfixæ.

www.libtool.com.cn

'Αρι, βυ, ἐρι, ζα, λα, item δα, λι cæteris rariores, ac augent ſignificationem & retrahunt plerunque Accentum ut, βούπαις *puer grandis*, ζάθεος *admodum divinus*.

* In paucis augent, ut νήδυμος; νήχυτος.

* Νη & νε (Particulæ Poeticæ) privant: ut, νήπιος νίφος. Particula δυς (cui opponitur εὖ) Difficultatem vel Malignitatem notat; ut, δυσάλωτος, δυσμενής.

Particula α eſt vel Privativa (pro ἄνευ) ut, ὁρατὸς ἀόρατος; vel Conjunctiva (pro ἅμα) ut, ἄκοιτις *conſors lecti*; vel Intenſiva (pro ἄγαν) ut, ἀτενὴς *valde intentus* vel denique Redundans; ut, στάχυς, ἄσταχυς.

Sæpe adſciſcit ν ante Vocalem; ut, ἄξιος, ἀνάξιος interdum γ vel μ pro ν ante Conſonam; ut, ἀγνοέω, ἄμβροτος, &c. Sic ἐρι quandoque ut, ἐρίγδουπος.

Adverbiorum ſpecies ex Latinis notae.

Adverbia Loci finita in θι, οι (ex οθι per Syncopen vel Craſin) σι, χοῦ, τος, θα, quædam in οῦ, pauciora in χῆ vel δον ſignificant *in loco*; ut, οἴκοθι, οἴκοι.

Θεν (& Poetica in θε) *de* vel *à loco*; οὐρανόθεν, οὐρανόθε.

Δε, ζε, σε *ad locum*; ut, οἴκαδε, οὐρανόσε.

Ω *in loco* & *ad locum*; ut, ἄνω, κάτω, &c.

Cognata quædam Adverbia incipientia à præfixo π frequentiùs ſunt Interrogativa; eadem ſi à τ incipiant Redditiva; ſin à vocali Indefinita; ut,

Indefinita.	*Interrogativa.*	*Redditiva,*
ὅτε ὁπότε *quando*	πότε, *quando*	τότε, *tunc*
ὅσον, *quantum*	πόσον, *quantum*	τόσον, *tantum*

Adverbia quædam ſpecialem habent comparationem Comparativum ſcilicet, vel in τέρω & Superlativum in τάτω, ut, ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω, &c. vel in -ον, ante circumflexum, præcedente ττ. σσ, vel λλ & Superlativum in ιστα· ut, ταχὺ, θᾶττον vel θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον μάλιστα, &c.

Com

www.libtool.com.cn

Conjunctiones

Sunt vel Primitivæ; ut, ἂν, ἐὰν, κἂν, ἢν, &c. vel Derivativæ; ut, ἀλλά, ὅπως· vel Compoſitae, eæque longè plurimæ, Finitæ in particulas γε, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, Encliticas & fere Expletivas.

Conjunctionum claſſes aut ex Latinis notæ, aut uſu ediſcendæ.

Præpoſitiones ſunt 18.

Monoſyllabæ ſex ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὸς, σύν.

Diſſyllabæ duodecim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὲρ, ὑπό, quarum ſignificationes variant cum regimine, & infrà patebunt.

Præpoſitiones inter ſe compoſitæ migrant in Adverbia; ut, παρέξ, &c.

Præpoſitiones in compoſitis præfixæ vocalibus finalem ſuam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω. Excipe περὶ & πρὸ· ut, περιέχω, προάγω. Αμφὶ modò amittit, modo retinet ι· ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω.

Ἐν & σὺν in compoſitione mutant ſuum * ν (1.) in γ ante γ, κ, ξ, χ· (2.) In μ ante β, μ, π, φ, ψ. (3.) in λ ante λ· Σὺν etiam amittit ν ante ζ, vel σ ſequente conſonâ; ut, συζητέω, συσπάω. Ante vocalem verò reſumitur propria conſona; ut, συνεζήτουν.

* Sic & in λ dictione in ν fini

Omnis dictio exiens in vocalem ſi præponatur in compoſitione ante ρ geminat ρ· ut, ἀναῤῥέω. Παρὰ autem ſæpius omittit; ut, παραρίπτω.

www.libtool.com.cn

SYNTAXIS.

CONCORDANTIÆ tres ſunt, & cum Latinis communes.

Exceptiones Græcis peculiares.

Cum Verbi prima dualis deeſt, Nominativus Dual primæ Plurali jungitur; ut, Νὼ ἔξιμεν.

Neutrum Plurale gaudet Verbo ſingulari; ut, Οἱ ἀρετῦ κακά. Jungitur etiam Plurali.

Adjectivum Plurale cujuſcunque generis ſæpe permutat ſuum Subſtantivum in Genitivum cum Articulo; u Σπυδαῖον τῶν γονέων pro γονεῦς.

Saepe Subſtantivum uſurpatur pro Adjectivo; u Ἑλλὰς φωνή.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem ca ponuntur; ut, Χρῶμαι βιϐλίοις οἷς ἔχω.

Duo Singularis cum Duali non incongruè nectuntu ut, Διαςήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Ἄμφω δύω ſæpiùs tamen cum Plurali; ut, Ἄμφω ἐξέπνευσα Δυοῖν ὀφθαλμῶν.

Conſtructio Articuli.

Articulus ſequente δὲ, γὲ, &c. ſumitur pro αὐτός, ὗτ vel ἐκεῖνος.

Articulus cujuſcunque generis cum Adverbio, p Nomine ſumitur in omni caſu; ut, ὁ πλησίον, *vicinu* τῦ πλησιον, &c. In Neutro genere ſic poſitus quandoq adverbiaſcit; ut, τὸ πάλαι, *olim.*

Ponitur Articulus Præpoſitivus pro Subjunctivo; u Τὸ ῥᾷςον ἀπάντων pro ὃ ῥᾷςον.

Cùm plura ſint Subſtantiva, illud ſenſu præcedit ve bum cui Articulus præfigitur; ut, Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Artic

Articuli Præpoſitivi uſus eſt, (1.) Propter Excellentiam rei ſive Emphaſin; ut, Τὸ ἀγαθὸν, *ſummum bonum* ἀγαθὸν *quodvis bonum.*

2. Propter Demonſtrationem vel Expoſitionem rei certæ; ut, Ιωάννης ὁ Βαπτιστής.

www.libtool.com.cn

(3.) Propter Modulationem ſuaviorem: ut, Πολὺ διεστῶτας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας.

Sæpe redundat, & Metri cauſâ à Poetis vel adhibetur, vel negligitur.

Regimen Subſtantivi

Græcis cum Latinis ferè commune. Nomina etiam Laudis & Vituperii, uti & Menſuræ in Genitivo ut plurimùm efferuntur; ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, Ἀνδριὰς δώδεκα πηχέων.

Regimen Adjectivi.

Quorum Latina Genitivum vel Ablativum poſtulant, horum Græca Genitivum; *viz.* Significantia *notitiam, memoriam, copiam, dignitatem,* &c. ut, Δυσέρως τῶν ἀφροδισίων. Ἄξιος τοῦ γένους.

Sic & Comparativa ſubaudito ἢ *quàm*; ut, Ὀργιλώτεροι κυνῶν.

Quorum itidem Latino Dativum, Dativum; ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ.

Varii Caſus poſt Adjectiva.

Adjectiva ſignificantia *reatum, ſimilitudinem, proprietatem, communitatem* vel *contrarietatem* Genitivum & non raro Dativum volunt; ut, Ὅμοιος ἀνθρώπῳ. Ὅμοιος ὑμῶν.

Plurima * Nomina poſt ſe habent Accuſativum Subſtantivi ſignificantis *formam, modum, patriam, gentem, nomen, artem, objectum, menſuram, numerum,* vel *partem,* ſubauditâ Præpoſitione κατὰ, διὰ, περὶ, &c. ut, Ψυχὴν γενναῖος.

* Sic & Verba, Particip: & Verbal

Interdum & Dativum, rariùs Genitivum, ſubauditis aliis Præpoſitionibus; ut, Ἐπιεικὴς, ἤθεσι,

Idem † Adjectivum pro diverſâ ſignificatione diverſos caſus poſtulat juxta diverſas regulas; ut, Ἀθέατος, non videns. Gen. γυναικός. Invisibilis, Dat. ἄλλοις.

† Uti & v… bum & q… via ali… tio.

Regimen

www.libtool.com.cn

SYNTAXIS.

CONCORDANTIÆ tres ſunt, & cum Latinis con munes.

Exceptiones Græcis peculiares.

Cum Verbi prima dualis deeſt, Nominativus Dual primæ Plurali jungitur; ut, Νὼ ἔξιμεν.

Neutrum Plurale gaudet Verbo ſingulari; ut, Οἱ ἀρετᾶ κακά. Jungitur etiam Plurali.

Adjectivum Plurale cujuſcunque generis ſæpe permu tat ſuum Subſtantivum in Genitivum cum Articulo; u Σπουδαῖον τῶν γονέων pro γονεῦς.

Saepe Subſtantivum uſurpatur pro Adjectivo; u Ἑλλὰς φωνή.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem ca ponuntur; ut, Χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω.

Duo Singularis cum Duali non incongruè nectuntur ut, Διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Ἄμφω δύω ſæpiùs tamen cum Plurali; ut, Ἄμφω ἐξέπνευσα Δυοῖν ὀφθαλμῶν.

Conſtructio Articuli.

Articulus ſequente δὲ, γὲ, &c. ſumitur pro αὐτός, οὗτος vel ἐκεῖνος.

Articulus cujuſcunque generis cum Adverbio, pr Nomine ſumitur in omni caſu; ut, ὁ πλησίον, *vicinu* τοῦ πλησίον, &c. In Neutro genere ſic poſitus quandoqu adverbiaſcit; ut, τὸ πάλαι, *olim.*

Ponitur Articulus Præpoſitivus pro Subjunctivo; u Τὸ ῥᾶστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾶστον.

Cùm plura ſint Subſtantiva, illud ſenſu præcedit ver *bum cui Articulus* præfigitur; ut, Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Artic

Articuli Præpoſitivi uſus eſt, (1.) Propter Excellentiam rei ſive Emphaſin; ut, Τὸ ἀγαθὸν, *ſummum bonum* ἀγαθὸν *quodvis bonum.*

2. Propter Demonſtrationem vel Expoſitionem rei certæ; ut, Ιωάννης ὁ Βαπτιστής.

www.lbtool.com.cn

(3.) Propter Modulationem ſuaviorem: ut, Πολὺ διεστώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας.

Sæpe redundat, & Metri cauſâ à Poetis vel adhibetur, vel negligitur.

Regimen Subſtantivi

Græcis cum Latinis ferè commune. Nomina etiam Laudis & Vituperii, uti & Menſuræ in Genitivo ut plurimùm efferuntur; ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, Ἀνδριὰς δώδεκα πηχέων.

Regimen Adjectivi.

Quorum Latina Genitivum vel Ablativum poſtulant, horum Græca Genitivum; *viz.* Significantia *notitiam, memoriam, copiam, dignitatem,* &c. ut, Δυστέρως τῶν ἀφροδισίων. Ἄξιος τοῦ γένους.

Sic & Comparativa ſubaudito ἢ *quàm*; ut, Ὀργιλώτεροι κυνῶν.

Quorum itidem Latino Dativum, Dativum; ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ·

Varii Caſus poſt Adjectiva.

Adjectiva ſignificantia *reatum, ſimilitudinem, proprietatem, communitatem* vel *contrarietatem* Genitivum & non raro Dativum volunt; ut, Ὅμοιος ἀνθρώπῳ. Ὅμοιος ὑμῶν.

Plurima * Nomina poſt ſe habent Accuſativum Subſtantivi ſignificantis *formam, modum, patriam, gentem, nomen, artem, objectum, menſuram, numerum,* vel *partem,* ſubauditâ Præpoſitione κατὰ, διὰ, περὶ, &c. ut, Ψυχὴν γενναῖος.

* Sic & Verba, Particip. & Verbal

Interdum & Dativum, rariùs Genitivum, ſubauditis aliis Præpoſitionibus; ut, Ἐπιεικής, ἤθεσι,

Idem † Adjectivum pro diverſâ ſignificatione diverſos caſus poſtulat juxta diverſas regulas; ut, Ἀθέατος, non *videns.* Gen. γυναικός. *Inviſibilis*, Dat. ἄλλοις.

† Uti & v… bum & q… via ali… tio.

Regimen

Regimen Verbi

* Sub acquiſitivè poſitis intellige & verba *dandi*, *commodandi*, &c. ejuſmodi claſſium,

Tranſitivi, Subſtantivi & * acquiſitive poſiti idem e ac apud Latinos.

www.libtool.com.cn

Sic & Verba *regandi*, *docendi*, *veſtiendi*, *celandi*, u etiam *teſtandi*, *vocandi*, *adjurandi*, duplicem regunt Acc ſativum; ut, Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν.

Verba *incipiendi*, *deſinendi*, *appetendi*, *abſtinendi*, *egend excellendi*, *diſtandi*, *differendi*, *aberrandi*, genitivum poſt lant; ut, Ἄρχομαι λόγου.

Verba *implendi*, *privandi*, *æſtimandi*, *ſedandi*, *accuſand abſolvendi*, *damnandi*, *propulſandi*, regunt Accuſativu duplicem; ut, Ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα.

Multa verba ferè compoſita ex σὺν & ὁμοῦ adſciſcu Dativum perſonæ aut rei ſociæ; ut, Ὁμιλεῖν αὐτῷ,

Verba *jurandi* regunt Accuſativum ejus per quod j ratur, & Dativum ejus Cui; ut, Ὄμνυμί σοι τὸν κύνα.

Verba *cedendi* Genitivum rei & Dativum perſonæ; u Εἴκω γέρουσιν ἕδρης.

† Etiam accuſativum cum gen.

Verba † *auditûs*, *olfactûs*, *guſtûs*, *tactûs*, frequenti Genitivum, interdum & Accuſativum; ut, Ἤκουσα φωνῆ ἐγγύντατο ὕδωρ.

Sic & Verba *recordandi*, *obliviſcendi*, *admirandi*, *te tandi*, *conſequendi*, *ſortiendi*, *fruendi*, *curandi*, *negligen contemnendi*, *apprehendi*; ut, μνήσθητί μου vel μοι.

Verba *communicandi* ſive *participandi* & eis contrar cum Dativo perſonæ adſciſcunt & Genitivum nec ra Accuſativum rei; ut, τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δ

Verba *dicendi* vel *faciendi* cum Adverbiis vel Accuſ tivo Adjectivorum quæ ſignificant *bene* vel *male* ſæpi poſtulant Accuſativum perſonæ de quâ dicitur, vel ſit *bene* aut *male*; ut, Μὴ ἀγορεύει κακῶς τὸν τεθνηκότ Καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς.

Verba *permutandi* exigunt Genitivum rei acceptæ cu Accuſativo rei datæ; ut, Ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων.

Nomen *materiæ* poſt Verba effertur in Genitivo, frequentius in Dativo; ut, ἄρτην ἀδάμαντος ἔτευξε.

Innume

Innumera denique ſunt Verba apud Græcos variæ conſtructionis. Verba *precandi*, *blandiendi*, *convitiandi*, *habitandi*, Dativum vel Accuſativum admittunt. Verba *imperandi* Genitivum (apud Poetas Dativum) & Accuſativum. Verba *accuſandi*, *condemnandi*, *abſolvendi*, *privandi*, *participandi*, *communicandi*, caſum rei & perſonæ variis modis ſubmutant; ut, *καταγινώσκω σου, σε τούτου, σου τοῦτο, σου τούτου, σου τούτου θάνατον.*

Multa pro variâ ſignificatione variam habent conſtructionem; ut, Βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *impero Aſiæ.* Βασίλευσον *αὐτοῖς βασιλέα, conſtitue ipſis regem.*

Verba Derivativa

Ferè exigunt caſus Primitivorum Nominum aut Adverbiorum.

Si Paſſivè capiantur, caſum ſolummodo Primitivi incluſi; ſin Activè, Accuſativum inſuper; ut, Πελάζω *prope ſum τῶν νεῶν. Μακρύνω ſummoveo σε τῆς πόλεως*, quia *μακράν* & *πέλας* Genitivum regunt.

Verba connotantia *incitamentum* vel *occaſionem* agendi regunt Accuſativum perſonæ cum caſu verbi incluſi; ut, *Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα.*

Verbum Derivativum quandoque regit caſum ſuæ Periphraſis; ut. Τ*αμιεύω τῆς παράλου*, quia dicimus *ταμίας εἰμὶ τῆς παράλου.*

Periphraſis etiam caſum Verbi Simplicis; ut, *ἐξαρνός εἰμι τοῦτο*, quia dicimus *ἐξαρνοῦμαι τοῦτο.*

Sæpe tamen alii caſus adhibentur juxta regulas ſupra traditas; ut, *Ἱστὸν δ' ἱστοδόχῃ πέλασαν*, quia Verba appropinquandi Dativo gaudent.

Regimen Paſſivorum.

Verba Paſſiva *vocandi*, *apparendi*, &c. imitantur Regimen Verbi Subſtantivi.

Paſſiva quælibet exigunt Dativum agentis; ut Latinè. Genitivum etiam cum Præpoſitionibus, *ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ*, &c. ut, *Ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθείρεται.* Et alios caſus cum aliis Præpoſitionibus.

Verbum Medium pro ratione ſignificationis Activæ vel Paſſivæ imitatur utriuſque regimen; ut, Βιάζομαι *παῖδα, βιάζεσθαι ἀπὸ πλειόνων.*

Quorundam

Quorundam Nominum caſus ſuæ debetur ſignificationi Effertur ſcilicet in Dativo Nomen *Inſtrumenti* ve *Modi*; ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχυ. Sic & *Cauſæ*; ut, Τέθνηκεν ἀποπληξία. Et in Genitivo ſæpe ſubaudito ἕνεκα.

*In * Genitivo effertur Nomen*

[*Q]uando[que] & in [Acc]uſativo [et] dativo.

Partis, præcipuè adjectum Verbis *prehendendi, lavandi* &c. ut, Λύκον, ὦτων κρατῶ.

In Genitivo vel Dativo Nomen

Pretii; ut, Πάντα ὤνια πλέτυ. Νομίσματι ὤνια.

Similiter & Nomen *temporis* reſpondens ad quæſtionem *quando*; ut, Ἦλθε νυκτὸς. Ἀναστῆσαι τῇ τρίτῃ ἡμέρα Reſpondens verò ad queſtionem *quamdiu*, in Accuſativo vel Dativo; ut, Ἔμεινε μῆνας τρεῖς.

Nomen *Spatii* in Accuſativo; ut, Ἀπεῖχε σημεῖα ἑκκαίδεκα.

Nomen *Loci*, quoties denotatur *motus ad locum*, in Accuſativo; ut, Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

A loco in Genitivo; ut, Τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤραμεν.

Actio *in loco* in Dativo; ut, Στήλας στῆσαι Ὀλυμπιάσι.

Genetivus abſolute ponitur; ut, Μηνῶν φθινόντων.

Regimen Infinitivi

Latinum obtinèt plerumque apud Græcos.

Utuntur autem Græci cum Infinitivis interdum Accuſativo Articuli neutro; ut, Ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν. Item Genitivo † poſt dictionem quæ adſciſcit Genitivum; ut, Κατάρχοιμι τῦ καλεῖν.

† ſubau[dito] ἕνεκα.

Infinitivus cum articulo neutro pro Nomine ſumi poteſt in omni caſu; ut, Ἐκ τῦ ὁρᾶν γίνεται τὸ ἐρᾶν.

Infinitivus cum Præpoſitione & Articulo, ſequente Accuſativo, idem valet ac Genitivus abſolute poſitus, aut per Verbnm finitum reſolutus; ut, Ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, id eſt, ἐλθόντος αὐτῦ vel ὅταν ἔλθῃ αὐτός.

Pro Gerundiis & Supinis utuntur Græci Infinitivis.

Gerundium in *di* effertur per Infinitivum & Genitivum *Articuli* poſt dictionem quæ adſciſcit Genitivum.

Gerundiu[m]

Gerundium in *do* per Infinitivum poſt Præpoſitiones ſignificantes *à*, *de*, *è*, *ex*, *in*, *pro*, ſequente eo Articuli caſu, quem Præpoſitio exigit.

www.libtool.com.cn

Ad eundem modum Gerundium in *dum* poſt Præpoſitiones quæ ſignificant *ad*, *ob*, *propter*, *inter*, *ante*, &c.

Negligitur quandóque Articulus, ut, Ὥρα ἀπιέναι.

Pro Supinis ſimpliciter ponitur Infinitivus; ut, Τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Λέγειν αἰσχρόν.

Cùm ſignificatur neceſſitas, uſurpatur Verbale in τέον (vulgo dictum Adverbiúm poſitionis) quod quidem Verbale admittit caſum ſui Verbi, & inſuper Dativum agentis; ut, Νέοις ζηλώτεον τοὺς γέροντας.

Regimen Imperſonalium

Idem eſt manente ſignificatione ac Perſonalium.

Quod ad Particularia; Dativum perſonæ cum Genitivo rei volunt δεῖ, δεῖται, χρὴ, &c. *opus eſt*; ut, Δεῖ μοι πολέμου.

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει, *oportet* (& plurima ſequente Infinitivo) Accuſativum; ut, Δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν.

At δεῖν *deeſſe* abſolutè ponitur cum Genitivo; ut, Μικροῦ δεῖν, i. e. μικροῦ δέοντος.

Regimen Participiorum

Idem eſt ac ſuorum Verborum, niſi cùm Adjectivè ſumpta Genitivo gaudeant; ut, Μηδὲν ἔχων. Δεχόμενος φίλος.

Participium non raró pro Infinitivo uſurpatur; ut, Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ.

Pro Verbo item finito: ut, Τίς ἐμὲ πατάξας.

Pro Subſtantivo etiam quandoque; ut, Μεστὸς ἦν θυμούμενος.

Denique pro Adverbio; ut, Τολμήσας εἰσῆλθε.

Imperſonalium Participia uſitatiſſimè ponuntur loco Genitivi abſolutè ſumpti; ut, Ἐξέφυγεν, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι, i. e. δεήσαντος.

Regimen Adverbiorum.

(1.) *Cum Caſibus.*

Nominativus ſequitur Adverbia *Demonſtrandi*; ut, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

Genitivum poſt ſe recipiunt Adverbia multa *Quantitatis*; ut, Ἅλις δρυός.
Loci; ut, Ἔξω βιλῶν. Ἐνώπιον τῦ Θεῦ.
Temporis; ut, Ἕως τῆς ἡμέρας.
Numeri; ut, Δὶς τῦ σαββάτυ.
Separandi; ut, Ἄνευ τῦ πατρός.
Cauſæ; ut, Ἐνεκά σε θανατέμεθα.
Dativus ſequitur Adverbia *Congregandi*; ut, Ἅμα αὐτοῖς.
Accuſativus Adverbia *Jurandi*; ut, Μὰ Δία.
Varii itidem caſus varia; ut, Ἐγγὺς τῆς πόλεως, vel τῃ Ἰόππῃ.
Οἱ *heu* & ὦ *O!* omnes caſus.
Derivativa regunt caſus Primitivorum, eadémque pro variâ ſignificatione varios caſus.

(2.) *Cum Modis.*

Μὴ *prohibentis* inſervit omnibus modis, niſi Indicativo; ut, Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ. Μὴ θεομαχῶμεν. Ψεῦδια μὴ βάζειν. (Cætera uſu diſcenda.)
Duæ Negativæ vehementiùs negant; ut, Οὐ μὴ πίω. Plures adhuc vehementiùs; ut, Οὐκέτι ὐ μὴ φάγω. At interventu Verbi ſeparatæ affirmant; ut, Οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτῦ.

Regimen Conjunctionum

Copulativarum, Disjunctivarum, &c. ex Latinis notum.
Conjunctiones Conditionales, Cauſales, Diſcretivæ, Adverſativæ, Potentiales, varios poſt ſe modos trahunt.
Ἂν & ἐὰν *ſi*, Subjunctivum interdum Optativum vel Indicativum.
Ἂν Indefinitum dictionis cui adhæret ſignificationem vagam relinquit. Ἂν Potentiale, uti & κεν, addit verbo ſignificationem τῦ δύνασθαι. Utrumque inſervit Optativo, Subjunctivo, Indicativo; & quandoque Infinitivo.
Ὥστε, *ut, adeo ut*; regit Infinitivum vel Indicativum. (Cætera inter legendum obſervanda.)

Regimen Præpoſitionum

Genitivo ſoli junguntur ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
Ἐκ vel ἐξ, *ex* vel *extra*; ut, Γυνὴ ἐκ τῦ ἀνδρός.

Σὺ

Sic in Compoſitione; ut, Ἐκβάλλω, *ejicio.* Alias inducit ſignificationes; ut, Ἐξουσία, *potentia*, &c.

Πρὸ *prae;* ut, Πρὸ θυρῶν. Quandoque *pro*, &c.*

In Compoſitione *prae;* ut, Προβάλλω, *praepono.* Alias inducit ſignificationes; ut; Προκόπτω, *pregredior*, &c.

www.fiftool.com.cn

Ἀπὸ, *a*, *ab*, *abſque*; ut, Ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ.

Sic in Compoſitione; ut, Ἀποστρέφω, *averto.* Alias inducit ſignificationes; ut, Ἀποκρίνομαι, *reſpondeo*, &c.

Ἀντὶ, *pro*; ut, Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ.

In Compoſitione *contra;* ut, Ἀντίχριστος. Alias inducit ſignificationes; ut, ἀντιποιέομαι, *vendico*, &c.

Dativo ſoli jungitur ἐν & σύν· ἐν *in;* ut, Ἐν λιμένι πλεῖν.

Sic in Compoſitione; ut, Ἔνειμι. Alias inducit ſignificationes; ut, Ἐντρέπομαι, *revereor*, &c.

Σὺν, *cum*; ut, Σὺν Θεῷ.

In Compoſitione *con*; ut, Σύνδουλος, *conſervus.* Alias inducit ſignificationes; ut, Συνίστημι, *commendo*, &c.

Accuſativo ſoli jungitur Εἰς vel ἐς. Significat autem *in* cum Accuſativo; ut, Ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα.

Sic in Compoſitione; ut, Εἰσάλλομαι, *inſilio.* Aliam inducit ſignificationem; ut, Εἰσωνία, *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accuſativo διά.

Cum Genitivo *per*; ut, Διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος.

Cum Accuſativo *propter*; ut, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον.

In Compoſitione *di* vel *dis*; ut, Διαφωνέω, *diſſono:* interdum *per*, *trans*, *circum*, &c. Alias inducit ſignificationes; ut, διαφέρω, *excello.*

Genitivo, Dativo, vel Accuſativo junguntur ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ· ὑπό.

Ἀμφὶ, cum Genitivo *de;* ut, Ἀμφὶ ἀστέρων γραφή.

Cum Dativo ferè apud Poetas *circum*, *circa*; ut, Ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος.

Cum Accuſativo *circa;* ut, Ἰορδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

In Compoſitione *circum*; ut, Ἀμφιβάλλω, *circumjicio.* Aliam inducit ſignificationem; ut, ἀμφιπονέω, *conſumo.*

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs *circum*; ut, Ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας. Cum Dativo (apud Poetas) *cum*, *in* etiam cum Dativo; ut, Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Cum Accuſativo *per;* ut, Ἀνὰ στρατόν. Item, *ad*, *ſecundum.*

* Germinatur apud Poetas, ι προπρό.

www.libtool.com.cn

In Compoſitione *re*; ut, Ἀνατρέχω, *recurro.* Ali inducit ſignificationes; ut, Ἀναγινώσκω, *lego.*

Ἐπὶ cum Genitivo, Dativo, & Accuſativo, *ſuper*, *a in*, &c. ut, Ἐφ᾽ ἵππου· Ἐπὶ χθονί· Ἐπὶ τὸν ὄνον.

Idem & in Compoſitione; ut, Ἔπειμι, *inſum*, ἐπιγράφ *ſuperſcribo.* Alias inducit ſignificationes; ut, Ἐπιτιμά *reprehendo.*

Κατὰ cum Genitivo *contra, de*, id eſt, *deorſum*; ut, Κ τὰ Χειρός. Cum Dativo Poeticè, *à, ab*; ut, Κατὰ δὲ σφ Cum Accuſativo *ſecundum, circa*, &c. ut, Κατὰ Ματθαῖ

In Compoſitione *de*, id eſt, *deorſum*; ut, Καταβαίν *deſcendo.* Alias inducit ſignificationes; ut, Καταφρονέ *contemno.*

Μετὰ cum Genitivo *cum*; ut, Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός. Cu Dativo ferè Poeticum, *in, poſt*; ut, Μετὰ χερσὶν ἔχων τ λύραν. Cum Accuſativo *poſt*; ut, Μετὰ τὸν πόλεμον συ μαχία.

In Compoſitione *trans*; ut, Μεταφέρω, *transfero.* Ali inducit ſignificationes; ut, Μεταπέμπω, *accerſo.*

Παρὰ cum Genitivo *à praeter, apud*, &c. ut, Παρ Κυρίου ἡ βοήθειά μου. Cum Dativo, *apud*; ut, Παρὰ Κυρίῳ ἔλεος. Cum Accuſativo *contra, à, ad*; ut, Παρ τὸν νόμον.

In Compoſitione, *ad, praeter, perperam*; ut, Πάρειμ *adſum*, παρακούω, *perperam audio.* Alias inducit ſigni cationes; ut, Παρακαλέω, *conſolor.*

Περὶ cum Genitivo *de*; ut, Περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖ Cum Dativo & Accuſativo, *circum, circa*; ut, Περὶ βωμ χορεύουσιν. Περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία.

In Compoſitione *circum*; ut, Περιάγω, *circumduc* Alias inducit ſignificationes; ut, Περιηγέομαι, *deſcribo*, &

Πρὸς cum Genitivo *à, ab*; ut, Πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντ Item *per* (in *obteſtando* vel *jurando*) *coram*, &c. Cu Dativo & Accuſativo, *ad*; ut, Πρὸς κεφαλῇ. Ὄνος πρ λύραν.

In Compoſitione *ad*; ut, Προσέρχομαι, *adeo.* Alias i ducit ſignificationes; ut, Προσκόπτω, *impingo*, &c.

Ὑπὲρ cum Genitivo, *ſuper, pro*, &c. ut, Γῆρας ὑπὲρ κ φαλῆς. Cum Dativo (rariùs) & Accuſativo, *ſuper*; u Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ᾽ ὀχοῦνται. Ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

In Compoſitione, *ſuper*; ut, ὑπερπερισσεύω, *ſuperabundo*. Alias inducit ſignificationes; ut, ὑπερτίθεμαι, *procraſtino*, &c.

www.libtool.com.cn

Ὑπὸ cum Genitivo, Dativo, Accuſativo. & in Compoſitione, *ſub*; ut, Ὑπὸ χθονός. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος. Ὑπὸ τὸν μόδιον. Ὑπογράφω, *ſubſcribo*. Alias inducit ſignificationes; ut, Ὑποκρίνομαι, *ſimulo*.

N. B. Omnes Præpoſitiones reperiri in pluribus ſignificationibus quàm quas recenſuimus, in his autem frequentiùs uſitari.

Apud Poetas plures ſimul Præpoſitiones quandóque regunt caſus; ut, Ἀμφὶ περὶ στήθεσσι.

Præpoſitiones ſine caſibus migrant in Adverbia (retracto accentu in περὶ, ἀπὸ) ut, Μικρόν τι πρός.

Accentu etiam retracto nonnullæ Præpoſitiones, *viz.* *Ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque ſuſtinent verborum ferè tertiæ perſonæ per omnes numeros; ut, Ἂν δ᾽ Ὀδυσσεύς. i. e. ἀνέστη. Ἔνι (interdum ἐν) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro compoſitis Verbi εἰμὶ, ut, Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος. Itidem imperſonaliter.

* Ἀνα etiam pro ἀν Ἔνι ἔνεστι.

Præpoſitio in compoſitione ſæpiſſimè regit caſum quem extra compoſitionem regebat. Sed

Genitivum regunt compoſita cum ἀνὰ, *ab*, ὑπὲρ, *ſuper*, *pro*, cum aliis ſignificantibus *ab*, *de*, *pro*, ut, Ὑπέρκειται τῶν πόλεων.

Dativo gaudent compoſita cum εἰς, πρὸς, ἀντὶ, *contra*, μετὰ, *cum*, παρὰ, *juxta*, ὑπὸ, *ſub*, ἐπὶ, *in*, *ad*, *ſupra*, aliiſque quæ ſignificant *ad*, *in*, *ſub*; ut, Ἐπέβαλον αὐτοῖς χεῖρας.

Accuſativo junguntur compoſita à παρὰ, μετὰ, διὰ, aliiſque ſignificantibus *præter*, *trans*; ut, Παραβαίνετε τὴν ἐντολήν.

www.libtool.com.cn

PROSODIA.

PROSODIÆ quod hic neceſſarium eſt, tradit D trinam de *Spiritibus*, de *Accentibus*, & Syllabarum *T* *pore* ſeu *Quantitate*.

De Spiritibus.

Vocales (præter υ) & diphthongi initiales plerum levigantur.

Exceptiones.

A aſpiratur in viginti nominibus, octo verbis, & tri adverbiis; ἅλις, ἅμα, ἅπαξ.

E aſpiratur ante κ, ο, ψ, π, ω, βδ, βρ, δρ, δκ. ἑκεῖ, ἑκεῖνος, &c. Item in particularibus, (1.) Nomi bus viginti aut circiter. (2.) Verbis decem. (3.) verbiis quatuor, ἕνεκα, ἑξῆς, ἕως, ἓ, ἕ.

H ante β, γ, κ, σ, aſpiratur utplurimùm. Item in p ticularibus nominibus ſexdecim & in ἡμικτέω, ἡμι-ὑνίκα.

O ante πλ, ρκ, μ (non ſequente φ) σ (ſequente voc aſpiratur utplurimùm. Aſpirantur & articuli ὁ, ὅς, & de nata ὅτι, ὅθι, &c. Et ὁπ- particula præfixa. Item mina ſeptem et verbum ὁράω.

Ω aſpiratur in ὥρα, ὡς, ut.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ aſpiratur, neglecto eti ſpiritu thematis, ut, Ἅρπαξ, Ἑρμῆς.

E augmentum præfixum conſonæ levigatur, ſed in P fectis Verborum in μι ſervat ſpiritum thematis; ut, Ἵ μι, ἕστηκα. Præfixum vocali ejuſdem accipit ſpiritu ut, Εἶπα, ἑώρων ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum ſervat ſpiritum mutabilis; Ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio impropria verborum in μι aſpiratur; Ἵστημι,

Dict

Dictiones peregrinæ, compoſitæ, derivatæ, aut variatæ ſervant ſpiritum ſuæ originis. Exceptis ἦδος ab ἡδὺς, et paucis aliis, in compoſitis α pro ἅμα, et ο pro ὁμοῦ levigatur; ut, ἄκοιτις, ὄτριξ.

www.libtool.com.cn

Idem vocabulum pro diverſâ origine aut ſignificatione diverſo notatur ſpiritu. Quædam etiam, manente eâdem ſignificatione, nunc aſpirantur, nunc levigantur; ut, Ἕρση et ἔρση, *ros*, etc.

De Accentibus.

Dictiones ſingulæ ſive ſimplices ſive compoſitæ unicum tantùm habent accentum. Quædam tamen quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαὶ, et pauculæ carent.

Accentu carent decem voculæ: ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ vel οὐκ vel οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur tamen Articuli, ὃ pro ὅς, οὗτος vel τοῦτο, ἥ, οἵ, αἵ, pro αὕτη, αὗται, abſque ſubſtantivo poſiti, nec ſequente μὲν vel δέ· ut, Αὕταρ ὃ βῆ Λυκίηνδε.

Οὐ vel οὐκ acuitur ante quodvis punctum; ut, Ὁ δὲ ἔφη, οὔ.

Ὧς *ſic* ubique acuitur; ut, Ὧς ἔφατ'. Item ὥς, *ſicut* quando in conſtructione poſtponitur; ut, Κύνες ὥς. Et ὥς *quodammodo* poſt ἐστὶ; Ἔστι μὲν ὥς.

Ἐξ poſtpoſitum caſui acuitur quandoque; ut, Οὐδὲ κακῶν ἔξ.

Omnes hae voces ἄτονοι per compoſitionem auctæ accentum poſſunt recipere; ut, Νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται.

Encliticæ ſunt.

Τὶς *aliquis* per omnes caſus. Pronomina μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὶν, σφέ· σφίσι, σφᾶς, et σφὰς, *illi, illos*. Verba φημὶ, φησὶ, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί· εἰμὶ, ἐστὶ, εἰσὶ, et ἐσμὲν, ἐς, ἐ ſæpiùs.

Particulæ Indefinitæ, πότὲ, ποθὲ, πῆ, ποῖ, ποῦ, πῶς. Item γε, κε, κεν, νυ, περ, πω, ῥα, τοι, et plerunque θην.

Encliticæ dictiones vel inclinant vel amittunt accentum. *Inclinant*, id eſt, transferunt accentum ſemper acutum (vel ſuum vel pro ſuo) in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, idque fit cùm præcedens dictio habeat.

(1.) Acutum in antepenultimâ; ut, Ἄνθρωπός τις.

(2.) Circumflexum in penultimâ, ultimâ exiſtente *brevi*; ut, *Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου*,

(3.) Acutum

(3.) Acutum in penultimâ, quae cum ultimâ eſt pes Trochaicus; ut, Μέσφα τοι ἰχθύς.

(2.) Cùm praeceſſerit Enclitica nudata ſuo accentu, vel vocula accentu carens; ut, Καθῶς φασί τινες.

www.libtool.com.cn

Amittunt accentum quando praecedens dictio tonum habet in ultimâ; ut, Ὁ παῖς μου. Vertunt autem gravem in acutum; ut, Θεὸς μου, Θεὲ μου.

Encliticae monoſyllabae amittunt accentum poſt Paroxytonas non Trochaicas; ut, Μήτηρ μου. Vel poſt circumflexum in penultimâ, quando ultima ſolâ poſitione longa eſt; ut, Χοῖνιξ μου. Diſſyllabae autem non amittunt; ut, Σῶσον τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando eſt initium orationis, vel immediatè ſequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ οὐκ, μὴ, et voces quaſdam Apoſtrophum paſſas, τοῦτ' ἀλλ', ut, Ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Item propter Emphâſin quandoque.

Reliquae omnes Encliticae ſervant tonum poſt quodvis punctum vel notam diſtinctionis; ut, (Λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοί λέγω. Vel etiam propter Emphaſin; ut, Ἡ ῥίζα σῇ.

Pronomina poſt Præpoſitiones & ἢ *vel* ut plurimùm non inclinant; ut, Ἐκ σοῦ ἢ δὲ διδάξει.

Τὶς Indefinitum ſæpe ſervat accentum ſuum cùm preponatur verbo â quo pendet; ut, Οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntûr Synencliticæ. Plures Synencliticæ alternis ſaepiſſimè acuuntur, & amittunt accentum; Οὐ γάρ πω τινά φημι.

De Vocibus Ἐντόνοις.

Regulæ Generales.

I. Accentus communiter eſt in priori; iſque aut acutus aut circumflexus.

In Hyperdiſſyllabis antepenultima acuitur quoties ultima ſit brevis, penultima quoties ultima longa; ut, Ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. Nota αι & οι finales ratione accentûs pro brevibus haberi; ut, Ἄνθρωποι, τύπτομαι. Praeter αι & οι in Optativis, ſyllabis contractis, aliiſque à circumflexis rectis; ut, Τύπτοι, λιχοῖ. Voc. παῖ à παῖς.

II. Longa

II. Longa naturâ aut uſu ante finalem naturâ brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur; ut, τῖς penultimâ longâ, tametſi τίς penultimâ brevi: τυφθεὶς, τυφθεῖσα. Ante finalem ſolâ poſitione longam ſæpius circumflectitur; ut, Χοῖνιξ. Finale itidem in -ευ & -ου, ſi tono afficiantur, circumflexum volunt; ut, Ἓν ποῦ. Excipe ἰδοὺ, ἰού.

www.libtool.com.cn

III. Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, niſi in Interrogativo τίς, vel ante Encliticam, aut punctum diſtinctionis, vel denique in fine verſùs. Dicuntur tamen quorum gravis in ultimâ pingitur Acutitona.

IV. Monoſyllaba incontracta acuuntur; ut, Χθών. Verba autem monoſyllaba, ſi fuerint producta, ubique circumflectuntur, exceptâ ſecundâ Præſentis Indicativi Verbi φής. Circumflectuntur itidem quædam particularia; ut, Βοῦς, γραῦς, &c.

V. In contractione. Ex acuto & gravi poſt ſe ſubintellecto fit circumflexus; ut, Τειχέων, τειχῶν.

Excipiuntur Accuſativi ſingulares formæ λεχὼ, præter αἰδῶ, ἠῶ. Item acuuntur Nominativi, Accuſativi, & Vocativi duales, ὁλοπαθῶν in α & ω· ut, Μνάα μνά, νόω νώ. Item νώϊ νῷ.

Compoſita antepenacuta à νόος retracto accentu acuunt penultimam; ut, Ἔυνοος, ἔυνους, ἐυνόου, ἐυνου, & pauca in ηκης & ήρης· ut, Συνηθέων, συνήθων.

VI. Accentus manet ſuper eandem ſyllabam vocis rectæ & obliquæ ſive variatæ; ut, Λόγος, λόγου, καλὸς, -οῦ, -όν· τοίχος, -ους· τύπτω, τύπτε, τύπτομαι.

Exceptiones.

Mutatur ſpecies accentûs in ſequentibus,

(1.) Acutus vertitur in circumflexum in penultimâ nominum creſcentium quoties obtinet Regula ſecunda; ut, Σωτὴρ, σωτῆρος.

Nomina oxytona primæ & * ſecundæ circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi per omnes numeros; ut, Κριτῆς -οῦ -ῆ -αῖν -ῶν -αῖς· Θεὸς -οῦ -ῷ -οῖν -ῶν -οῖς. Huc ſpectant Articuli & Pronomina oxytona. Oxytona in -εὺς circumflectunt Vocativum in ευ· Itidem in -ὼ & -ὼς Vocativum ſingularem in -οῖ· ut, Βασιλεῦ, λεχοῖ.

(2.) Cir-

* Sed … Attici … tum re… nent; Λεὼς λε…

(2.) Circumflexus vertitur in acutum, correptâ ſyllabâ in quam deberet cadere, aut factâ antepenultimâ; ut, Ἡρακλῆς, -έος· εἷς, ἕν· σῶμα, σώματος.
Itidem ſi ultima longa fuerit; ut, Τυπτοῖμι, τυπτοίτην.
www.libtool.com.cn
(3.) Mutatur ſedes accentûs per regulam primam; ut, Σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον.
Denique per ſimplices anomalias in Nominibus & Verbis tum promovetur, tum retrahitur accentus.

1. *In Nominibus promovetur Accentus.*

Antepenacuta in -εος circumflectunt caſus contractionem paſſos; ut, Χρύσεος, χρυσοῦς, χρυσέη, -ῆ, χρύσεον -οῦν.
Nomina Monoſyllaba tertiæ Genitivum & Dativum ſingularem & Dativum Plur. acuunt in ultima; ut, Κείρ -ρὸς, ρὶ. χερσί· & εἷς cum compoſitis, ſed οὐδέσι, μηδέσι.
Per contractionem verò facta ſæpius penultimam circumflectunt; ut, Κῆρ -ῆρος -ῆρι.
Genitivum & Dativum dualem & Genitivum pluralem in ultimâ circumflectunt; ut, Χειροῖν, χειρῶν.
Quæ autem tonum habent in penultimâ Genitivi ſingularis vel circumflectuntur in recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut, Δαδων, κράτων. His adde τρώων, &c.
Participia ſequuntur generalem regulam; ut, Θεὶς, θέντος, θέντων, etc. Sic Pronomen δεῖς, δεῖνος. et πᾶς in Dat, Pl. πᾶσι.
Τὶς *aliquis* (niſi cùm inclinat) per omnia acuitur in ultimâ; exceptis τινοῖν, τινῶν. Τίς *quis* ubique in penultimâ; ut, Τίς, τίνος, τίνι.
Accentum Monoſyllaborum ſequuntur δόρυ et γόνυ in caſibus Metatheſin paſſis; ut, Δουρός, γουνός. Sic et κύων, ἀρην, et nomina in -ηρ, -ερος in caſibus Syncopen paſſis; ut, Κυων, κυνός· θυγάτηρ -έρος, θυγατρὸς, etc.
Sed Nomina in -ηρ, -ερος penacuunt Dativum pluralem in άσι· in aliis etiam paulò variant, quorum exemplum ſit pro regulâ.
Sing. N. Θυγάτηρ, G. θυγατέρος, θυγατρὸς, D. θυγατέρι, θυγατρὶ, A. θυγατέρα, θύγατρα, V. θύγατερ.

Dual. N. A. V. θυγατέρε, θύγατρε, G. D, θυγατέροιν, θυγατροῖν.
Plur. N. θυγατέρες, θύγατρες, G. θυγατέρων, θυγατρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας, θύγατρας, V. &c.

www.libtool.com.cn

Nomina primæ Simplicium circumflectunt ultimam Genitivi pluralis; ut, Κριτῶν, μουσῶν. Excipe Fœminina Barytona Adjectivorum Pronominum, & Participiorum ſequuntur generalem regulam; ut, Ἄλλη, ἄλλων.

Penacuta ἴος *unus* & μία cum compoſitis circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut, Ἰοῦ, ἰᾷς· μιᾶς, μιᾷ.

Retrahitur Accentus.

Adjectiva in -ων & -ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut, Βελτίων, βέλτιον· αὐτάρκης, αὔταρκες. Sic ἐμάχεια, λίγεια.

Vocativus nominum hyperdiſſyllaborum in -ων, -ενος, & -ωνος acuit antepenultimam; ut, Ἀγάμεμνον. Sed compoſita à φρὴν accentum ſervat; ut, Ὦ δαίφρον.

Item ſubſtantiva in -ης primæ contractorum; ut, Ὦ Δημόσθενες. Sic ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Dictio compoſita cum Encliticâ eundem expetit tonum quem extra compoſitionem gerit, verſo gravi in acutum; ut, Ἥνπερ, ὅτινος. Sic μήτε, οὔτε.

2. *In Formatione Verborum promovetur Accentus.*

Indicativus circumflectit ultimam Futuri ſecundi in Voce Activâ, & penultimam in Voce Mediâ; ut, Τυπῶ, τυποῦμαι. Penultimâm etiam tertiæ pluralis in Præſenti Verborum in -μι· ut, Τιθεῖσι.

Imperativus circumflectit ultimam Indefiniti ſecundi Medii; ut, Τυποῦ. Εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ particularia ſunt. Penacuunt tres imperat. γένου, τράπου, ἔνεγκου,

Subjunctivus circumflectit ultimam in omnibus Indefinitis Paſſivis, & in Præſenti & Indefinito ſecundo Activo Verborum in -μι· ut, Τυφθῶ, τυπῶ· τιθῶ, θῶ. Penultimam in Perfecto Paſſivo contractorum atque in Præſenti & Perfecto paſſivis Verborum in -μι· ut, Πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τιθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam; ut, Τετυφέναι. Infinitivus cæterorum circumflexit ultimam Indefiniti

Indefiniti et Futuri ſecundi activi; ut, Τυπεῖν. Penultimam acuit Indefiniti ſecundi medii; ut, Τυπέσθαι. Accentum denique exigit in penultimâ Indefiniti primi activi et Perfecti paſſivi; ut, Τύψαι, τετύφθαι.

www.libtool.com.cn

Retrahitur Accentus.

Imperativus Indefiniti ſecundi medii, uti et omnia tempora finita in -μην variant ſedem accentûs pro ratione quantitatis ultimæ; ut, Τυποῦ, τύπεσθε· τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo Perfectum paſſivum, et Futurum ſecundum medium; Præſens etiam et Perfectum Verborum in -μι (non deponentium; nam regulariter δυναίμην, δύναιο, etc.) retinet accentum ſuper eandem; ut, Βηθείμην, -ῆο· ἱσταίμην, ἱσταίμην, -αῖο.

Speciales Regulæ Accentuum.

1. Nominum in recto.

In primâ Declinatione Oxytona plurimùm ſunt quentia. Denominativa in της· ut, Ὠμηστής. Verba hyperdiſſyllaba in -της non precedente α, ι, ι· ut, Ποιητής.

Item Fœminina, (1.) In α, viz. Verbalia in ρὰ purum ut, Χαρά. Hyperdiſſyllaba appellativa in -ακιὰ et -ωνιὰ et particularia non pauca; ut, Πλευρὰ, etc.

(2.) In η· viz. Verbalia ſervantia Characteriſticam temporis; ut, Γραμμή. Verbalia itidem in -μονή. ut, Πλησμονή. Participia in μενή· ut, Δεξαμενή.

Item finita in -γὴ, -δὴ, -ωὴ· et hyperdiſſyllaba in -ωκὴ, et -ωχὴ, -ωρὴ, -ωτὴ· ut, Ὀργὴ, χορδὴ, ζωὴ, πανοπλὴ ακωκὴ, etc. Denique particularia multa; ut, Ἀρετὴ ἀλκὴ, ἡδονὴ, etc.

Fœminea in -α et η ab oxytonis in -ος ſervant eorum accentum; ut, Θεὸς, Θεὰ, ἀδελφὸς, ἀδελφή.

In *ſecundâ Declinatione*, Oxytona ſunt multa in -ος. Nempe finita in -αὸς, -ανὸς, ηὸς, -υιὸς, -ηγὸς, -ωγὸς, -ωτὸς ut, Ἀγλαὸς, ἀγανὸς, etc.

Subſtantiva in -μος non præcedente ι· ut, Λιμὸς. *Subſtantiva* verbalia in -τὸς et τρὸς, ut, Κοπετὸς, ἰατρὸς.

Adject

Adjectiva etiam in -κὸς, -νὸς, -πὸς, -τὸς, ut, Λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτὸς. Item in -λος, ſi non præceſſerit ι vel υ, ut, Καλός. Pauca in μος, ut, Θερμὸς, ὠμὸς, &c. Denique plurima in -ρος, exceptis Primitivis, Pronominibus, & Comparativis in -τερος, præter ἱερὸς, δεξιτερὸς, ἀριστερός.

www.libtool.com.cn

Hyperdiſſyllaba tam Subſtantiva, quam Adjectiva in -ωλὸς, -ωνὸς, -ωπὸς, ωρὸς, ut, Πακτωλὸς, τιμωρος, &c.

Derivativa in -ος ex Perfecto medio, ſi activè ſignificent, acuuntur; ut, Τομὸς, *ſector*. Genitivi oxytoni cùm fiant recti retinent tonum; ut, Δμωὸς à τοῦ δμωός.

Oxytona Compoſita in -ος.

Omnia in -ικὸς, ut, Ἀρχιτεκτονικός. Compoſita ab ἄγω, ἄλγος ſive ἀλγέω, ἀμείβω, ἔργον & aliis; ut, Ξεναγὸς, ποδαλγὸς, συνεργός, &c. Verbalia in -τος ex compoſitis nata quorum ſimplex nullum eſt; ut, Εὐλογητός. Multa etiam particularia; ut, Ἀνεικτὸς, &c. Et præcipuè compoſita cum Præpoſitione & αἰνέω, βαίνω, λαμβάνω, μετρέω, ἔχω, τείνω, ut, Ἐπαινετός.

Subſtantiva denique compoſita in -μὸς, ut, Ἀναβαθμός.

Pleraque finita in -μον & -τον ſunt oxytona; ut, Ἐρετμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Penacuta ſunt nomina finita in -ίλος, ίσκος, -λέος, -ύλος, ut, Ὀργίλος, νεανίσκος, &c. Item Verbalia in -τέος, ut, Πρακτέος. Nonnulla etiam particularia; ut, Παρθένος, &c.

Compoſita ab ἀντίος, σόος, πλόος, penacuuntur; ut, Ἐναντίος, ἁπλόος, &c. Multa etiam compoſita cum Præſenti Activo Verbi circumflexi, omnia à πολέω, ut, Ὀνειροπόλος. Sic μογιλάλος, &c.

Compoſita à Nomine & Præterito Medio, ſi Activè ſignificent, ſunt penacuta, ſin Paſſivè, antepenacuta; ut, Τηλεσκόπος, *longè videns*, τηλέσκοπος, *longè viſus*. Sed Compoſita à Præterito medio Verbi ἔχω antepenacuuntur; ut, Γαιήοχος.

Et compoſita plurima à δρέμω, μάχομαι, νέμω in alterutrâ ſignificatione penacuta ſunt utplurimùm.

Subſtantiva in -ιον triſſyllaba ab Oxytonis rectis vel obliquis diſſyllabis profluentia, acuunt penultimam: ut, Στρυθίον, παιδίον.

www.libtool.com.cn

Antecircumflexa ſunt utplurimùm finita in -αιος, -ιιος, (deducta ab Oxytona) -αιος, -ωος, -οιον, -ειον, -ωον, uti & Subſtantiva in -ινος ut, Τριταῖος, γελοῖος ἐχῖνος, &c.

Cætera ſub his regulis non comprehenſa ſervant generalem regulam; uti & Compoſita omnia quæ terminantur in brevem, tametſi ab oxytonis vel paroxytonis nata; ut, Παμποίκιλος, φιλόσοφος.

Quævis compoſita in -ος cum α, δυς, & ευ (octo circiter exceptis) tonum habent in priori; ut, Ἐνάργυρος, δυσάργυρος, &c.

Attica omnia à vocibus in -ος purum nata, ſervant tonum originis; ut, Λεὼς à λαὸς. Acuendo etiam antepenultimam tametſi ultima ſit longa; ut, Ἵλεως, ἀνώγεων.

In cæteris Declinationibus.

Nomina in -αν, -ιν vel -ις, ῖνος, -ας, άδος in -ην, -ηρ, -ευς, -τυς, & -ω oxytona ſunt; ut, Τιτὰν, ἀκτὶν vel ἀκτὶς, λαμπὰς, λεχὼ, &c. Item ἐγώ.

Sic & fœminina in -ις -ίδος. Exceptis Fœmineis in -τις quæ ſequuntur accentum maſculinorum in -της.

Adjectiva in -ης, -εος & in -υς acuunt ultimam; ut, Ἀληθὴς, ὀξύς. Sed hyperdiſſyllaba in -ήκης, -ήρης, -ώκης, -ώδης & -ώλης ab ὄλλυμι cum paucis particularibus in -ης ſequuntur generalem regulam.

Derivativa in -ων ab Indefinito ſecundo vel Perfecto medio, Localia & Nomina Menſium in -ων, finita etiam in εδων & ηδων, Verbalia in -ειμων, hyperdiſſyllaba in -εων, -υων, -υμων cum particularibus multis in -ων ſunt oxytona; ut, Σταγὼν, νυμφὼν, ἀηδὼν, ἡγεμὼν, ἀγὼν, &c.

Compoſita cum monoſyllabo verbali ſecundæ Perfecti paſſivi finita in -ς, in -ξ, etiam & -ψ, ſi componantur cum Præpoſitione terminatâ in vocalem, unâ cum compoſitis ab εἷς, acuuntur fine; ut, Προβλὴς, καταπὴξ, μηδεὶς.

In omnibus Declinationibus.

www.libtool.com.cn

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare à penacutis & contractionem pati; ut, Τιμῆς, γῆ. Itidem & Diminutiva in -ᾶς & -ῦς· ut, Ζηνᾶς, Διονῦς.

Compoſita ex ſimplicibus oxytonis in longam finitis, ſi monoſyllaba non fuerint, ſervatâ terminatione, ſervant tonum in fine; ut, Φορὰ, ἀναφορὰ, βασιλεὺς, μισοβασιλεὺς.

Græco-barbara plerunque ſequuntur accentum ſuæ originis; ut, Ἀβραάμ, Πιλάτος.

Occurrunt nomina non pauca variis notata accentibus, in cæteris prorſus invariata; ut, Ἄγροικος, ἀγροῖκος, *ruſticus*.

Sæpiſſimè autem idem nomen diverſo veſtitur accentu, propter diverſam ſignificationem, quantitatem, declinationem, vel originem; ut, Βασιλεία, *regnum*, Βασίλεια, *regina*; δωδεκαέτης -εος, δωδεκαέτης -ου. Pauca indefinitè ſumpta * âcuunt ultimam, interrogativè, priorem; ut, Ποσὸς, πόσος, ποιὸς ποῖος.

Etiam & idem nomen appellativum tonum gerit in poſteriore, proprium ſæpiùs in priore; ut, Τυρὸς, *caſeus*, Τύρος, *Tyrus*: Quin & Adjectivum in ultima, Subſtantivum in priori; ut, Αἰθὸς, *ardens*, αἶθος, *ardor*.

Denique caſus recti ab obliquis pene innumerabiles.

* Sic & A[...] verbia π[...] *aliquand[...]* ποτὲ *quan[...]*

De Verborum Accentibus.

Ex præſentibus ſimplicibus irregularia ſunt tantùm εἰμὶ, φημὶ, & χρὴ, *oportet*. [Adde & Imp. ἐχρῆν.]

In compoſitis Præſens Indicativi & Imperativus per omnia generales ſequitur regulas. Reliqua tempora Indicativi & alii omnes modi ſervant tonum Simplicium.

Excipe,

1. Quædam, etiam præſentia, à Simplicibus non variant. Pauca ſcilicet ex inuſitatis diſſyllabis δῦμι, κλῆμι, σβῆμι, σκλῆμι. Perſonæ etiam monoſyllabæ circumflexum in compoſitis ſervant: ut, Ἀπεῖς.

2. Nonnulla compoſita, extra Præſens, ſpreto ſimp
cium accentu, ſequuntur generales regulas, viz.

c compo- a ex σχῶ σπαω.

Quæ augentur in initio; ut, Ἔνδον, ἐκάθευδον. S abjecto augmento redit circumflexus ſimplicis; ut, Ἐι θησο, καθῆσο. Quæ etiam vocalem ultimam Præpoſit nis abjiciendam retinent; ut, Ὑπόειχον. Sed περὶ & non item.

www.libtool.com.cn

Imperativus Indefiniti ſecundi cujus ſimplex monoſ labum eſt, ſi componatur cum Præpoſitione diſſyll penultimam acuit; ut, Ἀπόδος, ἀπόθου.

Participiorum Accentus

Regulares ſunt, exceptis ſequentibus.

Participia in -εις, -ως, -υς, -ους, in -ας verborum in & in -ων Indefiniti ſecundi, acuunt ultimam; ut, Τι θεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱςὰς, τυπών.

Participium Præteriti paſſivi penultimam ſemper acı tametſi ultima ſit brevis; ut, Τετυμμένος.

De Adverbiorum Accentibus.

Oxytona ſunt finita in -η, -υ, -αι, -ει, -δον, -ξ, -ας, -υς, -τος, ut, Ἰὴ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, &c.

Item derivativa in -ι, -τι, -ςι, -την, & δα ex δον, Ὀυχὶ, Ῥωμαϊςὶ, σχεδὰ, &c. cum particularibus circı 14.

Penacuta ſunt finita in ακις & ακι, -ικα, δρα. It in -οθεν vel -οθι, -οφιν vel -οφι. Exceptis quæ ab οἶ ἄλλος, παντὸς, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant.

Compoſita quoque cum finalibus particulis νυν, πη, που, πω, περ, πως, τοι, ut, Μεντοίνυν. Et cùm initiali p ticulâ ὀπ-. Sic & particularia pauca.

Circumflexa ſunt finita in οῖ, -ευ, -ου, -χῆ, -χῶς, Παντα χῆ, &c. Item monoſyllaba longa ab articulo de vata, cum particularibus paucis; ut, Νῦν, &c.

Derivativa in -ως tonum retinent Genitivorum in - à quibus manant; ut, Πονηρῶς, *improbe*, πονήρως, *labori*

Plurimæ dictiones cûm adverbiaſcunt ſervant tonu ut, Ἐυθὺς, ἀμέλει, πλησίον. Excipiuntur neutra quæd

(1.) In ις· ſcilicet ab ἔτος omnia regularia ſunt; ut, Ἐξάετες, Sic ἀληθες, ἐπίτηδες. (2.) In -α· omnia facta ex Neutris penacutis in α abjecto ι tonum retrahunt; ut, Τάχα ex ταχία. Sic σφόδρα tametſi à σφοδρός.
www.libtool.com.cn

Compoſita tonum gerunt poſterioris ſimplicis non Enclitici; ut, Ἐπειδὴ, ἐδέ. Excipiuntur numeralia in -ιχα, & compoſita ab ἀντί, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα, ut, Ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, &c. Sic ἤγουν, οὔκουν, οὔμενουν.

Particulæ -γέ, -ζε, -σε, item θεν, θε, non præcedente ο, Accentum dictionis cui adhærent loco non movent, ut; Μέντοιγε, Ἀθήναζε, &c. In pluribus itidem -δε, ut, Οἴκαδε· δε autem Adjectivis τοῖος, τόσος additum acuit penultimam; ut, Τοιόνδε, τοσόνδε· circumflexo tamen Genitivo & Dativo; ut, Τοιοῦδε, τοιῷδε· ſed -δε locale rationem habet Enclitici; ut, Ἀϊδόσδε.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes, tonum ſuum retinent, abjecto accentu dictionum quæ præceſſerint; ut, Ὁστισοῦν, ὁστισδή, ὁποιοσδήποτε, ᾡτινιοῦν, &c.

Pauca ſunt δίτονα, ut, αἰ vel αἶ, πρωΐ vel πρωΐ, &c.

Ancipites (fere penultimæ) correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.

Ἄρες Ἆρες βροτολοιγέ, &c. Huc refer diſſyllaba multa verbalia: & obliquos monoſyllaborum in penultimâ tonum habentes, ut, μῦς, μύες, & μῦες.

Hujuſmodi dictiones oratoribus uſitatiſſimè penacuuntur; ut, ἴσος.

Conjunctionum Accentus.

Conjunctiones Primitivæ & Monoſyllabæ acuuntur, niſi tono carent; ut, Καὶ, πλὴν· Sic ἠτὰρ, ἀλλὰ, ἐπεὶ, ἠέ· Unum οὖν circumflectitur.

Compoſitæ exeuntes, in -γὰρ -δὲ, -δὴ, -μὴν, -ὸ, -ὶ, oxytonæ ſunt; ut, Τοιγὰρ, ἐδὲ, &c. Exeuntes verò in -ετι, -οτι, -περ. -τε, -πως, penacutæ; ut, Προσέτι, διότι, &c

Cæteræ Particulæ conjunctionales accentum dictionis cui adhærent loco vix unquam movent.

Accentus Præpoſitionum.

Præpoſitiones omnes tono affectæ accuuntur in ult
Sed diſſyllabae pro Verbis uſurpatae in priori.

Dyſſyllabae etiam omnes (exceptis ἀνὰ & διὰ) po
ſitae caſibus, vel ſubſtantivorum vel acceptorum ſub
tivè, tonum retrahunt, ut, Ἐιρένης * πέρι.

* Solúm περὶ apud Oratores.

Accentus Praepoſitionum intercidit elisâ vocal
quam deberet cadere; ut, Ἐφ' ἡμᾶς. Non item
retrahitur accentus; ut, Δόμων κάτ' ἀλητεύοντι.

De Quantitate Syllabarum.

DIPHTHONGI & η & ω naturâ longæ ſunt; ε, ο, naturâ breves; α, ι, υ, ancipites.

www.libtool.com.cn

Poſitio idem hic valet ac apud Latinos. Brevis itidem ante mutam ſequente liquidâ communis redditur.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi communes ſunt ante vocalem ſequentis dictionis; ut, Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει.

Quantitas ancipitum Vocalium in prioribus Syllabis.

A, ι, υ, ante vocales plerunque corripiuntur. Excipe (1.) α penultima nominum in -άων, creſcentium per ο, & fœmininorum propriorum in αϊς longa eſt. (2.) ι penultima nominum in -ίων, -ιος (exceptis comparativis, quæ ferè brevia ſunt) longa eſt; ut, Βραχίων. Sed nomina in -ία penultimam habent communem, ſæpiùs tamen correptam: ut, Σοφία.

A, ι, υ, ante -μα in quamplurimis neutris producuntur; ut, Κλίμα, χύμα. A ante β, γ, δ, θ, χ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ plerumque corripitur.

I ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, σ, τ, φ, χ breve eſt. Sed diſſyllaba in -ίνη, & nomina in -ίκη, ίτη, ίτης penultimam producunt; ut, Δίνη, νίκη· excipe δίκη. I ante vel poſt ρ producitur utplurimùm.

Υ ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π, ρ, τ, φ, corripitur; ante γ, μ, σ, χ plerunque producitur.

Longa etiam eſt υ in penultimâ verbalium ante τ (paucis in -υτος exceptis) ut, Λυτὴρ, &c. Et in diſſyllabis in * -ύλη, -υνη, -υνος. Et in Adverbiis in -υδὸν.

Anceps diphthongi reſolutæ vel diminutæ corripitur; ut, Πάϊς, φυγή.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerunque in penultimâ variatæ; ut, Τιτὰν, τιτᾶνος, τιτᾶνι.

Sed nota in *Incremento Nominum.*

Ancipites productæ in recto, ſi declinentur purè, ferè communes ſunt; ut, Δρῦς, δρυός. Sic ναῦς, ναός.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerunque breviatur in obliquis; ut, Ἄυλαξ, αὔλακος· Στύξ, στυγὸς.

* Exci μύλη, γ πλυνός.

Sed

Sed nomina in ιξ, -ιγος, Gentilia in -ιξ, -ικος, & quælibet in υξ, -υκος penultimam obliquorum producunt.

Υρ denique longum in recto corripitur in obliquis; ut, Πῦρ πυρός.

www.libtool.com.cn

In *Incrementum Verborum* Quantitas penultimæ manet in Præſenti & Imperfecto per omnes voces & modos; ut, Κρίνω, ἔκρινον. Et in temporibus cognatis; ut, Ἔτυπτον, τυπῶ.

Quantitas Indicativi ſervatur in ſimilibus temporibus aliorum modorum, uti & in Participiis; ut, κρίνω, -ε, -οιμι, &c.

Penultima Indefiniti primi longa eſt in conjugatione quarta; ut, Ἔκρινεν μέγα νῖκος. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi, frequentiùs brevis; ut, Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima poſt ρ, vel vocalem, communis eſt. ι & υ ſæpius longæ ſunt.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerunque brevis eſt; ut, Τέτυφα, τέτυπα. Niſi quod anceps thematis trium priorum conjugationum uſu longa vel communis quantitatem retinet: ut, Βέβριθεν ἀλωά.

Penultima tertiæ Pluralis in -ασι longa eſt.

Propria reduplicatio verborum in -μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt; ſed impropria communis; ut, Ἔργα τίθησιν, ἀφίει.

A characteriſtica primæ Verborum in -μι ubique corripitur extra Subjunctivum & Participia Activa.

Υ Verborum in μι in Indicativo ſingulari Activæ vocis producitur, in cæteris corripitur. Sed in Diſſyllabis Vocis Activæ ubique producitur; ut, Ἐδύτην.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in ſuam longam vertitur; ut, Ἀΐον.

Derivata cum primitivis & compoſita cum ſimplicibus eandem quantitatem plerunque ſortiuntur. Excipe πᾶν, ut, Πρόπαν ἦμαρ.

Ancipitum Quantitas in ultimis Syllabis.

Si anceps ſit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa plerunque in ultimâ vocis variatæ. Si brevis vel communis, quantitatem ſervat in Acc. & Voc. ſingularibus.

Nomina

Nomina quæ duas habent terminationes in recto longa ſunt; ut, Ἀκτὶς & ἀκτίν.

Finita in -α -αν -αρ, in -ι -ιν -ις, in υ, & -υς corripiuntur; ut, Τράπεζα, ἄν, αὐτὰρ, μέλι, πᾶλιν, πόλις, σὺ, βαθύς.

www.libtool.com.cn

Sed producuntur ſequentia (1.) in -α, viz. in -ία, άα, -δα, & pleraque in -ρα, non præcedente diphthongo; ut, Χαρά. Et in -εια, exceptis quæ manant ab Adjectivis in -ης, & Fœmineis; ut, Ἀλήθεια, ἱέρεια. Item in ια, præter verbalia in -τρια. Omnia itidem Fœminina ab Adjectivis in ος præter δῖα, πότνια, ἴα & μία. Dualia denique in -α.

(2.) In -αν Maſc, ut, Τιτὰν, & Adverbia, præter ὅταν *quando*.

(3.) Monoſyllaba in -αρ & -ις, præter δίς, τίς.

(4.) Adverbia oxytona in -τὶ, in -σὶ non item.

(5.) Nomina in -ιν -ινος, -υν -υνος.

(6.) Diſſyllaba pleraque fœminina, acutitona in -ὶς, -ίδος, penultimâ longâ, & hyperdiſſyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus, producunt ultimam; ut, Κληὶς, κνημίς. In -ις -ιθος omnia; ut, Ὄρνις.

Ultimo, Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per -ύος [exceptis ἰχθὺς, ὀφρὺς alicubi, ſic χέλυς.]

Finita in -ας & -υρ producuntur: Excipe (1.) corripiuntur in -ας nomina impariſyllabicè inflexa, quæ non formant Genitivum in αντος· ut, Λαμπάς· (2,) Accuſativi plurales in -ας impariſyllabicè flexorum, & Adverbia in -ας.

Hactenus de commmuni loquendi formâ, à quâ duplex fit variatio, per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ Dictionis

Ex Latinis peti poſſunt, numero ſcilicet novem, quarum apud Græcos frequentior uſus eſt in cauſis ſequentibus.

Protheſis τῦ ε uſitata eſt in verbis; ut, Ἐέλδομαι, ἔειπα.

Primæ ſyllabæ ſeu conſonæ iteratio *Anadiploſis* dicitur.

Aphæreſis reduplicationis Perfecti dicitur Ἄρνις· ut, Δἰχθαι, δέχθαι.

Epentheſis

Epentheſis τῦ ι poſt ε & τῦ υ poſt ο frequens eſt apud Poetas & Ionas; ut, Ξεῖνος, νῦσος pro ξένος, νόσος.

Syncope uſitatiſſima eſt in Genitivis tertiæ, ε, δ, vel τ interemptis; ut, Πατρὸς pro πατέρος, τίγριος pro τίγριδος.

www.libtool.com.cn

Paragoge ſyllabæ θα frequens eſt in verbis; ut, ἦσθα pro ἦς· & ſyllabæ φι vel φι in nominibus, quæ proinde indeclinabilia ſunt, ſed per omnes numeros & caſus uſitata; ut, Στήθεσφι, *pectus, oris, ra,* &c.

Apocopen uſitatiùs ſuſtinent nomina tertiæ per omnes caſus ſingulares; ut, Δῶ, Αἴαν, pro Δῶμα, Αἴαντος.

Tranſpoſitio literarum. *Metatheſis* crebrò committitur ante vel poſt ρ· ut, Κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Commutatio literarum. *Antitheſis* τῦ σ pro ρ, & ττ pro σσ admodum frequens eſt; ut, Πόῤῥω, θάλαττα, pro πόῤῥω, θάλασσα. Mutatio terminationis in Dativis dicitur *Metaplaſmus*; ut, Σάββασι pro σαββάτοις, παρθένι pro παρθένῳ.

Tmeſis paſſim apud Poetas & fere ſolos.

Hiſce addenda *Synalœpha*, etiam apud Oratores uſitatiſſima; nempe in fine dictionum Vocalis naturâ vel uſu brevis (apud Poetas etiam αι diphthongus) ante vocalem vel diphthongum ſequentem eliditur; ut, Ἐπ᾽ ἐμέ. Eliſionum pro arbitrio negligunt Poetæ. Oratores conſtantiùs obſervant in præpoſitionibus; apud utroſque tamen περὶ & πρὸ, apud Oratores ἀμφὶ vix mutilatur. Synalœpha propriè dicta dictiones (poſt factam Thlipſin, Synæreſin, vel Craſin) in unam contrahit.

Thlipſis fit eliſâ vocali, vel per Apocopen; ut, Τἀργύριον· vel per Aphæreſin; ut, Τἀμά.*

Synæreſis (tametſi infrequens in hoc caſu) duas vocales in diphthongum contrahit; utrâque ſervatâ; ut, Θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον.

Craſis uſitatiſſima eſt, mutatis vocalibus, vel in unam aliam, vel unâ in aliam, ι diphthongi (ſi exciderit) ſubſcripto; ut, Ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Servatur etiam ſpiritus vel ſuperne pictus, vel mutatâ tenui in ſuam aſpiratam. Amittitur frequentius in τῦτέςι.

* Καὶ, ſequente α, ι, ει, fit χα ſequente οἱ vel ὁ, χῳ.

Figuræ Syntaxεως.

Enallage, Elleipſis, Pleonaſmus ex Latinis notæ.

Frequens eſt *Enallage* (1.) Numeri. Dualia cur pluralib

pluralibus cohærent apud Poetas; ut, Καμέτην δέ μοι ἵπποι.

(2.) Casûs. Voc. pro Nom. ponitur; ut, Ἐυρύοπα Ζεύς.

(3.) Modi. Infinitivus ſæpiſſimè loco Imperativi ponitur; ut, Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως.

www.libtool.com.cn

Eſt etiam in Nominibus *Enallage* Generis, imò ſimul Generis & Numeri; in Verbis, Temporis & Vocis, ſive Significationis ſatis frequens.

Elleipſis Nominis frequens eſt in adjectivis vel articulis fœmininis, præcipuè casûs obliqui; ut, Περαίας, id eſt, ὥρας; & in aliis tam neutris quàm maſculinis.

Elleipſis plurium dictionum frequens eſt in Adagiis, Apophthegmatis, & Dialogis præſertim Scenicis; ut, Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς.

Pleonaſmi ſpecies eſt Periphraſis; ut, cum παῖδες vel υἷες uti & χρῆμα, cum genitivo Nominis uſurpentur pro ipſo Nomine; ut, Υἷες Ἀχαιῶν. Μέγα χρῆμα συός.

Apud Poetas nomen *Qualitatis* cum genitivo Perſonæ vel Adjectivo proprio, ipſam perſonam circumloquitur; ut, Ἶς Τηλεμάχοιο.

Accedit hiſce Figuris Syntaxεως Figura diſpoſitionis. *Hyberbaton**, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote ſitu non communi; ut, Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς, — καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωοποίησε. Eph. ii. 1, 5.

* Ἀνακόλουθον.

Figuræ Proſodiæ.

Synæreſis (quæ & Synecphoneſis † dicitur) *Diæreſis* & *Cæſura* ex Latinis notæ.

Syſtole longam corripit; non rarò αι finalem ante conſonam; ut, Οἴκαδ' ἱκώμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Diaſtole (ſive Ectaſis) brevem producit; frequentiùs ante liquidam vel aſpiratam, ſeu conſonam, ſeu vocalem; ut, —Μέλος ἀείδω.—ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Antipodia eſt quâ pes pro pede ponitur; ut cùm Spondæus in quinto loco Hexametri conſtituitur, unde verſus dicitur Spondaicus; ut,

Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Et alii pedes aliter.

Brachycatalexis ſive *Acatalexis* eſt quâ ſyllaba vel pes

† Et Synizeſis quæ vocalem brevem ante longam collidit, ut θεισιν ἐπεζευγμένος. Interdum longam ante brevem & longam ante longam, ut finalis eadem dive die

Subſtantiva in -ιον triſſyllaba ab Oxytonis rectis vel obliquis diſſyllabis profluentia, acuunt penultimam: ut, Στρουθίον, παιδίον.

www.libtool.com.cn

Antecircumflexa ſunt utplurimùm finita in -αιος, -ειος, (deducta ab Oxytona) -αιος, -ωος, -οιον, -ειον, -ωον, uti & Subſtantiva in -ινος ut, Τριταῖος, γελοῖος ἐχῖνος, &c.

Cætera ſub his regulis non comprehenſa ſervant generalem regulam; uti & Compoſita omnia quæ terminantur in brevem, tametſi ab oxytonis vel paroxytonis nata; ut, Παμποίκιλος, φιλόσοφος.

Quævis compoſita in -ος cum α, δυς, & ευ (octo circiter exceptis) tonum habent in priori; ut, Ἐυάζωγος, δυσάζωγος, &c.

Attica omnia à vocibus in -ος purum nata, ſervant tonum originis; ut, Λεὼς à λαὸς. Acuendo etiam antepenultimam tametſi ultima ſit longa; ut, Ἵλεως, ἀνώγεων.

In cæteris Declinationibus.

Nomina in -αν, -ιν vel -ις, ῖνος, -ας, άδος in -ην, -ηρ, -ευς, -τυς, & -ω oxytona ſunt; ut, Τιτὰν, ἀκτὶν vel ἀκτὶς, λαμπὰς, λεχὼ, &c. Item ἐγώ.

Sic & fœminina in -ις -ίδος. Exceptis Fœmineis in -τις quæ ſequuntur accentum maſculinorum in -της.

Adjectiva in -ης, -εος & in -υς acuunt ultimam; ut, Ἀληθὴς, ὀξύς. Sed hyperdiſſyllaba in -ήκης, -ήρης, -ώκης, -ώδης & -ώλης ab ὄλλυμι cum paucis particularibus in -ης ſequuntur generalem regulam.

Derivativa in -ων ab Indefinito ſecundo vel Perfecto medio, Localia & Nomina Menſium in -ων, finita etiam in εδων & ηδων, Verbalia in -εμων, hyperdiſſyllaba in -εων, -υων, -υμων cum particularibus multis in -ων ſunt oxytona; ut, Σταγὼν, νυμφὼν, ἀηδὼν, ἡγεμὼν, ἀγὼν, &c.

Compoſita cum monoſyllabo verbali ſecundæ Perfecti paſſivi finita in -ς, in -ξ, etiam & -ψ, ſi componantur cum Præpoſitione terminatâ in vocalem, unâ cum compoſitis ab εἷς, acuuntur fine; ut, Προβλὴς, κατατὴξ, μηδείς.

In

In omnibus Declinationibus.

www.libtool.com.cn

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare à penacutis & contractionem pati; ut, Τιμῆς, γῆ. Itidem & Diminutiva in -ᾶς & -ῦς· ut, Ζηνᾶς, Διονῦς.

Compoſita ex ſimplicibus oxytonis in longam finitis, ſi monoſyllaba non fuerint, ſervatâ terminatione, ſervant tonum in fine; ut, Φορὰ, ἀναφορὰ, βασιλεὺς, μισοβασιλεὺς.

Græco-barbara plerunque ſequuntur accentum ſuæ originis; ut, Ἀβραάμ, Πιλάτος.

Occurrunt nomina non pauca variis notata accentibus, in cæteris prorſus invariata; ut, Ἄγροικος, ἀγροῖκος, *ruſticus.*

Sæpiſſimè autem idem nomen diverſo veſtitur accentu, propter diverſam ſignificationem, quantitatem, declinationem, vel originem; ut, Βασιλεία, *regnum*, Βασίλεια, *regina*; δωδεκαέτης -εος, δωδεκαέτης -ου. Pauca indefinitè ſumpta * âcuunt ultimam, interrogativè, priorem; ut, Ποσὸς, πόσος, ποιὸς ποῖος. * Sic &. verbia : *aliquam* *ποτὲ qua*

Etiam & idem nomen appellativum tonum gerit in poſteriore, proprium ſæpiùs in priore; ut, Τυρὸς, *caſeus*, Τύρος, *Tyrus*: Quin & Adjectivum in ultima, Subſtantivum in priori; ut, Αἰθὸς, *ardens*, αἶθος, *ardor*.

Denique caſus recti ab obliquis pene innumerabiles.

De Verborum Accentibus.

Ex præſentibus ſimplicibus irregularia ſunt tantùm εἰμὶ, φημὶ, & χρὴ, *oportet*. [Adde & Imp. ἐχρῆν.]

In compoſitis Præſens Indicativi & Imperativus per omnia generales ſequitur regulas. Reliqua tempora Indicativi & alii omnes modi ſervant tonum Simplicium.

Excipe,

1. Quædam, etiam præſentia, à Simplicibus non variant. Pauca ſcilicet ex inuſitatis diſſyllabis δῦμι, κλῆμι, σβῆμι, σκλῆμι. Perſonæ etiam monoſyllabæ circumflexum in compoſitis ſervant: ut, Ἀπεῖς.

ic compo- 2. Nonnulla compoſita, extra Præſens, ſpreto ſim[illegible] cium accentu, ſequuntur generales regulas, viz.

:a ex σχῶ Quæ augentur in initio; ut, Ἕυδον, ἐκάθευδον. [illegible] abjecto augmento redit circumflexus ſimplicis; ut, Ἐ[illegible]

σπαω. θησο, καθῆσο. Quæ etiam vocalem ultimam Præpoſi[illegible] nis abjiciendam retinent; ut, Ὑπόειχον. Sed περὶ & [illegible] non item.

Imperativus Indefiniti ſecundi cujus ſimplex monoſ[illegible] labum eſt, ſi componatur cum Præpoſitione diſſyll[illegible] penultimam acuit; ut, Ἀπόδος, ἀπόθυ.

Participiorum Accentus

Regulares ſunt, exceptis ſequentibus.

Participia in -εις, -ως, -υς, -ες, in -ας verborum in [illegible] & in -ων Indefiniti ſecundi, acuunt ultimam; ut, Τ[illegible] θεὶς, τέ]υφὼς, ζευγνὺς, διδὲς, ἱςὰς, τυπών.

Participium Præteriti paſſivi penultimam ſemper ac[illegible] tametſi ultima ſit brevis; ut, Τετυμμένος.

De Adverbiorum Accentibus.

Oxytona ſunt finita in -η, -υ, -αι, -ει, -δον, -ξ, -ας, -υς, -τος, ut, Ἰὴ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, &c.

Item derivativa in -ι, -τι, -ςι, τηι, & δα ex δον, Ὀυχὶ, Ῥωμαϊςὶ, σχεδὰ, &c. cum particularibus circ[illegible] 14.

Penacuta ſunt finita in ακις & ακι, -ικα, δρα. I[illegible] in -όθεν vel -όθι, -όφιν vel -όφι. Exceptis quæ ab οἶ[illegible] ἄλλος, παντὸς, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant.

Compoſita quoque cum finalibus particulis νυν, πη, [illegible] πε, πω, περ, πως, τοι, ut, Μέντοινυν. Et cum initiali p[illegible] ticulâ ὁπ-. Sic & particularia pauca.

Circumflexa ſunt finita in οῖ, -εῦ, -ε̃, -χῆ, -χῶς, Πανταχῆ, &c. Item monoſyllaba longa ab articulo d[illegible] vata, cum particularibus paucis; ut, Νῦν, &c.

Derivativa in -ως tonum retinent Genitivorum in [illegible] à quibus manant; ut, Πονηρῶς, *improbe*, πονήρως, *labori*[illegible]

Plurimæ dictiones cûm adverbiaſcunt ſervant tonu[illegible] ut, Ἐυθὺς, ἀμέλει, πλησίον. Excipiuntur neutra quæd[illegible]

(1.) In -ες· ſcilicet ab ἔτος omnia regularia ſunt; ut, Ἐξάετες, Sic ἄληθες, ἐπίτηδες. (2.) In -α· omnia facta ex Neutris penacutis in α abjecto ι tonum retrahunt; ut, Τάχα ex ταχέα. Sic σφόδρα tametſi à σφοδρός,

www.libtool.com.cn

Compoſita tonum gerunt poſterioris ſimplicis non Enclitici; ut, Ἐπειδή, οὐδέ. Excipiuntur numeralia in -ιχα, & compoſita ab ἄντι, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα, ut, Ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, &c. Sic ἤγουν, οὔκουν, οὔμενουν.

Particulæ -γέ, -ζε, -σε, item θεν, θε, non præcedente ο, Accentum dictionis cui adhærent loco non movent, ut; Μέντοιγε, Ἀθήναζε, &c. In pluribus itidem -δε, ut, Οἶκαδε· δε autem Adjectivis τοῖος, τόσος additum acuit penultimam; ut, Τοιόνδε, τοσόνδε· circumflexo tamen Genitivo & Dativo; ut, Τοιοῦδε, τοιῷδε· ſed -δε locale rationem habet Enclitici; ut, Ἄϊδόσδε.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes, tonum ſuum retinent, abjecto accentu dictionum quæ præceſſerint; ut, Ὁστισοῦν, ὁσοσδή, ὁποιοσδήποτε, ᾡτινιοῦν, &c.

Pauca ſunt δίτονα, ut, αἲ vel αἴ, πρωῒ vel πρῶϊ, &c.

Ancipites (fere penultimæ) correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν. Ἄρες Ἆρες βροτολοιγέ, &c. Huc refer diſſyllaba multa verbalia: & obliquos monoſyllaborum in penultimâ tonum habentes, ut, μῦς, μύες, & μῦες.

Hujuſmodi dictiones oratoribus uſitatiſſimè penacuuntur; ut, ἴσος.

Conjunctionum Accentus.

Conjunctiones Primitivæ & Monoſyllabæ acuuntur, niſi tono carent; ut, Καὶ, πλήν· Sic ἠτάρ, ἀλλά, ἐπεί, ἠέ· Unum οὖν circumflectitur.

Compoſitæ exeuntes, in -γάρ· -δέ, -δή, -μήν, -ό, -ί, oxytonæ ſunt; ut, Τοιγάρ, οὐδέ, &c. Exeuntes verò in -ετι, -οτι, -περ· -τε, -πως, penacutæ; ut, Προσέτι, διότι, &c.

Cæteræ Particulæ conjunctionales accentum dictionis cui adhærent loco vix unquam movent.

www.libtool.com.cn

Accentus Præpoſitionum.

Præpoſitiones omnes tono affectæ accuuntur in ultimâ. Sed diſſyllabae pro Verbis uſurpatae in priori.

Dyſſyllabae etiam omnes (exceptis ἀνὰ & διὰ) poſtpoſitae caſibus, vel ſubſtantivorum vel acceptorum ſubſtantivè, tonum retrahunt, ut, Ἐιρήνης * πέρι.

Accentus Praepoſitionum intercidit eliſâ vocali in quam deberet cadere; ut, Ἐφ' ἡμᾶς. Non item cùm retrahitur accentus; ut, Δόμων κάτ' ἀλητεύοντι.

* Solúm περὶ apud Oratores.

De

www.1btool.com.cn

De Quantitate Syllabarum.

DIPHTHONGI & η & ω naturâ longæ ſunt; ε, ο, naturâ breves; α, ι, υ, ancipites.

Poſitio idem hic valet ac apud Latinos. Brevis itidem ante mutam ſequente liquidâ communis redditur.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi communes ſunt ante vocalem ſequentis dictionis; ut, Ἡμιθέῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει.

Quantitas ancipitum Vocalium in prioribus Syllabis.

A, ι, υ, ante vocales plerunque corripiuntur. Excipe (1.) α penultima nominum in -άων, creſcentium per ο, & fœmininorum propriorum in αϊς longa eſt. (2.) ι penultima nominum in -ίων, -ιος (exceptis comparativis, quæ ferè brevia ſunt) longa eſt; ut, Βράχιων. Sed nomina in -ία penultimam habent communem, ſæpiùs tamen correptam: ut, Σοφία.

A, ι, υ, ante -μα in quamplurimis neutris producuntur; ut, Κλίμα, χῦμα. A ante β, γ, δ, θ, χ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ plerumque corripitur.

I ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, σ, τ, φ, χ breve eſt. Sed diſſyllaba in -ίνη, & nomina in -ίκη, ίτη, ίτης penultimam producunt; ut, Δίνη, νίκη· excipe δίκη. I ante vel poſt ρ producitur utplurimùm.

Υ ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π, ρ, τ, φ, corripitur; ante γ, μ, σ, χ plerunque producitur.

Longa etiam eſt υ in penultimâ verbalium ante τ (paucis in -υτος exceptis) ut, Λυτὴρ, &c. Et in diſſyllabis in * -ύλη, -υνη, -υνος. Et in Adverbiis in -υδὸν.

Anceps diphthongi reſolutæ vel diminutæ corripitur; ut, Παΐς, φυγή.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerunque in penultimâ variatæ; ut, Τιτὰν, τιτᾶνος, τιτᾶνι.

Sed nota in *Incremento Nominum.*

Ancipites productæ in recto, ſi declinentur purè, ferè communes ſunt; ut, Δρῦς, δρυός. Sic ναῦς, ναός.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerunque breviatur in obliquis; ut, Αὖλαξ, αὔλακος· Στὺξ, στυγός.

* Excip μύλη, γι πλυνός.

Sed nomina in ιξ, -ιγος, Gentilia in -ιξ, -ικος, & quælibet in -υξ, -υκος penultimam obliquorum producunt.

Υρ denique longum in recto corripitur in obliquis; ut, Πῦρ πυρός.

www.libtool.com.cn

II. *Incrementum Verborum.* Quantitas penultimæ manet in Præſenti & Imperfecto per omnes voces & modos; ut, Κρίνω. ἔκρινον. Et in temporibus cognatis; ut, Ἔτυπον, τυπῶ.

Quantitas Indicativi ſervatur in ſimilibus temporibus aliorum modorum, uti & in Participiis; ut, κρίνω, -ε, -ειμι, &c.

Penultima Indefiniti primi longa eſt in conjugatione quarta; ut, Ἔκρινεν μέγα νῖκος. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi, frequentiùs brevis; ut, Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima poſt ρ, vel vocalem, communis eſt. ι & υ ſæpius longæ ſunt.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerunque brevis eſt; ut, Τέτυφα, τέτυπα. Niſi quod anceps thematis trium priorum conjugationum uſu longa vel communis quantitatem retinet: ut, Βέβριθεν ἀλωά.

Penultima tertiæ Pluralis in -ασι longa eſt.

Propria reduplicatio verborum in -μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt; ſed impropria communis; ut, Ἔργα τίθησιν, ἀφίει.

A characteriſtica primæ Verborum in -μι ubique corripitur extra Subjunctivum & Participia Activa.

Υ Verborum in μι in Indicativo ſingulari Activæ vocis producitur, in cæteris corripitur. Sed in Diſſyllabis Vocis Activæ ubique producitur; ut, Ἔδυτην.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in ſuam longam vertitur; ut, Ἀΐει.

Derivata cum primitivis & compoſita cum ſimplicibus eandem quantitatem plerunque ſortiuntur. Excipe πᾶν, ut, Πρόπαν ἦμαρ.

Ancipitum Quantitas in ultimis Syllabis.

Si anceps ſit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa plerunque in ultimâ vocis variatæ. Si brevis vel communis, quantitatem ſervat in Acc. & Voc. ſingularibus.

Nomina

Nomina quæ duas habent terminationes in recto longa ſunt; ut, Ἀκτὶς & ἀκτίν.

Finita in -α -αν -αρ. in -ι -ιν -ις, in υ, & -υς corripiuntur; ut, Τράπεζα, ἂν, αὐτὰρ, μέλι, πᾶλιν, πόλις, σὺ, βαθύς.

www.libtool.com.cn

Sed producuntur ſequentia (1.) in -α, viz. in -ία, άα, -δα, & pleraque in -ρα, non præcedente diphthongo; ut, Χαρά. Et in -εια, exceptis quæ manant ab Adjectivis in -ης, & Fœmineis; ut, Ἀλήθεια, ἱέρεια. Item in ια, præter verbalia in -τρια. Omnia itidem Fœminina ab Adjectivis in ος præter δῖα, πότνια, ἴα & μία. Dualia denique in -α.

(2.) In -αν Maſc, ut, Τιτὰν, & Adverbia, præter ὅταν *quando.*

(3.) Monoſyllaba in -αρ & -ις, præter δίς, τίς.

(4.) Adverbia oxytona in -τὶ, in -σὶ non item.

(5.) Nomina in -ιν -ινος, -υν -υνος.

(6.) Diſſyllaba pleraque fœminina, acutitona in -ὶς, -ίδος, penultimâ longâ, & hyperdiſſyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus, producunt ultimam; ut, Κλητ̀ς, κνημίς. In -ις -ιθος omnia; ut, Ὄρνις.

Ultimo, Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per -ύος [exceptis ἰχθὺς, ὀφρὺς alicubi, ſic χέλυς.]

Finita in -ας & -υρ producuntur: Excipe (1.) corripiuntur in -ας nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant Genitivum in αντος· ut, Λαμπάς· (2,) Accuſativi plurales in -ας imparisyllabicè flexorum, & Adverbia in -ας.

Hactenus de commmuni loquendi formâ, à quâ duplex fit variatio, per Figuras & Dialectos.

F I G U R Æ· *Dictionis*

Ex Latinis peti poſſunt, numero ſcilicet novem, quarum apud Græcos frequentior uſus eſt in cauſis ſequentibus.

Protheſis τοῦ ε uſitata eſt in verbis; ut, Ἐέλδομαι, ἔειπα.

Primæ ſyllabæ ſeu conſonæ iteratio *Anadiploſis* dicitur.

Aphæreſis reduplicationis Perfecti dicitur Ἄρσις· ut, Δέχθαι, δέδεχθαι.

Epentheſis τῦ ι poſt ε & τῦ υ poſt ο frequens eſt apud Poetas & Ionas; ut, Ξεῖνος, νῦσος pro ξένος, νόσος.

Syncope uſitatiſſima eſt in Genitivis tertiæ, ε, δ, vel τ interemptis; ut, Πατρὸς pro πατέρος, τίγριος pro τίγριδος.

www.libtool.com.cn

Paragoge ſyllabæ θα frequens eſt in verbis; ut, ἦσθα pro ἦς· & ſyllabæ φι vel φι in nominibus, quæ proinde indeclinabilia ſunt, ſed per omnes numeros & caſus uſitata; ut, Στήθεσφι, *pectus, oris, ra,* &c.

Apocopen uſitatiùs ſuſtinent nomina tertiæ per omnes caſus ſingulares; ut, Δῶ, Αἴαν, pro Δῶμα, Αἴαντος.

Tranſpoſitio literarum. *Metatheſis* crebrò committitur ante vel poſt ρ· ut, Κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Commutatio literarum. *Antitheſis* τῦ σ pro ρ, & ττ pro σσ admodum frequens eſt; ut, Πόῤῥω, θάλαττα, pro πόῤῥω, θάλασσα. Mutatio terminationis in Dativis dicitur *Metaplaſmus*; ut, Σάββασι pro σαββάτοις, παρθένι pro παρθένῳ.

Tmeſis paſſim apud Poetas & fere ſolos.

Hiſce addenda *Synalœpha*, etiam apud Oratores uſitatiſſima; nempe in fine dictionum Vocalis naturâ vel uſu brevis (apud Poetas etiam αι diphthongus) ante vocalem vel diphthongum ſequentem eliditur; ut, Ἐπ' ἐμέ. Eliſionum pro arbitrio negligunt Poetæ. Oratores conſtantiùs obſervant in præpoſitionibus; apud utroſque tamen περὶ & πρὸ, apud Oratores ἀμφὶ vix mutilatur. *Synalœpha* propriè dicta dictiones (poſt factam Thlipſin, Synæreſin, vel Craſin) in unam contrahit.

Thlipſis fit eliſâ vocali, vel per Apocopen; ut, Τἀργύριον· vel per Aphæreſin; ut, Τἀμά.*

Synæreſis (tametſi infrequens in hoc caſu) duas vocales in diphthongum contrahit; utrâque ſervatâ; ut, Θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον.

* Καὶ, ſequente ἀ, ἐ, ει, fit κα ſequente οἱ vel ὁ, χῳ.

Craſis uſitatiſſima eſt, mutatis vocalibus, vel in unam aliam, vel unâ in aliam, ι diphthongi (ſi exciderit) ſubſcripto; ut, Ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Servatur etiam ſpiritus vel ſuperne pictus, vel mutatâ tenui in ſuam aſpiratam. Amittitur frequentius in τυτέςι.

Figuræ Syntaxeως.

Enallage, Elleipſis, Pleonaſmus ex Latinis notæ.

Frequens eſt *Enallage* (1.) Numeri. Dualia cum pluralibus

pluralibus cohærent apud Poetas; ut, Καμέτην δέ μοι ἵπποι.

(2.) Caſûs. Voc. pro Nom. ponitur; ut, Ἐυρύοπα Ζεύς.

(3.) Modi. Infinitivus ſæpiſſimè loco Imperativi ponitur; ut, Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως.

Eſt etiam in Nominibus *Enallage* Generis, imò ſimul Generis & Numeri; in Verbis, Temporis & Vocis, ſive Significationis ſatis frequens.

Elleipſis Nominis frequens eſt in adjectivis vel articulis fœmininis, præcipuè caſûs obliqui; ut, Πραίας, id eſt, ὥρας; & in aliis tam neutris quàm maſculinis.

Elleipſis plurium dictionum frequens eſt in Adagiis, Apophthegmatis, & Dialogis præſertim Scenicis; ut, Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάς.

Pleonaſmi ſpecies eſt Periphraſis; ut, cum παῖδες vel υἷες uti & χρῆμα, cum genitivo Nominis uſurpentur pro ipſo Nomine; ut, Υἷες Ἀχαιῶν. Μέγα χρῆμα συός.

Apud Poetas nomen *Qualitatis* cum genitivo Perſonæ vel Adjectivo proprio, ipſam perſonam circumloquitur; ut, Ἶς Τηλεμάχοιο.

Accedit hiſce Figuris Syntaxεως Figura diſpoſitionis. *Hyberbaton**, per quam perturbatur ordo vocum in oratione, utpote ſitu non communi; ut, Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὺς, — καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκρὺς συνεζωοποίησε. Eph. ii. 1, 5.

* Ἀνακόλουθον.

Figuræ Proſodiæ.

Synæreſis (quæ & Synecphoneſis † dicitur) *Diæreſis* & *Cæſura* ex Latinis notæ.

Syſtole longam corripit; non rarò αι finalem ante conſonam; ut, Οἴκαδ' ἱκώμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Diaſtole (ſive Ectaſis) brevem producit; frequentiùs ante liquidam vel aſpiratam, ſeu conſonam, ſeu vocalem; ut, —Μέλος ἀείδω.—ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Antipodia eſt quâ pes pro pede ponitur; ut cùm Spondæus in quinto loco Hexametri conſtituitur, unde verſus dicitur Spondaicus; ut,

Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Et alii pedes aliter.

Brachycatalexis ſive *Acatalexis* eſt quâ ſyllaba vel pes

† Et Syr[...]zeſis quæ vocalem brevem ante longam colli[...]dit, ut θεισιν ἐπειυξάμενος. I[n]terdum longam a[n]te brevem & longam ante longam, in finalis eadem dive[...] dic[...]

finalis deſideratur, *Hypercatalexis* ſive *Hypermetrum* quâ ſuperabundat; parûm imitandæ.

Dialyſis eſt quâ dictio in fine verſûs poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſo, altera in ſubſequente; ut,

Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὤραν' αἰθέ ——
——ρος διὰ μέσσω.

De DIALECTIS.

Dialectus eſt loquendi forma, varia à communi & certæ cuidam provinciæ ſeu populo peculiaris.

Dialecti numerantur vulgò quatuor; *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, & *Æolica*, quibus addatur *Bœotica*. *Poetæ* omnes miſcent pro arbitrio, & ſuam inſuper ſuo jure cudunt.

Variationes Dialecticæ ſpectantur per ſingulas Grammaticæ partes.

In Orthographia.

Sic et ores ut, αδμίνος.

Attici (ut infrequentiora omittamus) pro ρ poſteriori ſæpe ſcribunt σ, ut, Θάρσος. Pro σ etiam ξ in σὺν & inde natis. Pro σ medio, non rarò * δ, ut, Ἴδμεν. Pro σσ, ττ, ut, Θάλαττα, & pro ει, η· Amant plurimùm ω· *Contractionibus* & *Craſi* imprimis gaudent, etiam in diverſis vocabulis.

Iones pro ν penultimâ frequenter ponunt α, ut, Μέγαθος, τάμεω· Pro π in interrogativis & Redditivis κ, ut, Κόσα. Pro σσ, ξ, ut, διξὰ pro δισσά. Aſſumunt ι poſt ε & ω poſt ο· & gaudent Metatheſi; ut, Τέτρατον· ſed præcipuè reſolutione diphthongorum & Circumflexarum vocalium; ut, Κληισθεντες pro κλεισθέντες. ψαλέω pro ψαλῶ. Itaque contractionibus abſtinent. Vocalis ipſis uſitatiſſima eſt η.

Dores fere ubique ſcribunt α pro η· ut, Ἅλιον· nec rarò pro ε & ω, ut, Ἅτερος, πρᾶτος pro ἕτερος, πρῶτος. Viciſſim & η pro α, ut, Κἠγὼ, θάημα pro κἀγὼ, θέαμα· κ pro τ, ut, πόκα, ὄκκα pro πότε, ὅτε· τ contra pro κ, ut, † τῆνος pro κεῖνος· ν pro λ, ut, ἦνθε pro ἦλθε· σ pro θ, ut, σεὸν pro θεὸν· σδ pro ζ, ut, παίσδειν· α pro οι vel ω· ut, πᾶμαν, κᾶρος· interdum ων pro αυ, ut, ἐμωυτῶ.

† τηνὶ ἐκεῖ.

τέυ ſed ευ pro ου fere ubique. Dilectiſſima his vocalis eſt α.

Æoles (ut Dores) pro η ſiſtunt α, idem & pro ο, ut, ἄσσα pro ὅσσα· pro α ε, ut, θέρσος pro θάρσος· pro δ ζ, ut, ζιαβάλλειν· pro ο ω, & è contra; ut, ὄμοιος, ἔρος pro ὅμοιος, ἔρως· pro μ π, ut, ὄππατα pro ὄμματα· & e contra; ut quidam volunt. Extrito etiam ι diphthongi conſonam ſequentem geminant; ut, χέῤῥες, ἔμμι pro χεῖρες, εἰμί.

www.libtool.com.cn

In Etymologiâ

Numerus Dualis *Æolicè* tollitur penitus.

In *Articulis*, pro οἱ & αἱ præpoſitivis dicunt *Dores* τοὶ ταί· pro ου ſubj. ὅτου *At.* ὅτευ. *D.* ὅτεω *I.* ὅτεο & ὅττεο *P.* Pro ῳ, ὅτῳ *A.* pro ὧν, οἷς· ὀτέων, ὀτέοισι *I.* Cæteræ Articulorum variationes agnoſcentur ex declinationum analogiâ.

In *Nominum* declinatione Primâ, pro α dicitur η *I.* pro η, α *D.* & *Æ.* pro ου, εω *I.* α *D.* ευ *Æ.* αο *Æ.* & *B.* ω *P.* pro αν & ην maſc. εα *I.* pro ων, εων *I.* αν *D.* αων *Æ.* & *B.* pro αις ῃς & ῃσι *I.* αισι *D.* pro ας maſ. εας *I.* pro ας Pl. fœm. αις *Æ.* In Secundâ declinatione, pro ου, οιο *I.* ω *D.* pro οιν, οιϊν *P.* pro οις οισι *I.* ως & ος *D.* pro ους, ος *D.* ως *Æ.* pro *Atticis* G. & D. ω, ῳ, dicunt *P.* ωο, ῳο. In nominibus formæ mixtæ, pro εα, ω *A.* ῶν *Æ.* ουν *I.* Nom. Pl. ὡς *Æ.* ut, αἰδὼς δισσαὶ, *Alcae.* In Tertiâ declinatione, pro υν, υα, *P.* pro σι, τοις *Æ.* (penultimâ ου vel ει verſâ in primogenium ον vel εν) ut, γερόντοις pro γέρουσι.

In Primâ Contractorum, pro εα Acc. ſing. ην *A.* In Secundâ Contr. pro ι penultimâ in obliquis ε *I.* η *P.* pro ε penult. à nominibus in ευς vel υς, η *I* ει *Æ.* ι *B.* *Attici* & *Poetæ* contrahunt εις, εας, in ης. In penultimâ ὀλωπαθῶν formæ κέρας *Iones* ponunt ε pro α, ut, κέρεα.

Adjectiva duarum terminationum *Attici* flectunt per tres, etc. (Vid. p. 13. l. 25.)

In *Pronominibus* Primitivis, pro ἐγὼ, ἔγωγε *A.* ἐγὼν, ἐγώνη, ἐγώνγα *D.* ἐγῶν *Æ.* ἰώγα. ἰωνγα *B.*

In Duali, ἄμμε *D.* & *Æ.* In Pl. ἀμὲς, & ἄμμες, ἁμῶν, &c. *D.* ἄμμες ἄμμων, & ἀμμέων, ἄμμιν & ἄμμε *Æ.*

Pro σὺ. τὺ τύγα, τύνη *D.* & in obliquis τεῦ, τοί, τί.

In Duali ὔμμε *D.* ὔμμε *Æ.* & proinde in Plur. ὔμμες, ὔμμιν, ὔμμας, *D.* ὔμμες, &c. *Æ.* Sed notandum eſt ε termi-

terminationem genitivi ſingularis omnium Primitivorum efferri per ιο et οιο *I.* ευ *P.* εοθεν et εθεν *A.* et *P.*

Pro ἕ, ἑὲ *I.* μὶν et νὶν *D.* Sed μὶν Poeticum [uti fere et ἐμὶν et τὶν in ſing.] indeclinabile eſt et per omnes obliquos omnibuſque in numeris uſitatum.

www.libtool.com.cn

Pro σφᾶς, σφὲ et ψὲ *D.* pro σὸς, τεὸς *D.* pro ὃν, ἑὸν *P.*

Dores à propriis ſibi nominativis pluralibus nova cudunt poſſeſſiva, ἁμὸς et ὑμός. Sic et σφός.

Iones in οὗτος et αὐτὸς et inde compoſitis interſerunt ι ante vocales longas vel diphthongos (*excepto Nominativo plurali) ut, τουτέου, ἐμαυτέω, &c.

*Excipiunt & quidam Numerum Dualem.

Attici addunt ι ad rem præſentius indicandam; ut, οὑτοσὶ, τουτὶ, ταυτί. (Sic et in Adverbiis; ut, νυνὶ) Sed nota hoc ι ſemper acuendum.

In *Verbis* variantur Dialecticè vel Augmenta, vel Literæ Mediæ, vel Terminationes.

Augmenta (1.) Mutantur; Syllabicum in Temporale, et immutabiles ει et ευ in η, ηυ *Attice*; ut, ἤμελλον pro ἔμελλον. *Attici* etiam loco reduplicandarum λε et με in quibuſdam adhibent ει, ut, εἴληφα, εἵμαρμαι.

(2.) Multiplicantur. *Poetæ* præponunt † ε temporibus quovis modo inchoatis; ut, ἔειπα, ἔηκα. *Attici* etiam temporibus augendis ab ο inchoatis; ut, ἑώρων. Idem in verbis ab α, ε, ο, incipientibus duas priores geminant; ut, ἐρήρεικα. Et ſi poſtea tres ſyllabas exceſſerit dictio, tertiam corripiunt; ut, ἐλήλυθα pro ἐλήλευθα. *Iones* etiam in utroque Indefinito utuntur reduplicatione per omnes modos; ut, τέτυψα, κέκαμον· quod et ad Fut. 2. quandoque extenditur; ut, τεταγῶ.

†Quod & in nominibus, ſi ad verſum etiam fuerit, faciunt, ut, ἔϊσος.

(3.) Auferuntur. *Ionice* ε ut, τεῦχε, ὀλέκοντο. Nec raro cum augmento reduplicatio; ut, βλῆτο pro βέβλητο.

Variantur *Literæ Mediæ*. Futura polyſyllaba in ισω *Attici* efferunt in ιῶ. ut, ἀφοριῶ (unde in Mediâ voce -οῦμαι) *Dores* in ιξῶ, ut, καθιξῶ, λογιξῶ.

Attici etiam è quibuſdam Indefinitis primis abigunt σ (et quandoque ſervile ν) ut, ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα.

Æoles Fut. in ρῶ reddunt per ρσω Barytonum; ut, ὀρῶ, ὄρσω.

In Pluſquam perfectis activis penult. tertiæ pluralis corripiunt *Attici*: ut, ἐτετύφεσαν. *Bœoti* cæteras, ut, ἐτετύφεμεν.

Ω γε-

Ω penultimam primæ pluralis Subjunctivi Activi *Poetæ* in ο mutant; ut, τύπτομεν pro τύπτωμεν.

In penult. Participiorum fœmininorum -ους- fit -οισ- *D.* ut, παθοῖσα, λιποῖσα· Et alibi; ut, ὑπακοίσω.

www.libtool.com.cn

Paſſiva quædam præterita in σμαι *Attici* σ ſpoliant, ut, κεκόνιμαι unde κεκονιμένος. Iidem è contra à verbis in νω deducunt perfecta in σμαι, ut, μεμόλυσμαι.

Poetæ in Indef. 1. paſſivo reſumunt ν; ut, ἐκλίνθη.

In *Terminationibus* mira varietas.

In *Voce Activâ*. *Attici* ſecundis ſingularibus quorundam in Indicativo addunt θα, ut, οἶσθα (quod & *Aeoles* faciunt in Subjunctivis; ut, τύπτησθα.)

Primas plurales in ν finitas *Dores* efferunt per † ς, & tertias plurales in σι per ντι, ut, πίνομες, τεύχοντι, τετύφαντι (& *Bœotice* τέτυφαν.) Quod & in verbis in μι obtinet; ut, ἱστάντι, * τιθέντι. Et in Fut. ut, δωσοῦντι.

Numerum Sing. & tertiam Plur. Imperf. & Indef. 2. *Iones* efferunt per εσκον, εσκες, εσκε, abjecto ut plurimùm augmento; ut, κρύπτεσκον -ες -ε. Sic & Indef. 1. τύψασκον. Eorundem temporum tertias plurales *Bœoti* terminant in σαν· ut, ἐτύπτοσαν, ἐτύψασαν, ἐτύποσαν.

Pluſquam perfectum (ſed perfectum rariùs) *Iones* & *Bœoti* efferunt per -εα, -εας, -εε.

In Imperativo; *Attici* pro tertia plurali Præſentis & utriuſque Indefiniti utuntur genitivo plurali participiorum; ut, τυπτόντων, τυψάντων, τυπόντων pro τυπτέτωσαν, τυπέτωσαν. τυψάτωσαν. Pro ε terminatione Indef. 2. dicunt *Dores* -ον, ut, εἶπον pro εἰπέ.

In Optativo. Indef. primi ſecundam & tertiam ſing. & tertiam plur. *Aeoles* efferunt per -εια, -ειας, -ειε -ειαν, quæ forma *Atticis* dilectiſſima, ut, λέξεια -ειας -ειε -ειαν.

In Subjunctivo. Tertiis ſingularibus in η deſinentibus ι ſubſcriptum adſcribunt *Iones* interſerto σ, ut, τύπτησι.

Infinitivos quoſlibet in -ειν & ναι *Iones* efferunt per ἔμεν *Attici* & *Dores* per ἔμεναι, ut, ἀκουέμεν, ἀκουέμεναι, ἴμεν & ἴμεναι pro ἀκούειν, ἰέναι· correptâ diphthongo; ut, θέμεναι δόμεναι ex θεῖναι, δοῦναι.

Pro ειν dicunt hic *Dores* εν, ut, γαρύεν.

Participii perfecti terminativum ως fit ων *Aeolice*.

In Voce Paſſivâ. Secunda ſing. temporum in μαι

† Sic αἰ μὲς D. p αἰὲν, μὶν, ς alibi p ν final.

* Sed ἐν et pro ἐς et εἰσι.

Sic in v Media. anti-

antiquitùs efferebatur per σαι, ut, τύπ]εσαι· unde *Ione* extrito σ, † τύπ]εαι. Communes contraxere in η, pro qu tamen *Attici* ει.

† Et in Subjunct, τύπτηαι.

www.libtool.com.cn

Pro μεθα *Dores* dicunt μεσθα· *Aeoles* μεθε vel μεθεν.

Pro θησαν *Bœoti* θεν [& pro * ησαν vel ασαν, εν, αν.]

* Imo et εσαν in ον.

In Perf. & Plu. perf. *Iones* formant tertiam plur. à ter tiâ ſing. interſerendo α ante ται vel το· ut, ἐψάλαται tenui, ſiqua præceſſerit, verſâ in ſuam aſpiratam, & σ i characteriſticam Indef. 2. ut, τετύφαται, πεφράδαται à τέ τυπ]αι, πέφρασαι· correptâ etiam, ſiqua fuerit præceden vocâli longâ vel diphthongo; ut, πεποιέαται, τεθέαται Quod tamen pro verſûs ratione vel faciunt vel negligun Poetæ.

Poetæ etiam *Ionas* imitati eodem modo formant tertia plur. in aliis temporibus tum Indicativi, tum præſerti Optativi, at Optat. longam non corripiunt; ut, τυπ]οίατ

In Imperativo tertiam pluralem in σθωσαν *Attici* contrahunt in σθων, ut, ἐπαιρέσθων.

* Vel formant à tertiâ ſing. addito ν.

In Subjunctivo: Vocalibus circumflexis utriuſq Indef. *Ionice* reſolutis *Poetæ* interponunt ι & retrahu accentum; ut, pro φανῶ, φανέω *I.* φανείω *P.* Unde etia φανήω -ήης -ήη *P.*

In Voce Mediâ; *Dores* Fut. 1. cujuſvis conjugation terminant in ῦμαι & εῦμαι, ut, κεισοῦμαι -εῦμαι.

In Contractorum Primâ; *Dores* contrahunt αει in ut, ὁρῆς, quod & *Attici* imitantur in ζῶ, πεινῶ, διψῶ χρῶμαι. *Aeoles* ι ſubſcribendum adſcribunt; ut, γελαῖ γελᾷς. *Poetæ* ante α contractorum interponunt α, ut, τ μάασθαι· ante ω contractum, ο, ſi brevis præceſſerit, ω longa; ut, πηδάω. ὁρόω, βοόωσα.

In ſecundâ, *Iones* ει contractum reſolvunt quandoq in εο, ut, ποιέεσθαι. *Dores* contrahunt εο in † ευ, u καλεῦσα.

† Sic et αν primæ, ut, γηλεῦσα.

Attici & *Aeoles* in ſecundâ & tertiâ conjugatione, Optativi contracti vertunt in ην, ut, ποιοίην, χρυσοίη Quod & in omnibus imitantur *Dores*, οι, penultimâ ver in ω, * βοῴην, ποιῴην, χρυσῴην, -ῴης, -ῴη, ῴητον, &c.

Infinitivos efferunt *Aeoles* per ς retracto accentu; u γέλαις, φρόνεις· ου tertiæ verſo in οι, ut, ὄρθοις.

Cætera Contractorum agnoſcentur ex Analogiâ B rytonorum.

* Forma hæc in primâ conjug. *Atticis* uſitata.

In Verbis in μι *Bœoti* reduplicationem efferunt per ι, ut, τίθημι.

Poetæ etiam vocali exorſis reduplicationem à communi diverſam abjiciunt; ut, ἀλάλημι, ὀνίνημι.

Η penultimam ex ε natam *Aeoles* in ε reddunt μ geminato; ut, * τίθεμμι. *Bœoti* in ει, ut, πεφίλειμι. * Sic ἰμι

Tertia ſingularis Præſentis Indicativi *Dorice* exit in τι, ut, ἵςατι, τίθητι, δίδωτι. Tertia pluralis in ſecundà & tertiâ in εασι & οασι *Ionice*; ut, τιθέασι, διδόασι.

Optativum primæ *Poetæ* flectunt per -ῃην -ῃης, -ῃη, &c. & tertiæ per -ῳην, -ῳης, &c. *Attici* & *Poetæ*.

Cætera intelligi poſſunt ex Analogiâ ſuperiorum.

In Adverbiis. Dialecticæ variationes Adverbiorum ab Articulis oriundorum peti poſſunt ex iis quæ dicta ſunt ad Articulos.

Δὲ particulam finalem *Attici* mutant in δὶ & δή.

Poetæ in penultimis Adverbiorum quæ deſinunt in θεν vel θε interponunt σ, ut, οὐρανόσθε. Multa variè augent; ut, ἐχθὲς, τίη. Alia minuunt; ut, τίπ͡λε pro τιπο͡λε. Σ & ν finalia pro arbitrio tollunt; ut, χῶρι ὄπισθε. Adverbia in θεν *Aeoles* terminant in α, ut, ἄτερθα.

In Conjunctionibus pauciora variant. Αἶκα pro εἴκεν *Dorice*. Ἦμος itidem & τῆμος *Dorum* propria ſunt, & Poetarum fere Infinita.

Præpoſitiones quaſdam augent Poetæ, ι vel inſerto vel abjecto; ut, ὑπεὶρ pro ὑπὲρ, εἰν & ἐνὶ pro ἐν, προ͡τὶ (& πο͡τὶ *D.* πρὲς *Ae.*) pro πρός. Alias terminant in αι, ut, ὑπαι, παραί. Alias mutilant, etiam ante conſonas; ut, πὰρ Ζηνός.

Denique plurima ſunt indeclinabilia (ſeu Adverbia, ſeu Conjunctiones, ſeu, ut, quædam videntur, Præpoſitiones) certarum provinciarum & præcipue Poetarum propria; ut, πάμαλα *A.* κάρ͡τα *I.* ὄφρα, ἄντα, ἄντην, ἀντικρὺ, &c. *P.*

In Syntaxi.

Nominativus cum Articulo apud *Atticos* pro Vocativo ſumitur, & è contra Voc. pro Nom. *Attice* & *Poetice*.

Item, Adjectivum maſculinum pro communi, & concordat proinde cum fœminino; ut, κόσμιος γυνή.

Iidem

Iidem dualibus fœmininis familiariter jungunt Articulum maſculinum; ut, τὼ ἡμέρα.

Et gaudent plurimum Participiis (præſertim pro verbis Infinitivis) uti etiam Pleonaſmis quibuſdam, viz.

www.libtool.com.cn

Articuli Præpoſitivi, quem et Adverbiis abjiciunt ad augendam ſignificationem; ut, τὸ πάλαι. Indefinitarum particularum, qualia τὶς, ὅσος, &c. ut, ποῖος δέ τις: Verbi etiam φάναι quod ſæpe redundat apud *Xenoph.* &c.

Dores Verba dualia pro pluralibus adhibent; ut, μαθόντες δὲ λαύροι —— ἀκράαντα γαρεύντον. Et Subjunctivum pro Indicativo.

Pro Præpoſitione εἰς utuntur *Attici* ὡς, ut, ὡς, ἐμέ. (Cætera uſu diſcenda.)

In Proſodiâ.

I. Quod ad *Spiritus.* *Iones* in Præpoſitionibus compoſitis tenues retinent cùm mutas opportuerit; ut, ἀπορίζω.

Aeoles pro ſpiritu aſpero utuntur tenui; ut, ἦλιος pro ἥλιος· quandoque et ſuo * δίγαμμα quod valet V. conſonam.

* Ejus figura F.

II. Quod ad *Accentus* Caſus *Attici* Accentum habent in † antepenultimâ, tametſi ultima ſit longa; ut, ἵλεως, ὄφεων. Iidem circumflexos genitivorum et dativorum in formâ ſibi propriâ, in acutos vertunt; ut, λεὼ, λεὼν, λεὼς, pro λαοῦ, λαῶν, λαοῖς. Attici accentum variant, ἑταῖρος, ἐρῆμος, ὁμοῖος, etc.

† Sic et *Ionica* quædam; ut, Βορέω pro Βορέου.

Dores nominativos plurales in οι et fœmininos in ες, tertias etiam plurales Indefinitorum in αν et ον penacuunt; ut, ἀνθρῶποι, χεῖρες, ἐλύσαν, ἐλάβον. Quæ etiam communiter Barytona ſunt, plurima circumflectunt *; ut, ῥιπτεῦ, παντᾶ, ἁμᾶ, οὑτῶς pro ῥίπτευ, πάντη, ἅμα, οὕτως. Præcipue Futura prima; ut, ἐξῶ. E contra, Adverbia qualitatis in ῶς circumflexo privatæ penacuunt; ut, κάλος.

* Sic & τᾶν pro τήν.

Aeoles etiam in multis nominibus, verbis, et participiis accentum ex ultimâ in penultimam vel antepenúltimam, etiam ultimâ longâ retrahunt; ut, πόταμος, βάσιλευς, τέτυφως pro ποταμὸς, βασιλεὺς, τετυφώς, Verborum circumflexo in acutum mutato; ut, ὄρω pro ὁρῶ. Iidem denique *Pronomen* ἐγῶ circumflectunt.

III.

III. Quoad *Quantitatem Dialecticam;* A *Doricum*, natum ex η, longum eſt, ſed *Æolicum* breve. A *Ionicum* in penult. Præteritorum & tertiis pluralibus breve eſt; ut, ἵϛαα, ἐψάλαται· ſed interpoſitum in verbis contractis & in tertiis pluralibus verborum in μι longum eſt; ut, τιμάασθαι, τιθέασι.

Poetica Licentia vocales ex contractione natas corripit; ut, οἱ κόριϛ ἄχρι κόρυ. Eadem α ex ε oriundum producit. Conſonas geminat, vel peregrinam interſerit (mutatâ quandóque vocali) ut producat ſyllabam; ut, ἔδδεισεν, ἴσχω ab ἔχω. Et revera neſcit limites.

www.libtool.com.cn

I

ι (vado) I. 2. ἦν, tertia pl. ἴασι, Μίεμαι Cognata v. in εἶμι *eo*.
ἵεμαι venio, ἵξομαι, ἶγμαι, I. 2 m. ἱκόμην, ab ἵκω.
μι (ſcio) ut ἵσημι, niſi quod ſæpe abjicit ι, ut, ἴσον, ἴσμεν, tertia pl. ἴσασι. Imp. ἴσην tertia pl. ἴσαν. Præſ. p. ἵσαμαι ſæpiùs, unde ἐπίσαμαι, ἠπισάμην, ἐπισήσομαι.

www.libtool.com.cn

K

ω, καύσω, I. 1. ἔκηα & ἔκεια, &c.
μαι, κείσομαι, ἐκείμην. Κέομαι *Poet.* pro quo & κείω.
ομαι, κιλήσομαι, ἐκελησάμην.
αίνω (perficio) ἐκρήηνα, Perf. m. κεκράαμαι), ἐκραάνθην.
ω (incido) F. 1. κυρσω, I. 1. ἔκυρσα.

Λ

γχάνω λήξω, ἔλαχον à λήχω, Perf. λέλογχα, εἴληχα *P.*
αβάνω, λήψομαι, εἴληφα, ἔλαβον (à λήβω, &c.
θάνω, λήσω, Pr. m. λέληθα, Pr. p. λέλησμαι, &c. à λήθω.

M

ομαι (vehementer cupio) μέμαα pro μέμηκα à μάω †,
νθάνω, F. m. μαθήσομαι, μεμάθηκα, ἔμαθον, &c. à μαθέω †.
χομαι, μαχήσομαι & μαχέσομαι, μεμάχημαι. F. 2. μαχοῦμαι, unde Part. μαχούμενος. μαχεόμενος, μαχειόμενος.
λω (curo) μελήσω, μεμέλημαι, (rarius niſi Imperſonaliter.)
λλω (futurus ſum) μελλήσω. ἐμέλλησα, à μελλέω †.
ρομαι (divido -or) εἵμαρμαι (ἔμβραμαι *P.*) Pr. m. ἔμμορα.
νω μεμένηκα, cætera regularia.
ιμνήσκω (recordari facio) μνήσω, ἔμνησα, ſæpius in Comp. In Med. μιμνήσκομαι μνήσομαι, μέμνημαι recordor, à μνάω.

O

ῶ (oleo) ὀζέσω & ὄσω, ὤζηκα. Pr. Med. ὄδωδα, paſſ. ὦσμαι.
ω (aperio) οἴξω. ὤϊξα †, Perf. m. ἔωγα † unde ἀνοίγω quod trifariam variat augmentum, ἀνέῳξα ἠνέῳξα, ἤνοιξα, & ſic in aliis temporibus augendis.
ομαι, οἰχήσομαι, ᾤχημαι & ᾦγμαι.
μαι οἰήσομαι, ᾠήθην, I. 1. m. οἰησάμην & ᾠϊσάμην, etc.
λείρω, οἰκτειρήσω, I. 1. ᾠκτείρησα & ᾤκτειρα ab οἰκτειρῶ.
ιόργνυμι (et μόργνυμι) ὀμόρξω ὤμορχα ὤμορξα.
λλυμι (perdo) ὀλέσω, P. m. ὄλωλα. I. 2. Ac. ὤλον, etc.
ινυμι ὀμόσω ὀμώμοκα pro ὤμοκα, etc. ab ὀμόω †.
ρω ἑώρακα, F. 1. m. ὄψομαι, Perf. p. ὦμμαι, I. 1. ὤφθην ab ὄπτομαι, unde et Perf. m. ὄπωπα.
λω (debeo) ὀφειλήσω, ὠφείληκα.

Ὀφλω.

www.libtool.com.cn

Ὀφλω (mulctor) F. 1. ὀφλήσω, Perf. ὤφληκα, I. 1. ὤφλησα, etc.

Π

Πέπαμαι et πέπαμμαι Perf. p. (poſſideo) I. 1. m. ἐπασάμην.
Πάσχω, F. 1. m. πείσομαι et πήσομαι, πέπονθα, I. 2. ἔπαθον.
Πέρδω, I. 2 ἔπαρδον, F. 2. p. παρδήσομαι. Perf. m. πέπορδα.
Πέσσω, πέψω, ἔπεψα à πέπτω.
Πιμπρημι, πρήσω, ἔπρησα, à πρήθω vel πρέω Leg. ἐπίμπρασα.
Πίνω, πόσω, πέπωκα. I. 2. ἔπιον, Perf. p. πέπομαι, etc.
Πίπτω, πεσοῦμαι, πέπτωκα, à πέτω et πτόω, I. 2. ἔπεσον.
Πυνθάνομαι (audio, interrogo) πεύσομαι, πέπυσμαι, ἐπυθόμην.

Ρ

Ῥέζω, ῥέξω et ἔρξω. ἔοργα pro ἔῤῥογα, Pl. p. ἐώργειν, etc.
Ῥέω (fluo) ῥεύσω, ἔῤῥευσα, I. 2. p. ἐῤῥύην, etc. à ῥυέω.
Ῥέω vel ῥημι (dico) vix uſitata niſi in I. 1. p. ἐῤῥέθην et ἐῤῥήθην, in Indic. per η ſolum in reliquis modis. F. ῥηθήσομαι.
Ῥήγνυμι (ῥήσσω, Γ) ῥῆξα, Perf. m. ἔῤῥωγα, caet. reg.

Σ

Σεύω (moveo) σεύσω †, ἔσευσα et ἔσευα, Perf. p. ἔσσυμαι.
Σπένδω, σπείσω, ἔσπεισα, ἔσπεισμαι, etc. à σπείδω †.

Τ

Τίκτω F. 1. m. τέξομαι, Perf. τέτοκα, I. 2. ἔτεκον, Perf. p. τέτεγμαι &c. à τέκω †
Τιτραίνω (perforo) τετρανῶ † pro quo τετρανέω, I. 1. ἐτέτρηνα & ἔτρησ à τιτράω †.
Τρέχω, θρέξω. ἔθρεξα, I. 2. ἔδραμον, δραμοῦμαι, δεδράμηκα, δέδρομα, &c. à δρέμω †.
Τυγχάνω (adipiſcor, accido) τεύξομαι, ἔτυχον, à τεύχω Item τετύχηκα ἐτύχησα à τυχέω. Τυγχάνω (ſum) I. 2. ἔτυχον. In compoſitis plura.

Υ

Ὑπισχνοῦμαι, ὑποσχήσομαι. ὑπεσχόμην, Perf. p. ὑπέσχημαι, &c.

Φ

Φέρω, F. οἴσω. Ind. 1. ἤνεγκα, 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω, Perf. p. ἠνεῖγμαι ἐνήνεγμαι. I. 1. p. ἠνέχθην. Perf. m. ἐνήνοχα. etc.
Φημί, φήσω, ἔφην. Perf. caret, Paſſ. φάμαι, πέφασμαι, †. Dialectic ἠμί pro φημί ἦν pro ἔφην, etc.
Φθάνω, φθάσω, ἔφθακα, Ind. 1. ἔφθασα, I. 2. ἔφθην, etc. à φθῆμι †.

Χαίρω

www.libtool.com.cn